Iliescu judecat pentru sângele vărsat

Andrei BĂDIN

• Fostul preşedinte al României a fost pus Miercuri, 8 Iunie, sub învinuire în dosarul "Mineriada 13-15 Iunie 1990".

• În aceeaşi situaţie se află fostul premier Petre Roman şi Gelu Voican Voiculescu, fost viceprim-ministru în Guvernul Român.

• Ion Iliescu este acuzat de comiterea a 13 infracţiuni grave, printre care genocid, subminarea puterii de stat şi a economiei naţionale, riscând închisoarea pe viaţă.

• Pentru aceleasi infracţiuni, Nicolae Ceauşescu a fost judecat, condamnat şi executat, în 1989, chiar de către puterea provizorie reprezentată de trioul Iliescu-Roman-Voican Voiculescu.

• Lista învinuiţilor va fi completată cu ministrul Gheorghe Dobre şi cu magnatul PRO TV Adrian Sîrbu.

Ion Iliescu riscă detenţia pe viaţă pentru mineriada din '90. Totalul infracţiunilor comise de fostul preşedinte cumulează 205 ani de închisoare.

"Paleta de acuzaţii care i se aduc lui Ion Iliescu este foarte largă", a declarat, imediat după aflarea veştii, avocatul lui Iliescu, Radu Gherboian Silinescu. (Ramona Feraru, Mihai Mincan, Raluca Dan).

Ion Iliescu a fost chemat, pe data 8 Iunie, de procurorul Dan Voinea la sediul Parchetului Teritorial Militar Bucureşti. Magistratul urma să-i aducă la cunoştinţă fostului preşedinte învinuirile care i se aduc în dosarul privind evenimentele din 13-15 Iunie 1990. Iliescu i-a anunţat însă pe anchetatori că nu se poate prezenta la Parchet deoarece este în convalescenţă după operaţia pe cord la care a fost supus cu aproape trei săptămâni în urmă.

Drept urmare, el şi-a trimis avocatul la întâlnire. *"Procedura a fost legală deoarece învinuirile îi pot fi aduse la cunoştinţă şi prin intermediul apărătorului"*, susţin anchetatorii. Fostul preşedinte este aşteptat din nou la audieri pe 20 Iurtie. Dosarul *"Mineriada 13-15 Iunie"* are nu mai puţin de 253 de volume. În această cauză s'au constituit în părţi civile 1.080 de persoane şi câteva sute de partide şi ziare.

Iliescu riscă închisoarea pe viaţă

Pentru cele 13 infracţiuni de care e acuzat Ion Iliescu, Codul Penal prevede pedepse cuprinse între o lună de închisoare şi detenţia pe viaţă. Cele mai grave acuzaţii aduse fostului preşedinte al României sunt cele de genocid şi subminare a puterii de stat. Pe de altă parte, la un simplu calcul, pedepsele maxime prevăzute de lege pentru cele 13 infracţiuni însumează 205 ani de închisoare.

Genocid - între 15 şi 25 de ani sau închisoare pe viaţă, subminarea puterii de stat - între 15 şi 25 de ani sau închisoare pe viaţă, distrugere în formă calificată - între 10 şi 25 de ani, subminarea economiei naţionale - între 5 şi 20 de ani, tratamente neomenoase - între 5 şi 20 de ani de puşcărie, distrugerea şi însuşirea unor bunuri - între 5 şi 20 de ani, distrugerea, jefuirea sau însuşirea unor valori culturale - între 5 şi 20 de ani, propagandă de război - între 5 şi 15 ani de închisoare, represiune nedreaptă - între 2 şi 7 ani, arestare nelegală - între 6 luni şi 3 ani, cercetare abuzivă - între 1 şi 5 ani, supunerea la rele tratamente - între 1 şi 5 ani.

În dosarul "Mineriada 13-15 Iunie 1990" - peste 20 de învinuiţi

Alături de fostul preşedinte Ion Iliescu, în

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8345

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 31 Nr. 336 - IULIE 2005 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE IN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

COMUNIŞTII DE IERI, POPULARII DE MÂINE?

Stere BALTAG

Întâlnirea Biroului Politic al Partidului Popular European, desfăşurată la Bruxelles pe 28 şi 29 Iunie, a adus în discuţia parlamentarilor din legislativul UE, problemele partidelor româneşti cu ambiţii populare. Partidul Democrat a fost reprezentat de vicepreşedintele Sorin Frunzăverde iar Partidul Conservator de către Doamna Daniela Popa, vicepreşedinte al PC. Partidul Popular Creştin Democrat a participat în calitate de membru asociat şi a fost reprezentat de preşedintele Gheorghe Ciuhandu şi de Samuel Adrian Caba.

În rezoluţia congresului Partidului Popular European din 5 Februarie 2004 se statua că *"persoanele care vor să-şi asume funcţii în instituţiile UE trebue să-şi dezvăluie activităţile profesionale şi politice din vremea comunismului şi să se abţină dela posturile europene dacă au făcut parte dintr'un serviciu comunist de represiune."* Acesta a fost principalul subiect pe care s'au concentrat discuţiile punctului 11 al agendei privitoare la cererile de aderiune ale celor două partide, Partidul Democrat şi cel Conservator la mişcarea creştin-democrată.

Astfel, parlamentarul CDU, Michael Gahler a recomandat eliminarea din cele două partide a persoanelor cu vederi comuniste şi a întrebat cum va realiza în mod concret PD-ul acest lucru. Un alt parlamentar a fost curios să ştie câţi din foştii comunişti cu funcţii importante în timpul vechiului regim sunt acum lideri în cadrul aceloraşi partide. Daniela Popa, reprezentanta Partidului Conservator, citind o lungă descriere a PC, a afirmat că, *"În ce priveşte apartenenţa foştilor comunişti în PC vreau să subliniez că noi suntem partidul care a promovat cei mai mulţi tineri"*. Daniela Popa a mai declarat: *"membrii Partidului Conservator sunt veniţi din clasa de mijloc, orientarea partidului fiind de a sprijini întreprinzătorii mici şi mijlocii"*. Partidul Conservator ar fi, în viziunea Danielei Popa, identificat cu clasa de mijloc, care ar fi de 6 %, procent pe care PC-ul l-ar fi obţinut în alegeri. *"Pentru susţinerea clasei de mijloc, am făcut anumite compromisuri pentru a avea reprezentaţi în guvernul trecut şi cel prezent, însă noi nu am fost şi nu suntem un partid de stânga, pentrucă am pus în prim plan afirmarea individului. Unica opţiune pentru afilierea către o familie europeană a PC este către PPE,*

Continuare în pag. 3

EUROPA FAŢĂ ÎN FAŢĂ CU ROMÂNIA

Ileana BIDIAN

După ce s'a mai aşezat praful provocat de detonarea bombei plebiscitelor din Franţa şi Olanda, e necesară o reevaluare a poziţiei în care se regăsesc România şi alte state candidate la integrarea în organizaţia celor 25.

Refuzul tratatului constituţional, care ar fi urmat să facă mai lesne guvernabilă UE, s'a soldat în Vestul Europei cu o intensificare a cererilor de oprire a cooptării de noi state membre. E evident că extinderea UE va fi, dacă nu oprită, cel puţin masiv frânată. Reverberaţiile seismului politic declanşat în Vestul continentului de respingerea constituţiei în Franţa şi Olanda s'au resimţit între altele în morga cu care comisarul pentru extindere, Olli Rehn, s'a grăbit să anunţe că va remite Bucureştiului şi Sofiei *"scrisori de avertisment privind neîndeplinirea criteriilor de aderare"*.

"În România şi Bulgaria", nota la rândul său analistul francez Pierre Glachant, citat de Agenţia *France Presse*, *"se ştie că Europenii nu vor face daruri, dacă Românii şi Bulgarii comit vreo greşeală în pregătirile lor finale"* (după cum s'a exprimat un diplomat european). Iar Olli Rehn a ţinut să precizeze că *"este evidentă completarea încă de pe acum, a calendarului extinderii"*. Rehn nu pare să facă altceva decât să reacţioneze la crescândul euroscepticism manifestat în Vestul continentului. E inutil de subliniat că multe ţări din Estul şi Sud-Estul Europei continuă să bată insistent la porţile UE. Ar dori să adere cât mai rapid nu doar Croaţia (a cărei cerere a fost *"îngheţată"* din pricina neextrădării generalului Gotovina, căutat de Curtea Penală Internaţională dela Haga pentru Crime de Război în fosta Iugoslavie), ci şi celelalte state din Vestul Peninsulei Balcanice. Atât Serbia-Muntenegru, cât şi Albania, precum şi Ucraina sau Republica Moldova se vor vedea obligate probabil să-şi tempereze pentru multă vreme speranţele de a se vedea integrate în UE.

România şi Bulgaria se bucură în schimb de o situaţie privilegiată şi au şanse net mai mari de a se integra totuşi într'un răstimp previzibil, chiar dacă riscul amânării aderării lor a sporit sensibil. *"Procesul integrării Bucureştiului şi Sofiei este prea avansat pentru a mai putea fi oprit fără dificultăţi"*, afirmă de pildă Marco Incerti, expert al Centrului de Studii Europene dela Bruxelles, citat de *France Presse*.

Şi totuşi, pericolul persistă. În reacţie la dublul refuz franco-olandez, s'a repus pe tapet, în capitalele Vest-europene nu doar deschiderea negocierilor de aderare cu Turcia, proiectate să debuteze în Octombrie, ci şi cooptarea României şi Bulgariei. Aflată deja în campanie electorală, înaintea probabilelor alegeri anticipate germane din toamna acestui an, Uniunea Creştin-Democrată (cu ai cărei lideri s'a întreţinut recent, la Berlin, Premierul român Călin Popescu Tăriceanu) pune sub semnul întrebării ratificarea în Bundestag a tratatelor de aderare încheiate cu Bulgaria şi România. Grupul parlamentar conservator german, format din UCD şi UCS bavareză ar putea bloca printr'un veto în Bundestag cooptarea celor două ţări, dacă, după cum s'a exprimat expertul european creştin-democrat din camera inferioară a parlamentului berlinez, Matthias Wissmann, *"cele două ţari nu îndeplinesc criteriile de aderare"*. Wissmann, citat de ziarele germane *"Freie Presse"* din Chemnitz, şi *"Die Welt"* dela Berlin a declarat textual că, *"dacă România nu se schimbă radical în următoarele câteva luni, data aderării ei la 1 Ianuarie 2007 nu este realistă"*. Or, împiedicarea integrării unei ţări prin blocarea ratificării într'un parlament a aderării acestui stat ar fi un eveniment lipsit de precedent în Uniunea Europeană, relevă ziarul berlinez. E limpede oricum că, pe moment, starea de spirit a Europenilor a pus capăt oricărui entuziasm al extinderii organizaţiei, tinzând să confere prioritate *"aprofundării"* UE în detrimentul primirii de noi state membre. În special Turcia se va confrunta cu dificultăţi şi mai mari decât până acum în eforturile ei de a obţine biletul de intrare în UE.

Dar chiar dacă lovitura de graţie aplicată tratatului constituţional de votul olandez (care n'a fost unul de respingere a propriului guvern, după cum a estimat Premierul român Tăriceanu) a intensificat cererile Europenilor ca oficialităţile dela Bruxelles să definească în fine graniţele Uniunii, se impune evitarea oricărui pesimism exagerat în special în România şi Bulgaria. Ambele ţări îşi păstrează intacte şansele de aderare, dacă înfăptuiesc reformele promise. Nu puţini lideri germani, între care cancelarul Scroeder, dar şi membri de frunte ai

Continuare în pag. 4

A DEMISIONAT PRIM-MINISTRUL TĂRICEANU

- Pagina 3 -

editorial

COMPLOTUL ANTINAŢIONAL

"Celula Comintern" Iliescu-Brucan

Ca urmare a unei propagande deşănţate şi a unei înţelegeri limitate a libertăţii, electoratul român a fost înşelat, rămânând în continuare imatur şi confuz.

Vom încerca să analizăm în câteva articole, situaţia creată de complotul antinaţional neocomunist, de după 1989, cu intenţia de a ajuta la înţelegerea corectă a fenomenului de mistificare a libertăţii şi democraţiei în ţară. Caracterul politic cel mai nefast al primilor 15 ani de neocomunism îl constituie, fără îndoială, Iliescu.

Datorită faptului că populaţia României, după decenii de ocupaţie comunistă, a fost masiv terorizată, electoratul a fost lipsit de informaţii şi de cunoaştere a lumii politice.

Cu o violenie însuşită la şcolile de partid şi KGB, deşi a afişat un stil de lucru tipic activiştilor de partid şi o manieră frivolă şi jovială, totuşi Iliescu a fost, se poate spune, un răsfăţat al electoratului, mai ales al acelui electorat care se lăsa informat după ureche, ca lăutarii de mahala.

Este admis faptul că Iliescu a fost o apariţie surprinzătoare în ultima perioadă a dictaturii lui Ceauşescu. Deşi în faza respectivă a acelei perioade nu era în strălucite rapoturi cu Dictatorul, sau poate tocmai pentru acest lucru, a reuşit să lanseze zvonul că ar fi unul din acei care au şanse de a-l înlocui pe Ceauşescu, încercându-se a i se pregăti o faţadă de *"disident"*, cum de altfel au mai făcut şi alţii.

Nu este exclus ca aceste zvonuri să fi fost parte dintr'un complot la care participau atât el cât şi Brucan, ca repezentant al influenţei directe a Moscovei. Acum se ştie cu claritate cât de legat a fost el de instrucţiunile primite dela Moscova, dată fiind poziţia lui de *"student"* în Uniunea Sovietică şi, ulterior, cooptarea lui ca agent al KGB.

Cert este că în timpul revoltei populare din Decembrie 1989, Iliescu a apărut în grupul care a pretins că reprezintă motorul *"revoluţiei"* anticeauşiste, pentru ca apoi să se definească ceea ce a fost în realitate toată viaţa lui politică, adică un activist fără scrupule, fără ca multă lume să ştie ce rol a jucat în realitate şi cine l-a împins în poziţia la care ajunsese.

După elementele documentare care există astăzi, destul de străvezii, s'ar putea deduce că cel mai apropiat de Iliescu în amalgamul acelui complot anticeauşist a fost Silviu Brucan, care a reuşit să fie citat în acea misterioasă scrisoare a unui grup de *"disidenţi"* complotişti, scrisoare despre care nu se mai vorbeşte în zilele noastre.

O altă verificare a fost făcută şi de noi, legată de un document, care a apărut în timpul evenimentelor din Decembrie, întocmit de Mazilu, Declaraţie ce urma să fie prezentat publicului. Cu acea ocazie, pe neaşteptate, au apărut Iliescu şi Brucan. Acesta din urmă a luat brutal din mâna lui Mazilu DECLARAŢIA şi el personal, adică Brucan, a făcut nişte corecturi cu creionul, denaturând total sensul adunării din Piaţa Palatului.

S'a dovedit, ulterior că aceste corecturi corespundeau viziunilor lui Iliescu, conforme cu indicaţiile lui Brucan, care a acţionat ca un fel de legătură pentru transmiterea unor instrucţiuni din partea unei puternice influenţe străine.

Asocierea lui Brucan cu Iliescu în acea perioadă este un indiciu că brutalul ideolog al partidului comunist care a fost Brucan, a jucat un rol de *"eminenţă cenuşie"* şi acest tandem este un factor esenţial pentru descifrarea unor secrete din acea perioadă.

Dar acest aspect constituie numai un punct minor de referinţă. Sperăm că adevărul nefast va fi descoperit în cercetările viitoare, care se derulează cu viteza melcului în sistemul juridic penal al ţării. În felul acesta se vor elucida multe aspecte care azi par necunoscute.

Fără o influenţă puternică din afară nu ar fi putut avea loc apariţia meteorică pe arena politică românească a lui Iliescu, care s'a impus cu destulă abilitate în toate zonele prin care a ajuns să pună mâna temporar, dar cu urmări catastrofale, pe conducerea destinelor întregii ţări.

Apoi s'a cramponat de putere prin înşelăciuni şi prin forţă brutală, până când ironia istoriei îl elimină dela putere chiar de propriul său partid, neocomunist, pe care l-a înfiinţat şi condus, în spiritul educaţiei sale comuniste, cu capricii şi interese, ca pe propriul său domeniu.

El nu a fost legat nici un moment de interesele naţionale, ci a acţionat conform ataşamentelor sale politice, însuşite prin educaţia marxistă, căpătată la Moscova, care urmărea să formeze cadre de partid servile şi devotate idealurilor comuniste de stăpânire mondială a lumii.

Privind retrospectiv, putem deduce că Iliescu a activat permanent ca o marionetă modernă mânuită şi supravegheată din umbră de acel cominternist înverşunat şi perseverent, Brucan.

De aceea nu este nici o surpriză că, în Decembrie 1989, când a izbucnit o revoltă populară anti-comunistă, dar neorganizată, celula comunistă a lui Iliescu şi Silviu Brucan a înşelat buna credinţă a oamenilor şi, prin diverse manipulări a dirijat ulterior această revoltă pe direcţia idealurilor comuniste. Încet, încet, celula politică de factură comunistă organizată de Iliescu şi tovarăşii lui nomenclaturişti au început să acapareze poziţiile cheie în statul român, prin manevrele de trădare naţională.

Credem că este timpul de a analiza în amănunt şi a demasca această activitate politică morbidă care a împins România înapoi pe scara istoriei moderne.

George BĂLAŞU

RAPORTUL SAR PE PRIMELE 5 LUNI ALE GUVERNĂRII PNL-PD

Documente:

Societatea Academică Română (SAR) a dat publicităţii raportul de analiză şi prognoză pe primele 5 luni ale actualei guvernări.

Raportul, structurat pe 5 capitole, analizează rezutatele obţinute de România în domeniul afacerilor externe, al politicii fiscale, al politicii agricole şi dezvoltării regionale şi propune câteva soluţii pentru eficientizarea acestor sectoare.

Tonul general al raportului este pozitiv la adresa intenţiilor politice, dar scoate în evidenţă carenţele principale în sectoarele enumerate.

Politica externă

În ceea ce priveşte politica externă, în raportul SAR se spune că problemele identificate sunt criza de resurse umane şi a politicii de personal, absenţa unei strategii de asistenţă care devine frapantă în contextul unor renăscute ambiţii regionale, ca şi o oarecare confuzie a priorităţilor în raport cu resursele existente.

În consecinţă, afirmă SAR, prioritatea trebue să fie sporirea influenţei în Europa, fără de care este exclus ca Europa să ne ţină spatele în proiectele noastre din Est.

Tonul nou imprimat de Traian Băsescu politicii externe, mai ales în raport cu Europenii, este un ton de o demnitate nouă şi o conştiinţă a mărimii României care impune şi este justificat când consideri că România este a doua ţară ca dimensiune dintre noii veniţi, se spune în raportul SAR.

Problema este că România are nevoie acută de specialişti, diplomaţi şi experţi, care să susţină în cancelariile Occidentale acest ton nou.

Politica fiscală

La doar patru luni dela aplicarea noului sistem, este prea devreme pentru a face o judecată definitivă a efectelor acestuia, scriu specialiştii SAR.

Însă sunt semne clare că reforma fiscală funcţionează în România ca şi în alte părţi. Pe total buget, după calculele SAR, conform datelor dela Ministerul de Finanţe, veniturile la buget au crescut cu 4.7% în termeni reali pe perioada lanuarie-Mai 2005, faţă de cea corespunzătoare a anului trecut.

În plus, creşterea importantă, peste rata inflaţiei, a sumelor colectate de bugetul asigurărilor sociale, unde contribuţiile sunt definite ca procent fix din salarii, sugerează că unele locuri de muncă au ieşit într'adevăr la suprafaţă din economia subterană, începând să achite impozite şi contribuţii la buget.

În fine, SAR laudă guvernul pentrucă a făcut pasul curajos şi îndelung amânat de a mări impozitul pe terenul agricol, dela suma simbolică de 30 Eurocenţi/ha/an la o medie de aproximativ 10 Euro/ha/an.

Totuşi, fără o explicaţie rezonabilă, a decis de asemenea să preia aceste sume la bugetul de stat, deşi impozitele pe proprietate au fost întotdeauna în ultimii ani venit propriu al administraţiilor locale.

Nu numai că această măsură contrazice principiile de descentralizare afirmate de guvern şi puse la baza pachetului legislativ anunţat pentru toamnă, dar poate crea efecte perverse şi necontrolabile suplimentare.

Politica agricolă

Obiectivele de politică agricola ale guvernului instalat în Decembrie 2004 sunt dintre cele mai clare de după 1990, dar măsurile pentru punerea lor în practică sunt parţial neclare sau nepotrivite, susţine raportul SAR.

În ceea ce priveşte finalizarea reformei proprietăţii funciare, se vede că voinţa politică, dublată de entuziasmul şi competenţa specialiştilor care au constituit grupul de lucru pentru modificarea şi completarea legilor proprietăţii, a produs deja primele rezultate.

Al doilea obiectiv de politică agricolă al guvernului actual: *"Stimularea transformării gospodăriilor ţărăneşti în ferme agricole familiale cu caracter comercial"*, este cel mai important obiectiv al programului.

LEGEA LUSTRAŢIEI COŞMARUL POLITRUCILOR CIUMEI ROŞII

Motorul istoriei româneşti şi-a încetinit roţile ca semn al nebuniei sociale şi politice din 1990 şi urmarea, intens exploatată de foştii activişti ai comunismului prin hibridarea Democraţiei autentice. Nu există partid sau partiduleţ să nu fie copleşit de prezenţa ploşniţelor tortionare şi propagandistice ale fostului sistem comunist, spăsiţi peste noapte în *"nobili de onoare"* ai noii democraţii. Şi astfel au început să antreneze rămăşiţele colapsului comunist în cursul istoriei naţionale, chipurile de nouă factură, care să fie, fără restricţii, pentru binele naţiunii române. Numai că nu a fost să fie, dovedindu-se nu numai o dată că democraţia nu poate fi statornicită pe vechiul făgaş al României Mari. Foştii veghetori ai gulagului *"România Socialistă"* au ocupat cu aceeaşi obrăznicie arhiştiută locurile nemeritate în Parlament şi de aici au creat cele mi venale ramificaţii mafiote pentru a fura sub acoperirea legilor, tot de ei create şi votate pentru binele oligarhiei lor neocomuniste.

Unul dintre cei mai venali cameleoni roşii se numeşte Ion Ilici Iliescu, un machiavelic bolşevic care şi-a urmărit interesul propriu, apoi al camarilei sale de partid şi la urmă pe cel al Rusiei, lovind în interesul naţiunii române, prin semnarea de tratate păgubitoare de înstrăinare a teritoriilor luate cu japca după 1940 de *"tătucul popoarelor"*.

El, Ion Ilici Iliescu a lovit demonic în onoarea naţiunii române, încercând prin aberaţii şi tactici bolşevice să compromită tot ce era de compromis în faţa statelor civilizate, prin chemarea a miilor de mineri barbari să distrugă elanurile democraţiei, să mutileze mii de contestatari, să instaureze iar autoritatea comunist-securistă, să aibă toate pârghiile puterii, pentru satisfacerea megalomaniei sale schilodite.

Nu a reuşit ce şi-a propus, pentrucă nu a ţinut cont de exietenţa altor bolnavi de putere şi de îmbogăţire din munca a milioane de Români, depusă sub tenacitatea biciului comunist vreme de decenii. În trei mandate, câte le-a dominat Ilici Iliescu, s'a reuşit distrugerea întregului potenţial economico-financiar şi moral al naţiunii române prin furturi aprobate cu ştiinţă de Justiţie, Poliţie, Armată. Nu s'a ridicat nici un deget împotriva hoţilor veniţi sub umbrela protectoare a partidului lui Ilici Iliescu, dar şi a altor partde, chipurile liberale, umaniste, de centru, de dreapta etc. Şi, pentrucă a sosit vremea ca marii şi micii hoţi securisto-comunişti să răspundă pentru faptele lor, s'a pus pe rulanta Parlamentului Legea Lustraţiei. Şi au apărut primele semne ale stopării acestei legi din partea celor care au *"servit"* comunismul reacţionar cu *"abnegaţia lichelismului"* propriu, împotriva demnităţii a milioane de Români şi cel mai nemulţumit s'a arătat să fie Ion Iliescu. Îi este teamă că va fi scos din istorie ca unul dintre cei mai barbari hăitaşi comunişti. Se vrea ştiut în istorie - creatorul *"democraţiei originale"*, prin vulgarismul şi barbarismul mineriadelor, prin menţinerea *"nopţii de cărbune"* a naţiunii române.

Legea Lustraţiei trebue să fie cât mai repede pusă pe *"ROL"*, pentru ca naţiunea română să fie purificată de *"elementele ciumei roşii"* pe veci.

Florea Oprea SĂLCEANU

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice/La Voix Roumains
ISSN 0705-8365

Redacţia şi Administraţia
P.O. BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5

TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

DEMISIA PRIMULUI MINISTRU

Mihaela MOISIN

Ca urmare a respingerii legilor pentru reforma Justiției de către Curtea Constituțională, a izbucnit o criză guvernamentală, soldată cu demisia Primului ministru Călin Tăriceanu.

Întors dintr'o vizită de lucru în Grecia, Tăriceanu a fost pus de Președintele Băsescu în fața deciziei de a-și da demisia, pornindu-se la procedeul de declanșare a alegerilor anticipate, în caz contrar Partidul Democrat retrăgându-și toți miniștrii dela guvernare. După o serie de întâlniri în cadrul partidelor democrat și liberal, pe de o parte, iar ale Alianței pe de alta, primul ministru și-a dat demisia.

În următoarea săptămână se va stabili data alegerilor anticipate, se vorbește despre sfârșitul lunii Septembrie sau începutul lunii Octombrie.

Procedura excepțională a alegerilor anticipate este fazată astfel: demisia guvernului, urmată de numirea de către președinte a unui premier, care va trebui să prezinte lista noului guvern de două ori în timp de 60 de zile. Parlamentul trebue să respingă guvernul propus cu voturile majorității. Aceasta presupune ca Alianța DA, UDMR și minoritățile să se retragă dela vot, astfel guvernul fiind respins. Apoi, Premierul desemnat trebue să declare Parlamentului că nu poate forma guvernul. În acest moment, președintele va cere dizolvarea Parlamentului. După această perioadă, se începe campania electorală, anticipată pentru 15 Septembrie, iar la câteva săptămâni - au loc alegerile.

Alegerile anticipate ar fi trebuit să aibă loc în Martie, așa cum bine gândea Președintele Băsescu. Deși poate că pachetul de legi de reformă a Justiției, prezentat de ministrul Justiției Monica Macovei și respins de către Curtea Constituțională ar fi putut fi adoptate printr'o ordonanță de urgență, conform declarațiilor lui Tăriceanu, s'a ales soluția alegerilor anticipate, cu toate riscurile acestei perioade, nu cea mai fericită pentru țară.

Inundațiile care au avut loc cu nemiluita în România, lăsând atâta populație pe drumuri, respingerea Constituției Uniunii Europene de către Franța și Olanda, urmată de actele de terorism din Anglia, duc la stresuri în toată Europa, cu implicații și avertismente din partea Uniunii Europene la adresa României și Bulgariei, precum și la amânarea sinedie a acceptării altor țări pretendente la aderarea în Uniunea Europeană.

Toate aceste necazuri pot influența în mod catetoric electoratul, în mod deosebit pe cel din zona rurală.

Analiștii politici au păreri împărțite în ce privește cei ce vor fi avantajați de alegerile anticipate - Alianța sau PSD. În mod cert însă, partidele nou create sau în stare de formare, precum cel al lui Cozmin Gușă, Partidul Inițiativa Națională (PIN) sau al lui Ciontu, rupt din PRM vor avea cel mai mult de suferit. În aceeași situație precară se va afla în continuare și actualul PPCD, fostul PNȚCD.

În cea mai rea poziție în cadrul alegerilor anticipate se află însă partidul lui Dan Voiculescu, noul Partid Conservator (fost PUR), care de această dată nu va mai fi curtat nici de PSD și nici de Alianță. Se pare că se adevereşte zicala străveche ca cine umblă cu doi pepeni într'o mână îi scapă pe amândoi. Deși, Dan Voiculescu încearcă să trateze cu Alianța alături de care vrea să meargă în alegeri, senatorul PD Radu Berceanu a declarat la Craiova că *"Partidul Conservator este ca o muscă, care dacă se așează pe un taler îl înclină într'o parte, iar când se așează pe celălalt taler îl înclină în partea cealată. Uite că o să apară un plici care o să spună <uite o muscă!> și să o pleznească"*, citează *Evenimentul Zilei*. La fel și PSD privește cu reticență întoarcerea *"în genunchi"* a partidului lui Voiculescu.

În ce privește PSD, pentrucă Ion Iliescu nu a fost invitat la ședința Biroului Permanent, cei doi lideri noi aleși vor trebui să se descurce singuri în campania electorală. Pesediștii își construiesc strategii pentru alegeri, care vor demonstra capacitatea sau incapacitatea lui Mircea Geoană de a conduce partidul. Din umbră, Iliescu se gândește cu bucurie la insuccesul PSD în alegeri, având un motiv să le dea o lecție celor doi *"prostănaci"*.

Va fi o vară fierbinte și la propriu și la figurat, iar așa cum declară Geoană, *"Adio vacanță pentru parlamentari, adio concedii pentru liderii organizațiilor noastre!"*.

Unii mai dezgheţaţi la minte, consideră că declanșarea procedurii pentru alegerile anticipate este o urmare a sfatului Uniunii Europene, pentru a se putea pune stavilă corupției, înțepenită în cel mai înalt grad în Justiție.

COMUNIȘTII DE IERI, POPULARII DE MÂINE?

Urmare din pag. 1

a mai afirmat Daniela Popa.

În privința Partidului Democrat, Sorin Frunzăverde a amintit că partidul a fost fondat în 1993 de Petre Roman și că a guvernat alături de PNȚCD, PNL și UDMR iar în anul 2000 a intrat în coaliția de opoziție contra foștilor comuniști din PSD. *"Partidul Social Democrat, a afirmat Frunzăverde, este un partid corupt condus de diverse interese și nu vrem să fim colegi în Internaționala Socialistă"*. În privința relației cu PNL, Sorin Fruzăverde a susținut că *"alianța a fost singura cale să învingem PSD-ul însă suntem hotărîți să nu fuzionăm cu Partidul Național Liberal"*. Ar mai fi menționat că președintele popularilor, Wilfried Martens a avertizat că Partidul Democrat trebue să colaboreze cu Partidul Popular Creștin Democrat și cu UDMR și s'a declarat nemulțumit de faptul că Partidul Democrat nu a invitat partidul Domnului Gheorghe Ciuhandu la congresul PD de Sâmbătă, 2 Iulie. Wilfried Martens a mai declarat în privința PD-ului că este prima dată în istoria parlamentarismului european când un partid decide să părăsească familia socialistă pentru a deveni un membru al Partidului Popular European.

Din modul cum s'au desfășurat lucrările Biroului Politic al PPE, este cert că personalitatea lui Gheorghe Ciuhandu este foarte respectată de liderii popularilor europeni care presează spre o alianță a PD-ului cu PPCD-ul. De altfel, Martens a invitat PPCD-ul să facă parte din biroul executiv care va hotărî la 3 Septembrie dacă va primi un alt partid românesc în familia creștin-democrată. Ca atare, Partidul Popular Creștin Democrat va avea un cuvânt greu de spus în ceea ce privește aderarea PD-ului. Acest fapt ar putea duce la o alianță între cele două partide care să ajute, pe de-o parte, PPCD-ul să ajungă în Parlamentul României la alegerile din 2008 iar PD-ul să intre în Internaționala Creștin-Democrată și în grupul, PPE-DE din Parlamentul European. Pe de altă parte, se pare că democrații se delimitează din ce în ce mai mult de mult discutata fuziune cu liberalii.

În ceea ce privește Partidul Conservator, șansele de a accede la popularii europeni sunt sensibil mai mici. În timpul regimului semi-oligarhic instaurat de regimul PSD, fostul Partid Umanist nu a fost un critic, ci un sprijin al Partidului Social Democrat, deși rezoluția Partidului Popular European, adoptată în aceea perioadă, constata că *"poziția dominantă a partidului de acum la putere (PSD, n.red) este un handicap pentru buna dezvoltare a democrației"*, precizându-se la vremea respectivă, *"îngrijorează situația administrației publice, a Justiției (adesea controlată de puterea politică) și nivelul înalt la care a ajuns corupția"*.

În orice caz, cuvintele fostului parlamentar creștin-democrat, Arie Oostlander, referitoare la unii politicieni români, sunt extrem de actuale și astăzi: *"dacă spui că ești social-democrat, declara Oostlander în 2004 (Dilema Veche, no.8) nu este deloc necesar să fii social-democrat. Dacă spui că ești liberal, nu e deloc nevoie să fii liberal. Și dacă ești creștin-democrat, anunți asta și s'ar putea să fii, s'ar putea să nu fii..."*

Stere BALTAG

"ILIESCU, NU FI TRIST, GEOANĂ DUCE ÎNAINTE IDEALUL COMUNIST"

Viorel PALTIN

Am pus cuvintele din titlul acestui articol între ghilimele pentru a aminti un slogan postbelic, care suna așa: *"Camarade, nu fi trist, Garda merge înainte prin partidul comunist"*. Era o epocă în care, rămași fără o structură organizată politic, din oportunism, mai mulți legionari s'au înscris în PCR, partid cu care, în ciuda multor deosebiri fundamenmtale, simțeu că au anumite afinități de practică doctrinară, mai ales că ambele partide făceau apologia sărăciei și, îmbrățișau o linie dură, totalitară. Legionarii însă aveau să fie excluși din PCR ceva mai târziu și să fie băgați cu miile în pușcării, ca și pe timpul regelui-lichea Carol al II-lea... Citatul din titlu se mai justifică și pentrucă reproduce binecunoscuta sintagmă a lui Iliescu care, în toiul acțiunii de răsturnare a lui Ceaușescu, îl acuza pe acesta că ar fi *"întinat idealurile comunismului"*. *Prin urmare, în mintea lui Iliescu, numai cine promovează idealurile comuniste,"* pe față sau mascat - vezi metoda *"maskirovca"*, învățată dela KGB, folosită în toți acești ani postdecembriști de tov-ul Ilici - așadar numai acela ar fi apt să se afle în fruntea partidului, oricum s'ar numi - PCR, FSN, PDSR sau PSD.

După opinia mea, Mircea Geoană, proaspătul președinte al PSD - pe care acest partid l-a ales cu brio să-l *"detroneze"* pe stimabilul, onorabilul, venerabilul, săracul și cinstitul, indispensabilul, fascinantul și aproape eternul președinte Iliescu - așadar Geoană ar corespunde, după toate aparențele, idealului *"comunismului neîntinat"*. Păi nu este el, Geoană odraslă de comunist sadea? N'a fost el ambasador cu ștaif roșu la Washington? N'a fost el - *"micul tovarăș, puștiulică Mircea"* - ministru de Externe al României, pe care nu de mult Iliescu l-a ureche *"în familie"*, alintându-l cu apelativul patern de *"prostănac"*, lucru ce trebue chiar să-i fi plăcut lui Mircică? Se vede că alintul cu care a fost blagostovit de Iliescu i-a fost de deochi și purtător de noroc, dacă întregul PSD a recunoscut democratic în Geoană pe demnul urmaș al vajnicului Ilici, alegându-l președinte.

Ar fi mai multe comentarii de făcut despre ziua istorică a acestui Congres PSD, când în sfârșit a fost înlocuit eternul *"pater Iliescu"*. La începutul dezbaterilor, cocoțat ca de obicei în fruntea prezidiului, dorind să-i dea cuvântul lui Năstase, Iliescu a zis - puterea obișnuinței: *"Are cuvântul acum tovarășul Adrian Năstase..."* dar s'a corectat imediat, recurgând la...*"domnul"*. Sesizând gafa, Năstase a intrat prompt în vorbă ca să dreagă busuiocul... - el s'a ferit ca dracul de tămâie de vorba *"tovarăș"* - și a folosit cuvântul *"camarad"*, care ce-i drept, are același înțeles, dar a căpătat un cu totul alt sens politic, chiar antagonic! Se vede că una e sematica, și alta, politica.

Dar de bine ce a plecat, pe Iliescu a putut să-l ia gura pe dinainte oricum, că nu ne mai pasă - e... iertat! De fapt, spre finalul congresului, când a început să-și dea seama că nu era de glumă și că fusese lucrat de adepții lui Geoană care îi va lua locul, Iliescu, vădit iritat, a spus ceva cam de genul: *"Aveți grijă pe ce mâini lăsați partidul!"* L-aș liniști: *"Fii, tovule, pe pace. Cu Geoană va fi la fel...!*

În realitate, mulți tovarăși au fost agitați la acest congres, între care și Vanghelie, care i-a făcut garagață mai tânărului Ponta, pentru ceva ce analfabetului nu-i va fi plăcut. În rest, aproape toți s'au întrecut în osanale și elogii pentru Iliescu, încât te întrebi: A fost un fel de panegeric? Și dacă e chiar atât de valoros, de ce naiba, a fost înlocuit?

BISERICA MĂNĂSTIRII "CURTEA DE ARGEȘ"

Iliescu judecat pentru sângele vărsat

Urmare din pag. 1

dosarul *"Mineriada 13-15 Iunie 1990"* mai sunt cercetate 20 de persoane, printre care se numără Petre Roman, fost premier, Gelu Voican Voiculescu (fost viceprim-ministru în guvernul Roman), fostul lider al minerilor Miron Cozma, amiralul Cico Dumitrescu (fost consilier prezidențial), generalul (r) Victor Athanasie Stănculescu (fost ministru al Apărării) și Ioan Napau (fost lider sindical și fost primar al orașului Lupeni). Surse judiciare ne-au declarat că lui Gelu Voican i-au fost aduse deja la cunoștință învinuirile. Acesta este acuzat de aceleași infracțiuni care i se impută lui Iliescu.

Urmează Adrian Sîrbu și Gheorghe Dobre

Cu toate că a fost pus și el sub învinuire, Petre Roman este încă așteptat la Parchetul Militar pentru a lua la cunoștință acuzațiile care i se aduc. În săptămânile următoare, în fața procurorilor se vor mai prezenta Gheorghe Dobre (actual ministru al Transporturilor, fost director al Regionalei Transporturi Craiova) și Adrian Sîrbu (fost consilier pe probleme de mass-media al lui Petre Roman). Amândoi urmează să fie puși sub învinuire în acest dosar, au adăugat sursele citate.

Potrivit depozițiilor aflate pe masa anchetatorilor militari, Gelu Voican Voiculescu este cel care, împreună cu Dan Iosif, s'ar fi ocupat de instigarea, dar și de *"cazarea"* în București a minerilor veniți. Pe de altă parte, fostul lider al ortacilor, Miron Cozma, declară în fața procurorilor că s'a întâlnit cu Gelu Voican Voiculescu în Valea Jiului, pe 13 Iunie 1990.

Pe de altă parte, fostul premier Petre Roman a fost audiat de procurorii militari în legătură cu mineriada din Iunie '90, la jumătatea lunii trecute. La acea dată, el a susținut că Iliescu poartă o răspundere politică pentru acele evenimente. *"Părerea mea este că minerii nu erau autorizați să vină la București. Am fost încă dela început împotriva acestui lucru. (...) La propunerea mea, pe 14 Iunie, s'a luat decizia ca minerii să fie trimiși acasă"*, afirmă Roman. În aceeași zi, Miron Cozma era și el audiat de anchetatorii militari și a cerut să fie confruntat atât cu Ion Iliescu, cât și cu Petre Roman, despre care declară că l-ar fi folosit. Potrivit lui Cozma, Iliescu i-ar fi propus chiar postul de ministru de Interne pe care însă *"Luceafărul huilei"* susține că l-ar fi refuzat pe motiv că fostul președinte a făcut parte din rândurile nomenclaturii comuniste.

Cine e procurorul militar Dan Voinea?

Dan Voinea este procurorul militar care în timpul Revoluției din Decembrie 1989 i-a pus sub acuzare pe soții Elena și Nicolae Ceaușescu. În 1989, Voinea și Ion Iliescu au fost de aceeași parte a baricadei: primul ca acuzator în procesul dictatorilor, iar cel de-al doilea ca dirijor dela distanță al execuției acestora. Acum, după 15 ani dela Revoluție, procurorul Voinea are grad de general și este cel care a redeschis dosarele *"Revoluția din Decembrie '89"* și *"Mineriada 13-15 Iunie 1990"*.

Ion Iliescu a rupt ritmul istoriei

Cărțile de istorie îl vor consemna pe Ion Iliescu drept primul conducător român - după mai mult de 130 de ani (11 Februarie 1866-17 Noembrie 1996) - a cărui plecare dela putere s'a produs în mod pașnic, fără vărsare de sânge, fără să fie executat și fără să moară din cauze naturale. Dela Domnitorul Alexandru Ioan Cuza și până la dictatorul Nicolae Ceaușescu, alternanța puterii în România s'a produs întotdeauna violent.

"Monstruoasa coaliție" l-a forțat pe Cuza să abdice, Carol I și Ferdinand au murit, în timp ce Carol al II-lea și fiul său, Mihai I, au fost și ei obligați să-și părăsească tronurile. La rândul lor, comuniștii nu s'au bucurat nici ei de o predare mai pașnică a ștafetei. Astfel, în 1952, *"devierile de dreapta"* ale Anei Pauker au fost demascate de tovarășii din partid, iar un an mai târziu a fost arestată, fiind astfel înlăturată de Gheorghiu Dej din funcția de conducere deținută în aparatul de stat. Nici Dej nu a lăsat puterea din mână decât în ceasul morții, iar vrednicul său urmaș, Nicolae Ceaușescu, a avut un sfârșit și mai tragic. A fost înlăturat în forță și împușcat de un pluton de execuție. (Laurențiu Mihu).

Președintele Asociației Victimelor Mineriadelor: "Trebue să urmeze și alții"

Președintele Asociației Victimelor Mineriadelor, Viorel Ene, a aflat dela reporterii EVZ despre faptul că Ion Iliescu a fost pus sub învinuire în dosarul *"Mineriada 13-15 Iunie 1990"*. *"Am o reticență. Încă îmi vine greu să cred că Iliescu a fost pus sub învinuire"*, ne-a declarat Viorel Ene. El a adăugat că învinuirea lui Iliescu nu e suficientă. *"Ar trebui să mai urmeze și alții. Ar trebui puși sub acuzare și Dan Iosif, Gelu Voican Voiculescu sau Cico Dumitrescu"*, a mai spus Ene. Potrivit președintelui AVM, în ultimele zile, amiralul Cico Dumitrescu ar fi încercat chiar să intimideze martorii din acest dosar.

Citarea lui Iliescu în dosarul mineriadelor.

Cu toate că implicarea lui Iliescu în mineriadele succesive care au măcinat firava democrație românească este *"secretul lui Polichinele"*, procurorii nu l-au deranjat până acum prea mult. În 1997, Constantin Ticu Dumitrescu trimite o scrisoare procurorilor, dar și președintelui dela acea vreme, Emil Constantinescu, cerând ca Ion Iliescu să fie cercetat pentru implicarea sa în mineriade. Și victimele acestor evenimente au cerut deseori citarea, dar și anchetarea lui Ion Iliescu.

A dirijat mineriada groazei Ion Iliescu, omul care a condus România 11 ani din 15 în perioada postcomunistă, nu a plătit nici până acum în Justitie prețul represiunii; Paranoia lui din 1990: să nu aibă *"soarta lui Allende"*, liderul marxist chilian ucis în propriul palat. Coincidență sau nu cu punerea lui Iliescu sub învinuire, se împlinesc zilele acestea 15 ani dela cea mai violentă mineriadă, care a stopat fenomenul Piața Universității. O demonstrație anticomunistă, prin care se cerea adoptarea Punctului 8 al proclamației dela Timișoara: independența televiziunii, adevărul despre Revoluție. În cele din urmă, ea a fost stopată cu violență de mineri. Un lung șir de mărturii, directe sau indirecte, converg către Ion Iliescu, indicat drept autorul moral al represiunii. Noua eminență cenușie a politicii românești nu avea nimic în comun cu revendicările Pieței. Dimpotrivă, era exponentul unui sistem contestat vehement de manifestanți. După cum spun cei care s'au aflat în preajma sa dela preluarea puterii în Decembrie 1989, Iliescu s'a bazat încă dela început pe mineri, transformați într'o veritabilă *"gardă pretoriană"*. Scopul: păstrarea cu orice preț a puterii. Una dintre motivațiile personale: teama paranoidă că *"va fi ucis de mase"*.

Ion Caramitru își amintește cum a apărut ideea cu minerii, încă din primele zile ale anului 1990: *"Spaima lui Iliescu era să nu fie ucis de mase. Nu voia să aibă <soarta lui Allende>, după cum se exprima. Iar Voican și Iosif erau acolo..."*.

(Călin Cosmaciuc, Andrei Bădin)

Iliescu s'a trezit pe cai mari în 22 Decembrie 1989.

Din acel moment, a considerat că trebue să păstreze cu orice preț frâiele puterii. Chiar și cu acela al folosirii unor metode pe care cei care au ieșit în stradă în Decembrie le blamaseră. Dar mai ales cu sprjinul vechilor structuri, în special cele ale Securității, care au trecut cu arme și bagaje în tabara noii puteri. Acestea au fost cele care au pus la cale diversiunile și intoxicările anilor '90 care au permis regimului Iliescu să se păstreze la putere. A fost, într'un cuvânt, perioada cea mai neagră a democrației românești. Din cauza *"metodelor de lucru"*, mulți analiști au comparat-o cu anii '50, atunci când *"dușmanii poporului"* erau supuși oprobriului public. Fostul ideolog al PCR din anii '70, Ion Iliescu, ar fi dorit pentru România un sistem politic *"original"*, în care rolul principal să-l joace un singur partid.

"Eliberarea prin forță a Pieței"

"Poate să fie democrație și într'un regim totalitar, dar cu un despot înțelept". Așa spunea Iliescu pe 19 Aprilie 1990, la un miting electoral. Peste câteva zile se deschidea Piața Universității. *"Golani și grupuri de huligani"*, i-a catalogat Iliescu pe cei din Piață. În campania sa electorală din provincie, Iliescu îi dă înainte: *"Soluția ar fi poliția lu' madam Thatcher. Acolo n'ar sta ca neghiobii în stradă"*. Sau: *"Să terminăm cu comuna primitivă!"*, *"Cu o asemenea ținută a unei anume prese se destabilizează situația"*.

Reacția Pieței? *"Iliescu pentru noi este Ceaușescu doi!"* *"N'au decât să fiarbă în sucul propriu cât îi ține răbdarea"*, se răstea Iliescu, în stilul caracteristic, la o conferință de presă. Noul *"tătuc"* al națiunii cere *"eliberarea prin forță a Pieței Universității"*. Poliția intervine la 24 Aprilie, lovește manifestanți și face arestări. Încercarea de a ajunge la negocieri cu Piața a fost sortită eșecului întrucât Iliescu nu a acceptat ca discuțiile să aibă loc în prezența presei, cu camere de filmat. *"Să facă curățenie în Piața Universității"*.

Urmează intervenția în forță a poliției, din 13 Iunie, atacarea sediilor unor instituții. Președinția lui Ion Iliescu venea cu un comunicat la televiziune: *"Grupuri organizate sunt pe cale de a veni la anumite obiective de stat, printre care probabil televiziunea"*. De asemenea, erau chemate *"forțele fidele democrației să apere aceste obiective"*.

Guvernul condus de Petre Roman spunea că este vorba despre *"acte de terorism legionar"*. Violențele continuă a doua zi, când vin minerii, pe care Iliescu îi îndeamnă, din balconul guvernului, să meargă în Piața Universității *"să facă curățenie"*. Ortacii dau în stânga și în dreapta, studenții prinși sunt bătuți cu bestialitate. Oricine părea *"intelectual"* era bătut, iar unii arestați și duși la Măgurele sau la fosta școală de Securitate dela Băneasa. Arestările se făceau în plină stradă. Peste 1.000 de persoane au beneficiat de acest tratament. Unii au fost deținuți ilegal mai multe luni. Printre aceștia și minori. Sunt *"vizitate"* sedii de partide și ziare. Echipamente sunt distruse, oameni bătuți, iar puterea anunță capturi de droguri, arme și dolari americani.

Faimosul discurs de mulțumire *"Înalta conștiință civică"*. Asta credea Ion Iliescu că au dovedit minerii în acele zile. El a ținut în fața minerilor un discurs-fluviu de mulțumire, care abunda de asemenea epitete - *"solidaritate cu puterea nouă"*, *"exemplu plin de îmbărbătare"*, *"sprijin de nădejde"*, *"spirit de mobilizare"*, *"conștiință patriotică"*. Manifestația anticomunistă din Piața Universității nu fusese, în ochii lui Ion Iliescu, decât o tentativă de *"lovitură de stat dată din partea elementelor de dreapta, extreme, o lovitură cu nuanță legionară, fascistă"*. Cei din Piață fuseseră *"elementele parazitare ale societății"*, *"drogați"*, *"plătiți"*. Tot Iliescu mai susținea că manifestanții din Piața Universității aveau *"arme albe"*, erau *"bande organizate de un fanatism feroce"*. La PNȚCD s'ar fi găsit sticle incendiare și droguri, în subsolul Universității - puști. Se anunța descoperirea de arme, bani și droguri în sediile opoziției.

Scenariul legionar desenat de Iliescu trebuia să prindă o anumită doză de respectabilitate. Se vorbea și despre steaguri verzi, despre Horia Sima sau Regele Mihai care ar fi încheiat avioane pentru a veni să preia puterea. Totul era fals, dar făcea parte din campania de dezinformare pusă la cale imediat după Decembrie 1989 de către regimul Iliescu. Uriașa manipulare se încheia și cu un avertisment lansat de același Iliescu: *"Știm că avem în dumneavoastră un sprijin de nădejde, când va fi nevoie vom apela! Sper să nu mai fie nevoie să apelăm la dumneavoastră!"*.

Spovedaniile minerilor duc la Iliescu

Miron Cozma a început să vorbească despre acele zile. El a declarat, recent, în cadrul procesului: *"Pe 13 Iunie mă aflam la Lonea, împreună cu fratele meu, și urmăream la televizor derularea Campionatului Mondial de fotbal. În pauza dintre meciuri am fost sunat dela dispeceratul din Valea Jiului. Mi s'a spus că m'a căutat la telefon cineva important dela Cotroceni"*, a declarat Cozma. El a precizat că, odată ajunși la Palatul Victoria, minerii au fost întâmpinați de președintele Ion Iliescu. Acesta le-a mulțumit că au venit și a adăugat: *"Am vorbit și cu Miron Cozma să faceți curățenie"*. O altă mărturie importantă a venit, în urmă cu câțiva ani, din partea unui alt lider al minerilor. Frederic Cârlig, fost miner la Aninoasa, ex-lider sindical, a povestit că înainte de 13-15 Iunie, a fost cazat la Hotel Ambasador, în București, apoi la Unitatea Militară 01014 din București de către *"Domnul Iliescu, pentru a sparge studențimea din Piața Universității"*, *"nu m'am întâlnit niciodată cu Domnul Ion Iliescu, dar la telefon am vorbit cu el așa cum vorbesc cu dumneavoastră"*, le-a spus Cârlig reporterilor dela cotidianul *"Hunedoreanul"*.

Dezvăluirile lui Cozma

Miron Cozma a cerut, recent, procurorilor militari să-l confrunte cu Ion Iliescu pentru a arăta că fostul președinte a mințit atunci când s'a folosit de numele său și a mulțumit pentru intervenția minerilor în timpul evenimentelor din 13-15 Iunie 1990, a declarat avocatul liderului minerilor. *"Miron Cozma nu a vorbit niciodată cu Ion Iliescu înainte de 14 Iunie 1990 și a declarat că Ion Iliescu a mințit când s'a folosit de numele lui spunând că a discutat cu el pentru a face acea <curățenie>,* a afirmat avocatul. De asemenea, Cozma le-a spus procurorilor militari că, după mineriada din Iunie 1990, i-au fost oferite funcții importante în stat, precum cea de ministru de Interne, pe care le-a refuzat întrucât veneau din partea unei guvernări conduse de un *"fost nomenclaturist"*.

Caramitru: "Se temea că va fi ucis"

Ion Caramitru își amintește: *"A început să-i cheme la primele manifestații din 1990. Pe mineri îi sunau Gelu Voican Voiculescu și Dan Iosif, iar Iliescu era și el acolo"*. *"M'am opus dela început acestor lucruri. Am smuls chiar telefoane din prize la un moment dat când voiau să-i cheme"*, își mai amintește acesta. Caramitru are o explicație șocantă pentru atitudinea lui Iliescu: *"Era înspăimântat de manifestații. Spunea: <O să am soarta lui Allende. O să mă omoare>.* Ceva de genul *ăsta spunea Iliescu de fiecare dată"*. Era vorba de Salvador Allende, liderul chilian ucis în 1973 într'o lovitură de stat, în propriul palat, și înlocuit cu Augusto Pinochet.

Bilanț tragic: oficial 7 morți, neoficial 100

Șapte oameni și-au pierdut viața în cursul acelor evenimente, conform bilanțului oficial; Asociația victimelor mineriadelor afirmă că, de fapt, au murit 100 de oameni; Ziarul *"România liberă"* a susținut că, pe 29 Iunie 1990, la Străulești au fost săpate gropi comune pentru 40 de cadavre. În acea perioadă, în spitalele din București au fost tratate peste 500 de persoane având contuzii, tăieturi, plăgi prin împușcare.

Comunistul cu "față umană"

Pe 22 Decembrie 1989, Ion Iliescu îl acuza pe Nicolae Ceaușescu că a *"întinat idealurile comunismului"*. Urmează apoi perioada în care Iliescu face tot posibilul pentru a încetini cât mai mult tranziția României către democrație și economie de piață. Partidele istorice de opoziție sunt acuzate că ar fi dori să ajungă la putere pentru *"a vinde țara"* și a reinstaura monarhia. La îndemnul lui Iliescu, muncitorii din întreaga țară scandează: *"Nu ne vindem țara!"*. Tot la îndemnul lui Ilici Iliescu are loc ruptura între muncitori și intelectuali și un alt slogan devine celebru: *"Noi muncim, nu gândim"*. Apar și acuze la adresa Românilor plecați din țară în timpul regimului comunist. Aceștia sunt acuzați că nu ar fi *"mâncat salam cu soia"*, iar pentru ca întreg scenariul iliescian să fie și mai fioros, se vorbește despre legionarii care în cămăși verzi și cu mitraliere se pregătesc să ia cu asalt România din taberele de antrenament din Canada, Spania sau Germania. Bineînțeles, totul ar fi fost pus la cale de *"agenturile străine"* care vor să destabilizeze România.

Iliescu și "motivațiile mineriadelor"

1995: *"Piața a fost într'adevăr un fenomen unic în lume, de ocupare abuzivă a centrului unei capitale"*. (...) 1997: *"Orice fabulație că aș fi avut înțelegeri cu Cozma înaintea declanșării celor două mișcări ale minerilor, respectiv din Iunie 1990 și Septembrie 1991, este nefondată"*. 1998: *"Mineriada din Iunie 1990 constituie efectul Pieței Universității, care a fost un spin iritativ"*. 2000: *"Încercarea de a se acredita ideea că puterea din 1990 ar fi pus la cale acțiunile violente din 13-15 Iunie este o ticăloșie și un nonsens"*. 2001: *"Mineriada din 14-15 Iunie a fost efectul, însă cauzele ar trebui judecate.*

Continuare în pag. 5

EUROPA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU ROMÂNIA

Urmare din pag. 1

opoziției conservatoare, ai UCD și ai grupului parlamentar liberal favorizează în continuare clar cooptarea României. Iar o eventuală victorie a opoziției creștin-democrate în probabilele alegeri germane din toamnă promite să fie urmată de o atenuare a pozițiilor critice exprimate, sub presiunea campaniei electorale, de unii dintre membrii UCD.

În schimb, după aderarea Bucureștiului și Sofiei, va urma de bună seamă o lungă, poate chiar foarte lungă pauză, întrucât, după cum s'a exprimat și reprezentantul patronatului german Juergen Thiemann, *"odată cu integrarea României și Bulgariei se va fi ajuns la granița acceptării de noi state membre"*. De din afară riscă să rămână, potrivit lui, Turcia, dar și alte țări candidate, precum Republica Moldova și Ucraina.

Ileana BIDIAN

CUM LĂUDA PRESA ASERVITĂ PUTERII, FAPTELE DE VITEJIE ALE MINERILOR

Ce scriau ziarele puterii înaintea, în timpul și după 13-15 Iunie 1990. Mingi la fileu pentru Iliescu și minciuni crase aruncate pe piață de oameni care ocupă acum poziții-cheie în presă și politică. Presa fesenistă a dus în 1990 o campanie de minciună și diversiune împotriva fenomenului Piața Universității. Apogeul a fost atins în 13-15 Iunie 1990.

În publicațiile vremii, care-i ridicau mingi la fileu lui Ion Iliescu, regăsim semnăturile lui C.T. Popescu (actualmente șeful Clubului Român de Presă), Corina Dragoțescu (director la *"Adevărul"*), Octavian Stireanu (parlamentar PSD și patron al ziarului *"Azi"*), Sergiu Andon (parlamentar al Partidului Conservator). Ei au pus umărul la marea minciună. În 13-15 Iunie 1990 au murit oameni, iar democrația a suferit o grea lovitură. Asta și fiindcă Ion Iliescu, învinuit acum în dosarul mineriadei, a beneficiat de o susținere mediatică ce aducea aminte de modelul Ceaușescu.

Publicațiile care îl *"serveau"* pe Ion Iliescu și FSN abundau de invenții.

• *"Cine mai vine în Piața Universității? (...) Oameni de bine (și de culoare) anexați mișcării cu program de lucru în regulă, la început contra 500 de lei (cu buletinul garanție), apoi din ce în ce mai mulți bani, pe măsura "uzurii protestare." (...) "Oameni de și mai bine, care nu se dau în lături de a condiționa în gura mare Asanarea societății de Asasinatul politic."*
(Azi, *"Tejgheaua care ne desparte"*, 9 Mai, O.T.)

• *"Confuzia politică, degringolada, drogurile și viața de moravuri ușoare, deturnarea unei părți a tineretului dela adevărata lui menire tinerească, speculareа unor sloganuri și a unor surogate de promisiuni - iată cu ce ne-au "pricopsit" PNȚ-c.d și PNL".*
(Azi, *"O, mamă, dulce mamă"*, 24 Mai, Geo Ciolcan)

• *"Că pe 13 Iunie a avut loc în București o tentativă de lovitură de stat este un fapt a cărui negare nu poate fi discutată decât în termenii cretinismului sau candorii (...) În aceste condiții, comportamentul grupurilor minerești nu avea cum să fie pașnic."*
(*"Adevărul"*, Iunie 1990)

Oamenii lui Iliescu
Responsabilii campaniei de diversiuni din presa din 1990 sunt șefii de atunci ai acestor ziare.

• *"Azi"*: Octavian Stireanu - redactor-șef, Colegiul Director: Vasile Ailenei, Iosif Boda, Claudiu Iordache, Cătălin Iorgulescu, Sorin Vornicu.

• *"Libertatea"*: Octavian Andronic

• *"Adevărul"*: Darie Novăceanu, Sergiu Andon, Constantin Stănescu.

Diversiunea loviturii de stat: *"Teroriștii printre noi"*, *"Rebeliunea de tip legionar a eșuat!"*, *"Rănile nopții apocaliptice"*, *"Tentativa de lovitură de stat a eșuat"*, *"Mii de muncitori au întrerupt lucrul pentru a stăvili dezordinea"*. Sunt doar câteva dintre titlurile din publicațiile mai mult sau mai puțin oficiale apărute după ziua de 13 Iunie 1990. Ele acreditau exact aceeași teorie enunțată de Ion Iliescu: rebeliune legionară. Care *"trebue tratată ca atare"*, după cum scria Iliescu într-un ordin către șefii Armatei.

Directorul cotidianului *"Adevărul"*, Corina Dragoțescu, în 1990 redactor, se războia cu oponenții lui Iliescu. De exemplu, cu Ion Rațiu. Dragoțescu citise un ziar editat la Londra de Rațiu și a semnat în *"Adevărul"* un text virulent la adresa acestuia, pomenind modelul de *"democrație originală"* invocat și de *"domnul Iliescu al nostru"*, așa cum afirma jurnalista. *"Revoluția din România a fost unică în lume și nu văd de ce nu am fi în continuare unici prin instituirea unei noi forme de democrație. Oare democrația reflectă o doctrină cu caracter închis, putând să funcționeze numai prin sistemul clasic al partidelor?"*

Și Sergiu Andon le făcea jocurile. Fostul redactor-șef adjunct al ziarului *"Adevărul"*, Sergiu Andon, a fost unul dintre cei mai virulenți jurnaliști împotriva spiritului *"Pieței Universității"*. În prezent, acesta este deputat de Dâmbovița, ales pe listele PUR+PSD și care reprezintă acum Partidul Conservator. Andon este autorul articolului devenit celebru *"Fir-ai al naibii, majestate"*. De-a lungul timpului, actualul parlamentar a avut mai multe accese împotriva celor care au pus la îndoială orientarea *"democratică"* a regimului Iliescu și nu s'a sfiit să-i calomnieze. Un exemplu din *"Adevărul"* din 18 Februarie: *"Au mânuit ceea ce sunt în stare: șișul, levierul, ranga; pumnul, urletul, fluierătura, isteria"*.

Concluzia sa este că *"revoluția a slăbit din intensitate și asta e rău"* și de aceea ar fi apărut *"anarhia"*
(*"Adevărul"*, *"Cine lovește în democrație"*, 20 Februarie)

"Azi", oficiosul FSN, condus atunci, ca și acum, de Octavian Stireanu a fost campionul diversiunilor și minciunilor la adresa Pieței Universității. Ziarul lansa cele mai năstrușnice informații despre liderii opoziției și fenomenul *"Piața Universității"*. Una dintre acestea, pe 1 Iunie, spunea că *"autori necunoscuți, probabil în legătură cu mitingiștii lui alde Dincă și Marian Munteanu, au pătruns prin efracție în incinta agenției Austrian Airlines, de unde au furat o mare sumă de bani"*.
Stireanu, *"Azi"* și hoții de valută

Figuri emblematice terfelite

Publicațiile erau pline de invenții la adresa unor figuri emblematice: Corneliu Coposu ar fi fost patron de bordel, la fel ca și Radu Câmpeanu, iar Doina Cornea - amanta aceluiași Coposu, dar și a Regelui Mihai. Tot în aceste ziare se afirma că manifestanții din Piața Universității ar fi fost plătiți cu câteva sute de lei pe oră. Scopul: partidele istorice să-l dea jos dela putere pe Ion Iliescu și să vândă țara străinătății.

Materialul a fost realizat utilizând arhivele Grupului de Investigații Politice, Asociației *"Miliția spirituală"* și Bibliotecii Academiei Române.

Ce scria Cristian Tudor Popescu, actualul șef al Clubului Român de Presă.

• Președintele Clubului Român de Presă, Cristian Tudor Popescu, publica în ziarul *"Adevărul"*. El povestește într'un articol din luna Aprilie 1990 despre cât de utili erau securiștii pe lângă casele oamenilor. Concluzia *"Crucișătorului"* presei române era, atunci, că securistul este *"un animal folositor pe lângă casa omului"*. *"Jos Securitatea? Da, domnilor, ducă-se, nouă și cu brânza zece, dar noi rămânem, și suntem tot ăia. Tot ăia care stăteam pe 22 în casă, cu transperantele lăsate și trăgeam cu disperare de copiii noștri să nu iasă în stradă. Și aș paria că multora dintre noi le-a revenit acum curajul, așa că strigă mai tare ca toți: Moarte securiștilor! în loc să șoptească: "O hyprocrite secouriste, mon semblable, mon frere..."*.

• Pe 26 Aprilie, în articolul intitulat *"Nu așa"*, actualul președinte al CRP se întreba și dădea răspunsul la întrebarea: *"Credeți că problema principală e nomenclatura? Nici vorbă"*.

• Pe 18 Mai, *"nomenclatura"* care nu era *"o problemă principală"* revine. *"Interesant e că nici una dintre aceste "minți luminate" (ce perfect stalinistă sintagmă) nu bănuiește că prin demersul tip Piața face un serviciu uriaș tocmai nomenclaturii pe care o tot veștejește cu strășnicie"* (fragment din articolul *"Proști și deștepți"*).

• *"Octavian Paler - Exponentul tipic al disidenței fabricate. Se canonește să ne convingă exhibind tot tatoriale și sfâșieri morale care ar fi încercat conștiința dumisale dela o vreme incoace. Jenant. (...) Mă întreb ce obiectiv vizează în continuare (de altfel, e o maladie întinsă, scriitorul român nu se mai mulțumește să fie scriitor, vrea morțis și o funcție). (...) Evoluția post-revoluționară a disidenților stă, în general, sub semnul mitingului, al nepotrivirii, bineînțeles de nuanțe diferite și determinată de cauze diferite. (...) Ca și cum Ceaușescu ar fi luat cu el în mormânt sensul și coerența imaginii lor despre lume și imaginii noastre despre ei. (Merg până la a-mi spune că ar fi fost mai bine că, după Revoluție, să li se fi pus portretele la loc de cinste în cartea de istorie și să-și fi văzut fiecare de treburile lui."*

• *"Că pe 13 Iunie a avut loc în București o tentativă de lovitură de stat este un fapt a cărui negare nu poate fi discutată decât în termenii cretinismului sau candorii"... "Ceea ce s'a întâmplat a doua zi în București, începând cu primele ore ale dimineții (n.r. - 14 Iunie) a fost o reacție tot atât de inevitabilă: spirala violenței, odată inițiată, urcă într'una. Această reacție s'ar fi produs și în lipsa apelului prezidențial, care a avut ca principal efect diminuarea creditului de care se bucură Președintele și Guvernul. În aceste condiții, comportamentul grupurilor minerești nu avea cum să fie pașnic"*.

• *"Posed o congenitală incapacitate de a mă bucura"*. (8 Iunie).

• *"În ceea ce privește întrebările gazetarilor străini, în special francezi, toate, dar absolut toate, s'au referit la "linșajele" săvârșite de mineri în rândul populației"*. Popescu se declara nemulțumit de acest lucru. (17 Iunie)

Iliescu judecat pentru sângele vărsat

Urmare din pag. 5

Forțele de ordine erau kaput și poliția era îngenuncheată". 2004: *"Și mineriadele au avut și ele motivațiile lor"*. Iliescu: *"Eu, vinovat?! E o porcărie și o provocare!"* Ion Iliescu a declarat recent la Senat că informația potrivit căreia este învinuit în dosarul *"Mineriadei din 13-15 Iunie 1990"* este *"un fals, o provocare, o porcărie și o diversiune"*.

(Adriana Istodor, Silviu Sergiu)

"Nu s'a formulat nici un fel de acuzare. Am primit o invitație din partea procurorului Voinea pentru o întâlnire ca martor în legătura cu cercetarea ce se desfășoară la Parchet privind evenimentele din 13-15", a spus fostul președinte. Iliescu a precizat că a auzit că *"acolo au fost niște indivizi care o fac pe victimele"* și care au lansat acest zvon. *"E o porcărie și o provocare"*, a subliniat nervos fostul șef al statului. Iliescu susține că avocatul său nu a declarat că el ar fi acuzat în dosarul Mineriadei. *"N'a spus așa ceva. Avocatul, din contră, le-a spus (n.r. - presei) că nu e vorba de o citație, ci de o invitație ca martor și nici vorbă de acuzare"*.

Dan Iosif: "Procurorul Dan Voinea nu îndeplinește condițiile morale să soluționeze acest dosar"

Dan Iosif, fostul consilier prezidențial al lui Ion Iliescu, consideră că *"procurorul Dan Voinea nu îndeplinește condițiile morale și nu are capacitatea profesională să soluționeze dosarul <Mineriadei> din 13-15 Iunie 1990"*. *"Lăsând la o parte considerentele de ordin politic, Dan Voinea este compromis moral pentrucă a fost cel care i-a condamnat la moarte, cu sânge rece, pe soții Ceaușescu. De altfel, el a și ajuns general în urma acestei condamnări"*, a spus Dan Iosif. Actual deputat PSD, Dan Iosif crede însă că venirea minerilor în București a fost un *"act nesăbuit"*, iar acuzațiile Asociației Victimelor Mineriadelor sunt întemeiate. *"Aș vrea să vă spun însă că cei care m'au bătut în acele zile nu erau mineri. Un miner simplu nu ar fi dat niciodată în Dan Iosif, cunoscut ca fiind unul dintre conducătorii Revoluției"*, a adăugat el. În privința învinuirilor care i se aduc lui Ion Iliescu, acesta ne-a declarat că nu se poate pronunța. *"Nu Ion Iliescu a avut ideea de a le mulțumi minerilor. A fost o ședință la care au participat toți cei aleși în funcții de conducere după alegeri, pe care presa le-a catalogat drept alegerile din Duminica Orbului, și s'a decis ca Ion Iliescu și Petre Roman să le mulțumească minerilor"*, ne-a spus Dan Iosif.

Geoană: "Există suspiciunea de implicare politică"

Președintele PSD, Mircea Geoană, a reacționat destul de rezervat la vestea despre punerea sub învinuire a lui Iliescu. Acesta a spus că e o chestiune legată de justiție și și-a exprimat speranța că această situație să nu aibă o dimensiune politică. *"Este o chestiune legată de justiție și care sunt convins că va fi rezolvată cu respectul și deferența cuvenite unui fost șef de stat. Sunt convins că Justiția și opinia publică vor trata acest subiect cu foarte multă atenție și cu tot respectul datorat unui fost șef de stat și unui om care a avut o contribuție importantă la România democratică de astăzi"*, a spus Geoană. El a adăugat că *"întotdeauna, în astfel de cazuri, există o suspiciune de implicare politică"*.

Corlățean: "O înscenare judiciară"

Vicepreședintele PSD Titus Corlățean a declarat, la rândul său, citat de *Mediafax*, că punerea sub învinuire a fostului președinte Ion Iliescu în dosarul *"Mineriadei"* din Iunie 1990 reprezintă *"un nou episod în atacul politic programatic orchestrat de actuala putere împotriva liderilor PSD"*. În opinia acestuia, este vorba *"în mod clar"* de o *"înscenare judiciară"* împotriva fostului șef al statului, de o *"comandă politică"* la care, din păcate, reprezentanți ai Parchetului Militar au dat curs. (Oana Dobre)

Nicolaescu: "Geoană a făcut o greșeală imensă"

Purtatorul de cuvânt al PNL, Eugen Nicolaescu, a refuzat să comenteze pe fond cazul lui Ion Iliescu, afirmând că *"politicienii trebue să-și dea cât mai puțin cu părerea despre ce ar trebui să facă Justiția"*. Acesta s'a arătat însă deranjat de afirmațiile lui Geoană: *"Nu înțeleg declarația președintelui PSD, care a făcut o greșeală imensă spunând că Justiția poate fi manipulată în acest caz. PSD este acela care are interesul ca Ion Iliescu să fie marginalizat și chiar scos din viața politică și, de aceea, Domnul Geoană n'ar fi trebuit să facă aceste afirmații"*.

Boc: "Nimeni nu e mai presus de lege"

Președintele interimar al PD, Emil Boc, s'a arătat și el destul de reticent în a comenta situația fostului șef al statului. *"Eu nu pot decât să afirm că, în aceste cazuri, legea și Justiția trebue să își spună cuvântul. Constituția arată că nimeni nu e mai presus de lege. Dar tot Constituția spune că orice persoană este considerată nevinovată până la o hotărâre definitivă a instanței"*, a spus Boc.

Ciuhandu: "Mă mir că a durat atât"

Președintele PPCD, Gheorghe Ciuhandu, a fost președintele de partid cu cea mai consistentă reacție împotriva lui Iliescu: *"Mă mir că a durat atât. În țară se vorbește dela acea vreme, din 1990, că Ion Iliescu a instigat atunci la violență și a despărțit populația română în două tabere. Acum măcar să-și facă bine datoria Parchetul"*. Ciuhandu a adăugat că va discuta cu conducerea partidului despre posibilitatea ca această formațiune să se constituie în parte vătămată la proces, în numele fostului PNȚCD, al cărui sediu a fost afectat de mineriadă. *"Dacă va fi cazul, vom cere probabil și daune"*, a precizat președintele PPCD.

Vadim: "Tentativă de linșare morală"

Președintele PRM, Corneliu Vadim Tudor, a dat publicității un comunicat intitulat *"În apărarea lui Ion Iliescu"*: *"Am aflat, cu mâhnire de învinuirea, de către Parchetul Militar, a fostului președinte, Dl. Ion Iliescu, în dosarul Mineriadei din 1990. Deși, în repetate rânduri, m'am situat pe poziții politice contrare domniei sale, un elementar spirit de cavalerism mă determină să-i iau apărarea și să resping tentativa de linșare morală a acestui om, cu atât mai mult cu cât el este suferind și are peste 75 de ani. În acest sens, am vorbit azi la telefon cu Dl. Ion Iliescu, pe care l-am asigurat de toată simpatia și tot sprijinul meu și al Partidului România Mare"*.

Andrei BĂDIN

ABONAȚI-VĂ LA ZIARUL
CUVÂNTUL ROMÂNESC
Abonamentele și reînnoirea lor se pot face după cum urmează:
Din Canada și U.S.A. se pot trimite "Cecuri Personale"
Din Europa numai "Euro Cec" sau "Mandat poștal"
Alte continente "Cec Internațional"
Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet,
Hamilton Ont. Canada L9C 7N5
Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

OFENSIVA INTEGRITĂŢII "LECŢIA WATERGATE" ŞI ROMÂNIA

Ana BADEA

Când îi vom vedea oare pedepsiţi pe cei vinovaţi de aducerea minerilor în 13-15 Iunie 90? Nu-i trebue oare şi Românieei *"Watergate-ul ei"*? De pildă, procesul comunismului şi al postcomunismului? Mai mult decât oricând, România are nevoie de o ofensivă a integrităţii...

Ştim în fine cine a fost cel supranumit *"Deep Throat"*, o poreclă deocheată, extrasă din titlul fără perdea, firește, al unui porno. Dar cursul imprimat istoriei universale de acţiunea lui Mark Felt, fostul şef-adjunct al poliţiei federale americane FBI, rămâne un subiect de meditaţie deloc trivial. Felt livrase în anii '70 informaţiile esenţiale permiţând suspendarea din funcţie a lui Richard Nixon. Spre a-şi asigura realegerea în funcţia supremă, fostul preşedinte politizase parţial serviciile secrete americane, ordonându-le să-i spioneze adversarii politici.

Recent, nonagenarul pensionar al statului american s'a deconspirat singur. Eroii timpului îşi puseseră lacăt la gură, păstrând timp de decenii unul din cele mai straşnic păzite secrete din istoria presei. Că Bob Woodward şi Carl Bernstein, ziarişti dela *Washington Post* informaţi de Felt despre tentativa lui Nixon de a corupe instituţii cheie n'au suflat atâta amar de vreme nici o vorbă despre identitatea reală a lui Deep Throat, e în sine remarcabil şi spune mult despre profilul moral al unor jurnalişti. Cine ar mai rezista azi tentaţiei de a face bani mulţi sau de a-şi spori celebritatea şi puterea prin darea în vileag a izvorului unor informaţii ultrasensibile, după ce dispare necesitatea protejării sursei?

Mai ştim că, în urma dezvăluirilor lor persistente, rezultate din investigaţii curajoase, justiţia americană şi instituţiile cele mai importante ale statului, precum Congresul, s'au pus pe treabă şi au făcut o înversunată curăţenie. Nixon a fost silit să demisioneze, ciracii lui au înfundat puşcăria. Democraţia americană s'a salvat, chiar dacă preţul plătit indirect de slăbirea decisivă a Statelor Unite într'un moment crucial s'a soldat cu un lanţ de năpaste.

S'a produs mai întâi dezastrul aşa-zisului acord de pace vietnamez, în fapt o înclinare jalnică a lumii libere în faţa imperiului comunist. A urmat catastrofala eră Carter, a cărei anemie cronică a condiţionat succesul revoluţiei islamice iraniene, eşuata invazie sovietică în Afganistan şi edulcorarea treptată, în Occident, a imaginii terorismului palestinian reprezentat de Yasser Arafat. Toate aceste calamităţi s'au constituit în tot atâtea trepte ale ascensiunii globalului terorism islamic, purtând încă dinainte de 11 Septembrie 2001 chipul şi amprenta lui Bin Laden.

A atribui însă vina pentru tot acest prăpăd (aşa cum fac acum unii conservatori americani) lui Mark Felt sau jurnaliştilor pe care fostul şef adjunct al FBI i-a alimentat cu ştiri, înseamnă a nu înţelege nimic din mecanismele istoriei. Pentru Gulag nu sunt responsabili Americanii, ci Sovieticii, în ciuda Yaltei.

În fond, ca reacţie la abulia şi nevolnicia administraţiei Carter (şi a eşecului ei de a-i elibera pe ostaticii americani deţinuţi în Iran) a apărut pe scenă conservatorul Ronald Reagan, a cărui victorie în alegerile americane a determinat în bună măsură înfrângerea şi destrămarea imperiului sovietic. Iar Bin Laden n'ar fi ce este, dacă demolării zidului berlinez nu i-ar fi urmat erorile proarabiste ale lui Bush senior precum şi, mai ales, destinderea vigilenţei democraţiei americane materializată în excesiv de relaxata şi relativista administraţie Clinton, care şi-a amputat propriile servicii secrete. Mutată cu arme şi bagaje în tabăra stângii, partea cea mai influentă a mass-mediei de peste ocean a blocat orice tentativă de a i se veni de hac şi lui Clinton, deşi nici acest preşedinte nu s'a dat în lături să-şi mintă electoratul şi să înducă în eroare justiţia. Dar până şi el a fost forţat să-şi asume public erorile.

Incontestabil este, pe de altă parte, că Românii şi ceilalţi central şi Est-europeni nu şi-ar fi obţinut libertatea fără ajutorul democraţiei americane. După decenii de sclavie, naţiunile tiranizate dispun de sisteme imunitare prea dereglate pentru a-şi elimina fără sprijin extern torţionarii. Dar cui îi revine meritul salvării ei? La prima vedere unui funcţionar public din Washington, care, indiferent de posibilele sale supărări personale, s'a văzut incapabil să admită coruperea în profunzime a statului de drept şi şi-a riscat pensia pentru a o combate. La un nivel mai profund, perpetuarea acestei democraţii i se datorează în egală măsură presei americane şi unei justiţii viguroase. Nici una nici alta n'ar fi fost posibile, dacă electoratul american n'ar fi pus mare preţ pe onestitate şi dreptate, virtuţi esenţiale nu doar în viaţa publică, fără de care libertatea n'are sens şi până la urmă dispare.

Duşmanul lor principal e relativismul moral care face ravagii şi în România. Mutând ce-i de mutat, lecţia Watergate poate fi aplicată eforturilor Monicăi Macovei de a decapita monstrul corupţiei din Justiţia românească. Ea nu va izbuti doar sub conjunctura presiune a satisfacerii criteriilor de integrare în Uniunea Europeană. Ea va reuşi doar dacă presa, preşedinţia şi majoritatea naţiunii române vor sprijini curajos, consistent şi nu doar formal demersurile ministrului Justiţiei. Dacă vor impune de jos, de sus şi din părţi herculeana curăţare din temelii a grajdurilor lui Augias. În acest scop e nevoie în România de măsuri ample, cvasiconcomitente, care se intercondiţionează. E nevoie de alegeri anticipate, care să asigure legislativ ofensiva anticorupţie. Obligatorie este adoptarea grabnică a unei severe legei a lustraţiei, predarea integrală şi imediată a arhivelor poliţiei politice comuniste, schimbarea instantanee din funcţie a şefilor serviciilor secrete şi a magistraţilor compromişi, precum şi pedepsirea în Justiţie a tuturor demnitarilor vinovaţi de fărădelegile comuniste şi postcomuniste ale ultimelor decenii. Mai mult decât oricând ţara are nevoie de oameni integri. Miza e pe măsura uriaşelor eforturi necesare. Fiindcă orice derogare dela aceste imperative riscă să compromită mai mult decât simpla integrare a ţării în UE în 2007. Minată ar fi, simultan, strategia de ansamblu a administraţiilor din Washington şi Bucureşti, care, cu şanse mai mari decât oricând, urmăresc secarea surselor actuale de conflict prin extinderea democraţiei spre Răsărit şi Sud. Torpilată ar fi însă, înainte de toate, însăşi ireversibila ieşire la lumină a României.

SCANDAL. "CĂPITANUL SOARE" SE ÎNTOARCE

"Hienele" din serviciile secrete îl vânează pe istoricul Marius Oprea

Adrian ARTENE

Serviciile secrete româneşti sunt în ce-trul unui nou scandal care vine să amintească de celebrul *"căpitan Soare"* şi să demaşte totodată practicile securisto-miliţieneşti de care unele structuri nu s'au despăducheat nici azi. Istoricul Marius Oprea, unul dintre experţii în domeniul studierii arhivelor fostei Securităţi, este ţinta unor ameninţări otrăvite, pe care le atribuie vechii gărzi din Poliţia Politică.

Marius Oprea afirmă că nu va înceta să denunţe foştii securişti, indiferent care vor fi consecinţele. Reputaţii profesori britanici Dennis Deletant şi Tom Gallagher consideră acest caz unul de-a dreptul şocant pentru România anului 2005. De altfel, cei doi au adresat o scrisoare deschisă Preşedintelui Traian Băsescu, căruia îi cer să intervină pentru a stopa practicile securisto-miliţieneşti prin care se încearcă intimidarea istoricului. *"Averea"* a discutat pe marginea acestui caz cu Marius Oprea. Acesta are bănuiala că în spatele *"vânătorii"* ar fi Ristea Priboi, fostul şef al SIPA, Marian Ureche şi dlca fostului director SIE, Ioan Talpeş.

- Reporter: Domnule Oprea, spuneţi-ne concret, ce ameninţări aţi primit?

- Marius Oprea: La mijlocul lunii Mai, am fost oprit pur şi simplu pe stradă, în Braşov, acolo unde locuiesc. Prima dată, pe data de 17 Mai şi a doua oară, pe 19. Erau două persoane care au ţinut să mă avertizeze că viaţa mea este în pericol şi că ar fi bine să mă potolesc, ceva de genul *"Ai grijă bă, o să ţi se ia gâtul!"* Pe mine mă mai opreşte lumea pe stradă. Unii mă acuză, alţii îmi spun că sunt lângă mine, că ar trebui să am grijă. În cele două cazuri relatate anterior nu era vorba însă de compasiune, ci mai degrabă avertizările aveau nuanţe ameninţătoare. Erau persoane îmbrăcate obişnuit, persoane pe care nu le-am mai zărit vreodată în zona în care locuiesc. Ce să vă zic? Aveau cam între 40 şi 50 de ani. Nu i-am mai întâlnit înainte şi nici după acele episoade.

R: N'aţi luat în calcul varianta că acestea să fi fost simple "amabilităţi", nimic care să reprezinte un pericol real?

M.O.: Aşa am gândit şi eu iniţial. Nici nu aş fi băgat în seamă asemenea lucruri, dacă pe data de 22 Mai, două persoane îmbrăcate în civil, care s'au recomandat a fi poliţişti i-au luat la întrebări pe vecinii mei cu privire la cine mă vizitează, cu cine mă întâlnesc, ce obiceiuri am. Ce mai? O anchetă tipic securistă. Vreau să vă precizez că ştiu din proprie experienţă că asemenea verificări se fac de către serviciile secrete, atunci când o persoană urmează să fie numită într'o funcţie publică de rang înalt. Asemenea verificări s'au făcut de pildă când am fost numit consilier la Cotroceni în 1999. Acum nu poate fi vorba de aşa ceva. Cu mai multă vreme în urmă mi s'a propus funcţia de director al Arhivelor Naţionale, dar numirea mea a fost sistată, după câte am înţeles, în baza unor referate negative ale serviciilor secrete. Nu mă aşteptam să se întâmple altfel, deoarece îmi anunţasem public intenţia de a declasifica arhivele PCR până în 1989. Ca urmare, sfătuit de *"oameni de bine"*, ministrul de Interne Vasile Blaga a refuzat numirea mea.

R: Dar poate erau într'adevăr dela Poliţie, aşa cum se recomandaseră...

M.O.: Am făcut propriile investigaţii. Aşa am aflat că cei doi nu erau dela secţia de Poliţie din cartier. Apoi, am primit şi confirmarea. Ceea ce m'a enervat însă la culme a fost că pe 25 Mai, când îmi plimbam copilul de cinci luni, a trecut unul pe lângă mine şi mi-a strecurat printre dinţi că dacă nu-mi pasă de mine, măcar să-mi pese de copil.

R: Cine credeţi că se ascunde în spatele acestor ameninţări?

M.O.: Am anumite bănuieli. După ce am publicat în ziarul ZIUA *"Armaghedonul SIE"* privind afacerile oneroase de cadre ale serviciului tutelat de Ioan Talpeş, am primit un telefon dela un general SIE în rezervă care s'a recomandat cu numele şi care m'a avertizat că ar fi bine să fiu prudent pentrucă el ştie că foşti colegi de-ai lui sunt cam supăraţi pe mine şi ar putea pune ceva la cale. Refuz însă să fac public numele respectivului general, întrucât mizez pe buna intenţie a lui. Am fost sunat şi de oficiali ai SIE care mi-au cerut să le dau numele, dar n'am făcut-o.

Practic, am avut parte în mod constant de-a lungul timpului de astfel de avertismente. La începutul anilor '90, am fost la fel ţinta a numeroase ameninţări telefonice şi am fost şi bătut de două ori pe stradă de necunoscuţi pentru faptul de a fi publicat numele unor ofiţeri din fosta Securitate care figurau ca membri fondatori ai *"Vetrei româneşti"* şi ai PUNR. Astăzi, modul în care se procedează este ceva mai sofisticat, mai prudent, dar fondul rămâne acelaşi. Aş dori să aflu cine erau şi de ce puneau întrebările pe care le puneau cei doi *"căpitani Soare"*. Sincer, mă aşteptam la aşa ceva din cauza faptului că dezvăluirile pe care le-am făcut în cartea *"Moştenitorii Securităţii"* şi în articolele publicate în ZIUA au supărat multă lume. Apoi, este cunoscut că i-am deconspirat şi pe Ristea Priboi şi pe Marian Ureche, fostul şef al SIPA, care a fost nevoit să demisioneze după ce am dovedit că a făcut Poliţie Politică înainte de '89. Astea toate s'au cam adunat!.

FĂRĂ REFORMĂ, SISTEMUL DE PENSII VA INTRA ÎN COLAPS

Economia românească *"ar trebui să duduie cel puţin zece ani"* pentru a se rezolva problema pensiilor, soluţia pentru reforma acestui sector fiind împrumuturile externe, a declarat, guvernatorul BNR, Mugur Isărescu. *"Există riscul unui colaps al sistemului de pensii, dacă nu va fi întreprinsă o reformă. Este o discrepanţă foarte mare între contribuţorii la sistemul public şi beneficiari"*, a explicat Isărescu. Aproape şase milioane de persoane beneficiază de suport din fonduri publice, în timp ce contribuţorii depăşesc cu puţin patru milioane de persoane. Isărescu a adăugat că, în perioada în care a deţinut funcţia de prim-ministru, Guvernul a elaborat o ordonanţă privind reforma pensiilor, act normativ care a fost însă ulterior abrogat. Oficialul BNR a declarat, recent, că sumele provenite din privatizare ar trebui să fie incluse într'un fond de rezervă, iar fondurile obţinute să fie utilizate pentru finanţarea unor proiecte de reformă majore, printre care şi reforma pensiilor.

Isărescu a mai afirmat, recent, că mai mult de jumătate din populaţia ţării, care trăieşte în zona rurală, nu plăteşte impozite la stat.

"Pământul agricol nu este impozabil. Este adevărat că în zona rurală este sărăcie, dar un sistem nefuncţional poate perpetua o stare. Pământul şi forţa de muncă, activele esenţiale pentru România, ar trebui să lucreze mult mai eficient", a mai spus guvernatorul BNR. În opinia lui Isărescu, reforma agriculturii este esenţială, iar lucrurile vor cunoaşte foarte rapid o schimbare şi în acest domeniu ca urmare a deschiderii contului de capital.

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

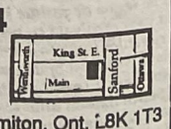

702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3

UNIUNEA EUROPEANĂ ÎN DERIVĂ

Populaţii cer suspendarea referendumurilor pentru Constituţia Europeană

Ratificarea Constituţiei europene, după eşecul înregistrat în Franţa şi Olanda, continuă să provoace păreri pro şi contra, tot mai multe voci clamând necesitatea suspendării referendumurilor în statele în care cetăţenii urmează să se pronunţe asupra acestui subiect. Hans-Gert Pottering, liderul Partidului Popular European (PPE), a cerut suspendarea referendumurilor pe tema Constituţiei Europene, pentru a evita un *"efect de domino"* după respingerea Tratatului constituţional în cadrul referendumurilor organizate în Franţa şi Olanda, informează *Mediafax*.

"Ar fi de bun simţ întreruperea, deocamdată, a procesului de consultare populară până la un moment oportun," a declarat Pottering cu ocazia unui interviu televizat, avertizând, că, în caz contrar, riscă să se producă un *"efect de domino"*, după ce Francezii şi Olandezii au respins Constituţia europeană la referendumurile din 29 Mai şi, respectiv, 1 Iunie.

Potrivit unui sondaj publicat recent, susţinerea acordată Tratatului constituţional de către Polonezi a scăzut la 40 la sută, după referendumurile din Franţa şi Olanda, în timp ce înaintea acestor scrutinuri proporţia susţinătorilor Constituţiei UE în Polonia era de 54%. *"Se pare că înşişi Luxemburghézii, care, până acum, potrivit sondajelor, au fost întotdeauna foarte favorabili Constituţiei, ar spune de-acum <nu> documentului european"*, a afirmat liderul grupului PPE, în opinia căruia este foarte clar *"cum pot fluctua opiniile"*.

Pottering, susţinător al Tratatului constituţional european, consideră că *"este nevoie de o pauză, pentru a le prezenta foarte clar Constituţia Europenilor"*. Cu toate acestea, apreciază liderul PPE, toţi cetăţenii europeni trebue să aibă *"posibilitatea de a se exprima"* în legătură cu textul Tratatului constituţional.

Luxemburgul, Danemarca, Portugalia şi Irlanda urmează să se pronunţe prin referendum asupra ratificării Constituţiei. Polonia şi Cehia nu au stabilit în mod clar cum intenţionează să ratifice Tratatul constituţional.

Blair: Ratificarea nu mai are nici un rost

După ce, la începutul săptămânii, şeful diplomaţiei britanice, Jack Straw, anunţa suspendarea procesului de organizare a referendumului din ţara sa, Premierul britanic, Tony Blair, a apreciat că, *"atâta timp cât situaţia din Franţa şi Olanda nu va fi clarificată, continuarea procesului de ratificare a Constituţiei UE nu are nici un rost"*. *"Constituţia trebue ratificată de toate statele membre, însă două dintre ele se află în prezent în imposibilitatea de a face acest lucru, iar atâta timp cât situaţia nu se va schimba, procesul nu poate continua"*, a subliniat Blair. El a explicat că Marea Britanie nu poate declara singură sfârşitul Tratatului constituţional, această decizie urmând a fi luată de Consiliul European, care se va reuni peste câteva zile. Potrivit premierului britanic, ţara sa, care dela 1 Iulie va prelua preşedinţia semestrială a UE, *"conduce dezbaterea cu privire la o schimbare în Europa"* şi *"nu se mai află în boxa acuzaţilor"*, ca în perioada guvernelor conservatoare.

Propuneri privind ratificarea Constituţiei Europene au lansat şi premierul ceh, Jiri Paroubk, şi omologul său slovac, Mikulas Dzurinda, care nu exclud ideea extinderii perioadei de doi ani stabilite pentru ratificarea Tratatului. Cei doi consideră însă că procesul de ratificare trebue să continue. *"Procesul de ratificare trebue să continue. În al doilea rând, dacă va fi necesar, ar trebui extins termenul de doi ani stabilit în vederea ratificării, pentru ţările care vor avea nevoie de acest lucru"*, a precizat premierul ceh.

Salvarea unor părţi din Tratat

Săptămâna viitoare, liderii Uniunii Europene vor lua în discuţie modalităţile de a adopta unele secţiuni ale Tratatului constituţional, inclusiv a reformei sistemului de vot în interiorul UE, informează cotidianul *The Times*, citat de *Mediafax*.

Ministrul britanic de Externe, Jack Straw, a oferit un prim indiciu în acest sens, afirmând că o consolidare a rolului Parlamentelor naţionale şi modificarea sistemului de vot, astfel încât acesta să reflecte situaţia creată după aderarea de noi membri, pot fi realizate şi în afara Constituţiei şi fără convocarea unui referendum. Straw susţine că sistemul de vot convenit la Nisa în 2000 - care ar fi urmat să fie modificat de Constituţie - poate fi schimbat în următorul tratat de aderare, pentru România şi Bulgaria. Declaraţiile oficialului britanic sugerează faptul că deja se desfăşoară discuţii informale privind *"salvarea"* unor anumite părţi ale Tratatului Constituţional, după respingerea sa în Franţa şi Olanda. Totuşi, unii diplomaţi europeni şi-au exprimat îndoiala în legătură cu posibilitatea modificării, printr'un tratat de aderare, a sistemului de vot.

VETERANII DE RĂZBOI

Un an de front, apreciat de statul român la 50 de mii de lei, în vreme ce generalii lui Iliescu trecuţi în rezervă la 40 de ani au pensii de peste 20 de milioane de lei.

Veteranii de război nu mai au dreptul să primească medicamente gratuite începând cu data de 1 Iunie, statul pentru care au luptat cu arma în mână trimiţându-i să stea ore în şir la cozi la farmacii pentru eventuale medicamente compensate sau să-şi cumpere pastilele de care au nevoie din îndemnizaţia de veteran, de 209.316 lei.

În judeţul Suceava au mai rămas 7.000 de veterani. Mulţi dintre ei au luptat atât pe frontul de Est, cât şi pe cel de Vest, mulţi au fost răniţi şi s'au întors acasă invalizi. Recunoştinţa patriei? De doi lei!

Colonelul Mihai Popovici a fost în Regimentul 13 Dorobanţi, care la 22 Iunie 1941 a primit ordin să treacă Prutul. A ajuns cu subunitatea şi regimentul din care a făcut parte până la Cotul Donului, luând parte la lupte crâncene. Pe mâini şi picioare poartă cicatricele provocate de aşchiile obuzelor explodate în preajma lui. A căzut prizonier şi s'a întors acasă în 1944 cu divizia Tudor Vladimirescu, participând la eliberarea Transilvaniei, Ungariei şi Cehoslovaciei. Pentru fapte de arme a fost decorat cu ordinul *"Coroana României"* în grad de Cavaler cu panglică de Virtute Militară.

Dimitrie Hutar, din Ostra, a fost încorporat în 1942. Sergent în armata română, a participat la asaltul asupra Sevastopolului, apoi în Crimeea. Pentru faptele de arme săvârşite aici a fost decorat de două ori cu medalia *"Barbăţie şi credinţă cu spade"*. În ziua de 21 Octombrie 1943 a fost rănit grav şi un an de zile s'a petrindat prin spitale din Rusia, apoi în ţară, la Bucureşti, Iaşi şi Arad. A fost lăsat la vatră clasat cu invaliditate 80%. În perioada cât a fost internat a fost decorat cu *"Virtutea Militară de Război"*.

Toader Cotropai a fost încorporat din 1934 în Regimentul 6 Vânători din Bălţi. A luptat pentru eliberarea Basarabiei şi la Stalingrad. *"Gerul ne pătrundea până în măduva oaselor deoarece îmbrăcămintea era ca pentru iernile dela noi. Zile întregi răbdam de foame pentrucă cei cu mâncarea nu se puteau apropia din cauza focului nimicitor al inamicului. Uneori, accesoriile armamentului erau îmţepetrite, înghe-ţate. Apa, de o aruncam în sus, se prefăcea automat în gheaţă. Cu ce să lupţi, cu ce să te aperi?"*, îşi aminteşte sergentul de front Toader Cotropai. Pe piept îi străluce sc medaliile *"Bărbăţie şi credinţă cu spade"* şi *"Virtutea Militară de Război"*.

Colonelul Mihai Filip spune că a luptat *"pentru patrie şi rege"*. A fost rănit, dar a refuzat internarea şi a mers mai departe cu camarazii de arme. Ziua de 9 Mai 1945 l-a găsit în Cehoslovacia, pe valea Hronului. Este medaliat cu *"Bărbăţie şi credinţă cu spadă"*. *"Veteranii de astăzi sunt supravieţuitorii din cel de-al Doilea Război Mondial. Tributul dat de ţara noastră se ridică la 850.000 de morţi, răniţi şi dispăruţi. Păstrăm în suflet durerea pierderii camarazilor noştri în lupte. În cei 15 ani, dela înfiinţarea filialei judeţene a Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război, efectivele s'au împuţinat treptat, din cei 22.000 de veterani, din 1990, în prezent suntem în viaţă circa 9.000"*, ne-a spus generalul de brigadă Crăciun Badea.

Sacrificiul lor este apreciat financiar de statul pentru care au luptat cu o îndemnizaţie de 209.316 lei, la care se adaugă sporul de participare pe front, evaluat la 50 de mii de lei pentru fiecare an petrecut în tranşee şi o rentă pentru medaliile primite în război. La Suceava, suma cea mai mare cu care este răsplătit un veteran este formată din îndemnizaţia de 209.316 lei, la care se adaugă 1,1 milioane lei pentru o participare pe front de 3 ani şi 10 luni şi o rentă pentru decoraţiile militare, printre care şi cea mai înaltă distincţie acordată de statul român, de 3,7 milioane de lei. Un veteran care a stat *"doar"* un an pe front primeşte îndemnizaţia, sporul de 50 de mii şi o rentă de 622 mii lei, adică nici 900 de mii de lei. Asta, în vreme ce ofiţerii făcuţi de Ion Iliescu generali la *"apelul bocancilor"*, trecuţi în rezervă la 40 de ani, au pensii de peste 20 de milioane de lei. O văduvă de veteran primeşte între 200 şi 400 de mii de lei, pensia de urmaş a unei văduve de ofiţer dela centrul militar trece de 7 milioane. Aşa se ajunge ca veteranilor să le fie recomandate cu cinism sicriele ieftine, *"la preţ de producător"*, iar tinerilor generali pensionari demnităţile publice.

Şi ca şi cum n'ar fi de ajuns, Guvernul a stabilit, printr'o ordonanţă de urgenţă, eliminarea gratuităţii la medicamente pentru veteranii de război.

"Alături de cei care au fost pe front, au mai fost eliminaţi de pe lista categoriilor care au dreptul la medicamente gratuite persoanele cu handicap, lehuzele, copiii, studenţii, dar şi deţinuţii politici şi revoluţionarii."

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLĂSICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

PERENITATEA VLAHILOR ÎN BALCANI

-Istorie şi civilizaţie aromânească-

În contextul social politic economic european de astăzi, preocuparea conaţionalilor noştri pentru istoria şi civilizaţia aromânească se revendică imperios ca un fapt de profundă apetenţă patriotică frăţească. Constantin Belimace, a ilustrat sugestiv într'un catren inspirat şi succint ceea ce istoria consemnează că *"noi cu toţii dela Râm ne tragem"*!

"Părintească dimândare
Nă sprigiură cu foc mare
Fraţ di mumă şi di-un tată
Noi, Armâni di eta toată"

Aplecarea spre studiul Aromânilor de pretutindeni, a civilizaţiei şi istoriei lor, de către remarcabili intelectuali ca Liviu Maior, Alexandru Surdu, Mihai Ungheanu, Nicolae Saramandu - cu a sa *"Torna, torna, fratre"*, Mircea Dogaru, C. Drăgănescu, Tănase Bujduveanu şi a altor remarcabili specialişti; Lavinia - Daciu Dumitraşcu, Radu Theodoru, J. Tambozi şi alţii, ne îmbogăţesc aria viziunii străvechiului nostru neam şi a originii sale demne de toată lauda.

Documentarul lui A. Surdu despre *"Andrei Şaguna - simbolul unităţii culturale a Românilor de pretutindeni"*, scoate pregnant în evidenţă o serie de aspecte biografice, pildă a unei vieţi exemplare şi de care noi Românii trebue să ne mândrim:

"Anastasiu Şaguna, vitor mitropolit Andrei, s'a născut la Miskolc în Ungaria, la 1 Ianuarie 1809, în familia unui Aromân din Moscopole, Naum Şaguna, căsătorit cu Ana Maria Mutsu, fiica unui negustor înstărit. Termină studiile de filosofie şi drept la Universitatea din Pesta şi se hotărăşte să devină preot. Ajunge profesor şi se interesează într'un mod special de predarea cursurilor în limba română. Scrie o gramatică românească, <Gramatica valachica>, Vârşeţ, 1843. În 1845, Şaguna care îşi luase numele de monah ANDREI după apostolul care îi creştinează pe Daco-Romani şi este propus ca vicar în eparhia Transilvaniei şi acceptat în 1846. <El este un bărbat frumos, îl descrie Ion Puşcariu, înalt şi puternic, cu faţa albă şi frumoasă, fruntea îi este largă şi netedă şi are o barbă neagră; el dă impresia evlaviei, seriozităţii şi a autorităţii.>"

Andrei Şaguna obţine la începutul anului 1848, funcţia de episcop al Transilvaniei şi pleacă la Carlovi pentru a fi hirotonit, ocazie cu care a promis: *"pre Românii din Transilvania din adâncul lor somn să-i deştept şi cu voia către tot ce e adevărat, plăcut şi bun să-i trag"*. Evenimentele revoluţionare l-au propulsat pe proaspătul episcop în fruntea Românilor ardeleni pe care să-i reprezinte în faţa Curţii din Viena. Reconstrucţia bisericilor o face în acelaşi timp cu reorganizarea în primul rând a ierarhiei bisericeşti şi apoi a învăţământului. Treptat, Şaguna ajunge Arhiepiscop şi Mitropolit al Românilor greco-ortodocşi din Ungaria şi Transilvania. Sunt fără precedent succesele obţinute de Mitropolitul Andrei Şaguna pe linie culturală. Modernizarea învăţământului teologic fost o primă reuşită. Este vorba de Institutul teologic din Sibiu, de clădirea acestuia, dotarea, organizarea şi refacerea permanentă a programei analitice, atât a pregătirii pentru preot cât şi cea pentru învăţător. Dela 6 luni, durata a ajuns la trei ani. Se preda: istoria, dreptul canonic, morala, pastorala, pedagogia, muzica, agricultura, medicina practică, ajungându-se treptat ca preotul şi învăţătorul să fie intelectuali cultivaţi, care să poată fi cei mai importanţi reprezentanţi ai idealurilor naţionale ale Românilor. Tot Şaguna a mai înfiinţat ASTRA - Asociaţie Transilvană pentru Literatura şi Cultura poporului român. Astra a desfăşurat un amplu program social şi cultural. S'a preocupat şi cu stimularea meşteşugurilor, artelor populare, popularizarea ştiinţelor, burse şcolare şi multe altele. NUMELE LUI ANDREI ŞAGUNA a rămas însă şi va rămâne un simbol al unităţii culturale a Românilor de pretutindeni.

Prof. Nicolae RĂGAN

INSULĂ A HOLOCAUSTULUI ROŞU

Valeriu NEŞTIAN

Mass media din ţara noastră a dat răpirii, deţinerii, eliberării ziariştilor români din Irak o publicitate monstră, voind să prindă în focarul acestora atenţia întregii opinii publice, lucru explicabil, deşi rămân neexplicate destule chestiuni legate de aceste operaţiuni. Da' s'o lăsăm deocamdată, încurcată...

Totuşi, prioritatea contemporană în materie de teroare aparţine comunismului. De ce aici, cuvintele, în exces, concurează decibelii, depăşind o anumită limită, însă continuă să se tacă mâlc, să se treacă amabil cu vinovată uitare peste cele aproape 2 milioane de conaţionali luaţi cu sila de sinistra Securitate, ţinuţi în condiţii înfiorătoare ani, zeci de ani de zile (cca. 300.000 omoriţi!), fără ca părinţi, familie, rude să aibă o minimă cunoştinţă de soarta lor? Dar combatanţii din război? Dar prizonierii din Rusia sovietică, din Siberia, deportaţii? Dar luptătorii din munţi, cu arma în mână, împotriva bolşevizării ţării? Nu este simptomatic un asemenea ***tratament net diferenţiat?!?***

Astfel de gânduri mi-au fost inspirate mai ales de o recentă revenire, după exact o jumătate de veac, la unul din reperele *"afirmaţioniste"* ale holocaustului roşu...

...Va-să-zică, din şoseaua ce pleacă dela Baia Mare către Răsărit, însoţind apa Săsarului când în dreapta, când în stânga, se desprinde un drum asfaltat dincolo de Baia Sprie. El trece râul peste un pod modernizat, spintecă satele vechi Siseşti, Dăneşti şi Şurdeşti. În continuare, urcă şi coboară (total 30 km) înspre oraşul miner ***Cavnic***, aflat pe firul văii pârâului cu acelaşi nume. Lăsând deoparte centrul localităţii cu o vechime de 600 de ani, drumul cu anevoie îşi deschide cale, ca o panglică neagră, mereu în sus, printre dealuri împădurite dela poalele muntelui Gutâiului. Şi, brusc, la stânga, dai buzna (în creier de munte stâncos), o dată cu trecerea podeţului peste apă, într'un versant de multă vreme defrişat. Emoţia picură parcă din cer. Îţi usucă podul gurii. Te sugrumă: locul a rămas aproximativ acelaşi. S'a schimbat, în principal, destinaţia: lagărul de deţinuţi politici (*"formaţiunea 0979"*) din anii 1952-1955, în prezent spital cu profil psihiatric. Peste zvârcolirile vieţii, vremea se scurse aparent nepăsătoare, încercând să şteargă urmele. Suferinţele, truda, năzuinţele par a se fi pierdut într'o taină dureros de necuprinsă, ca nişte tremurări plăpânde într'un uragan uriaş. Numai amintirile, ataşate de nădejdea împodobitoare a sute de suflete ce-au robotit şi pătimit în acest spaţiu al ororii sunt mereu vii...

De fapt, chiar la intrarea în fosta *"colonie de muncă"* te întâmpină cu sfiiciune modestul monument ridicat în 1992 de A.F.D.P. Maramureş, cu sprijinul camarazilor din Germania (aici au lucrat între anii 1956 şi 1958 altfel de *"braţe speciale"*, anume tineri Saşi şi Şvabi care-şi satisfăceau serviciul militar în detaşamente de muncă obligatorie, drept pedeapsă pentru originea lor etnică). Alături, simbolic, este fosta intrare în galeria de acces în mina de plumb. Largă şi înaltă de un metru, cu o lungime de jumătate de km, ea făcea legătura cu fronturile de muncă dela *"Rainer"*, *"Iosif"*, *"Sfinţi"*, *"Gheorghe"*, *"Orizontul 200"*. Din galerie, acţualmete, se scurg neîntrerupt, într'un fel de pârâiş galben, monoton ca mersul vremii, infiltraţiile de apă subterane.

Masiva poartă de lemn dublă dela intrare nu mai există. Nici cele trei rânduri de sârmă ghimpată şi gardul de scândură deasă. Nici prepeleacurile de pază, cu soldaţi înarmaţi şi reflectoare. Dispărut-au şi barăcile (de tipul celor militare germane din timpul ultimului război mondial) cu ferestre ferecate şi uşi încuiate. Atunci, ce mai dăinuie astăzi? Acolo, în verdele Maramureş, dintr'un bulgăr de pământ şi rugăciune, ***a rămas pentru veşnicie o insulă cvasipustie a holocaustului antiromânesc.***

Lăsând amprenta neştearsă asupra a tot ce a atins ea, cu pătimiri, iubire şi speranţă, cu fapta şi respiraţia inimii; ca să sălăşluiască nesfârşit în glia strămoşească, ocrotită de rădăcinile de foc ale credinţei. Reîntâlnirea cu micul arhipelag gulag din Nord-Vestul României legendare, constituit din fostele lagăre Baia Sprie, Valea Nistrului, Cavnic şi lugubrele închisori Sighet şi Satu Mare - nici una integrată în circuitul turistic oficial! - nu *"striveşte corola de minuni a lumii"* cum ar zice Lucian Blaga, dimpotrivă, accentuează lauda seminţelor bune, a *"celor de faţă şi'n veci tuturor"*... Care vă e în putinţă, mergeţi acolo de luaţi lumină!

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru
Ontario College of Teachers ~ Medical Council
şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

Oameni deosebiţi care au fost :

EPISCOPUL VALERIAN TRIFA

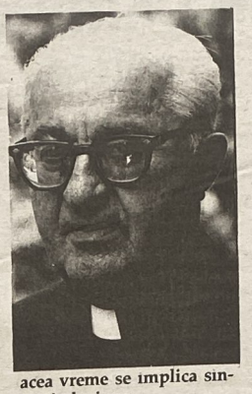

Am cunoscut mulţi oameni de valoare în exilul românesc, dar puţini sunt cei care au realizat atât de mult pentru Românii din Lumea Nouă care să se poată compara cu episcopul Valerian Trifa. Este adevărat că domeniul în care a activat, Biserica Ortodoxă Română din Statele Unite şi Canada, i-a facilitat afirmarea, dar episcopul Valerian s'a ridicat deasupra obligaţiilor sale religioase. El a fost mai mult decât un păstor spiritual; a fost un lider al Românilor americani. Şi totuşi, pentru unele cercuri, episcopul Valerian rămâne o persoană controversată.

L-am cunoscut pe sfinţia sa la scurt timp după sosirea mea în Statele Unite, probabil pe la începutul anilor '70. Venise în vizită la New York unde, ca peste tot de altfel, era primit cu toată onoarea cuvenită unui mare episcop. Ulterior l-am reîntâlnit de nenumărate ori la Vatra Românească, la New York, şi la Washington, unde timp de mai mulţi ani am fost preşedintele consiliului parohial al bisericii Sfânta Cruce. L-am întâlnit şi am stat de vorbă ca simplu refugiat, ca reprezentant al Bisericii şi ca reporter al Vocii Americii. Cele mai frumoase întâlniri au avut loc la congresele anuale dela Vatra, care pe acei ani reuneau mai toată suflarea conştiinţei ortodoxe româneşti din America.

L-am întâlnit de asemenea în particular, în casele unor prieteni comuni din Detroit. Doamne, cât de mult s'a schimbat America de atunci! Şi nu neapărat spre bine.

Despre Valerian Trifa s'a scris foarte mult şi probabil că se va mai scrie. Contribuţia mea la cunoaşterea vieţii şi activităţii episcopului va fi minimă, dar doresc să aduc o lămurire asupra unui anumit ungher mai puţin cunoscut de cititori. Ce m'a determinat să scriu rândurile de faţă, a fost un articol apărut recent în ziarul *Washington Post*, în care fostul nostru episcop este menţionat din nou în rândul unor criminali de război. Articolul menţionează totodată, pentru prima oară cred, că Viorel Trifa ar fi fost adus în Statele Unite de către CIA. Marea *"crimă"* de care a fost acuzat ulterior şi motivul pentru care i s'a retras cetăţenia şi pentru care a fost constrâns să părăsească Statele Unite a fost faptul că nu a declarat că fusese legionar. Şi cum s'a dovedit acest lucru? Prin *"sârguinţa"* autorităţilor de resort, care i-au descoperit amprentele digitale pe o carte poştală de prin anii '40, în care tânărul dela acea vreme se implica singur în legiune.

Într'adevăr, dacă tânărul Trifa fusese membru al mişcării legionare, el trebuia să declare acest lucru la intrarea în SUA. Personal, m'am întrebat de multe ori de ce nu a făcut-o? Probabil că aceleaşi autorităţi care l-au adus în Statele Unite l-au sfătuit să nu declare fosta sa apartenenţă. Şi totuşi, dacă nu a făcut-o, şi dacă mulţi ani de zile America a avut nevoie de el şi s'a folosit de serviciile sale, de ce mai târziu i-a întors spatele?... Pe la începutul anilor '70, am stat o vară întreagă la Detroit, unde fusesem chemat să ajut doi Români să-şi scrie amintirile. Atunci l-am cunoscut pe Nicolae Drugociu, un Ardelean care venise de tânăr în America prin 1922, ca să-l convingă pe fratele său mai mare, farmacist la Detroit, să se întoarcă în ţară.

"În toţi anii Primului Război Mondial, mi-a mărturisit el, *mama a plâns după primul ei băiat şi m'a trimis pe mine, mezinul familiei, să-l conving să se întoarcă în ţară. În loc să-l aduc pe el acasă, am rămas şi eu în America, iar de atunci mama a plâns după doi copii,"* mi-a povestit Drugociu. Şi de ce vorbesc despre el? Pentrucă acest fost tipograf, ziarist, şi membru proeminent al comunităţii româneşti din Detroit, este persoana prin care au lucrat autorităţile americane. Cel care i-a dat efectiv garanţia tânărului teolog român refugiat în Italia, Viorel Trifa. Pe baza acelei garanţii, Viorel Trifa a imigrat în Statele Unite.

Evenimentul avea loc prin 1950, când comuniştii proaspăt instauraţi de Sovietici la putere în România puseseră stăpânire nu numai pe guvern, dar şi pe Patriarhia dela Bucureşti. Lucrând prin Patriarhie, comuniştii au încercat să subjuge şi Episcopia Ortodoxă Română din Statele Unite. Lupta a fost acerbă şi murdară şi într'o formă camuflată continuă şi azi. Pentru a se opune curentelor de stânga din acei ani, autorităţile dela Washington au căutat un teolog român refugiat în Europa Occidentală pentru a-l aduce în Statele Unite, ca să salveze Biserica Ortodoxă Română. Românii din Detroit, între care şi Nicolae Drugociu, se luptau din răsputeri cu reprezentanţii comuniştilor, dar riscau să piardă episcopia. Aşa a ajuns deci tânărul şi capabilul Viorel Trifa în America. Rolul lui a fost să organizeze şi să consolideze Episcopia Româno-Americană şi să o salveze de ghearele comuniştilor. În acest scop, el s'a bucurat de sprijinul autorităţilor americane, aşa cum tot exilul anti-comunist ne-am bucurat de sprijinul Americii acelor timpuri. A făcut episcopul greşeli? Probabil că da, dar în acelaşi timp, nimeni nu avea voie să uite de serviciile pe care le-a adus Valerian Trifa comunităţii româneşti şi noii sale ţări de adopţie.

Episcopul nu mi-a povestit în mod direct toate aceste amănunte, dar multe din ele au rezultat din discuţiile noastre. Episcopul mi-a povestit însă personal şi unele întâmplări ilustrative. Pe la începutul administraţiei Preşedintelui Johnson, de exemplu, Episcopul Valerian a luat parte la un mare congres ecumenic internaţional ţinut la Stockholm în Suedia.

Cu acel prilej, prelaţii şi mirenii participanţi din toată lumea, s'au grăbit să redacteze o declaraţie de condamnare a Americii pentru intervenţia ei militară în Vietnam. Declaraţia era gata de aprobare, când Valerian a cerut şi obţinut cuvântul. Sunt de acord să condamnăm Statele Unite, a declarat el, lucru pe care mi l-a mărturisit personal, dar în acelaşi timp să condamnăm şi Uniunea Sovietică pentru invadarea şi ocuparea militară a Europei de Est. S'a făcut o mare linişte în sală şi în cele din urmă s'a renunţat la orice condamnare.

După şedinţă, a continuat episcopul, m'am restras la hotel, dar la scurt timp a sunat telefonul. Era Casa Albă. Preşedintele Lyndon Johnson a vrut să mă felicite personal pentru ţinuta morală de care dădusem dovadă, mi-a spus epsicopul. De altfel, Valerian Trifa a fost mult timp onorat de autorităţi. Într'un an i s'a făcut onoarea cu totul deosebită de a deschide prin rugăciune lucrările anuale ale Congresului American...

Şi totuşi, aceeaşi Americă, or poate altă Americă, i-a întors spatele!

Nicolae DIMA

Was Du für uns gewesen, das wissen nur wir allein.
Hab Dank für Deine Liebe.
Du wirst uns unvergessen sein.

Dr. med. Serban Dacian

3. Oktober 1940 – 3. Mai 2005

In Liebe bleiben wir mit ihm immer verbunden.

Evi Dacian
Daniel Dacian
Dana Dacian mit **Andres**
Leni Dacian mit **Sorana**

Die Trauerfeier findet am Mittwoch, dem 11. Mai 2005, um 14.30 Uhr im Waldfriedhof, Neuer Teil, Lorettoplatz, statt.

IN MEMORIAM

MURGOCI EMMI
(născută Kunz)
Dec. 9, 1924 - Iunie 23, 2005

Născută în Sutherland-Cehoslovacia, a fost una dintre cele patru fete a familiei Kunz. S'a căsătorit cu Tudor Murgoci şi a imigrat în Canada, fiind activă în comunităţile româneşti din Kitchener, Hamilton şi Toronto . A fost membră a Asociaţiaei Culturale din Hamilton şi a Bisericii Ortodoxe "Sfântul Ioan Botezătorul" din Kitchener. A susţinut cu tot devotamentul Episcopia Ortodoxă dela Vatra. Cu multă dure o plâng soţul Tudor şi copii Mihail (Judy Baldwin) şi Elena (cu Robert Albert), cât şi nepoţii şi nepoatele Peter, Michaele, Thomas, Axel şi Andreas ai familiei Schneider din Germania.
Serviciul religios a avut loc la Biserica Ortodoxă din Kitchener, iar înmormântarea în cimitirul dela Vatra , Grace Lake, Michigan USA. Dumnezeu să o odihnească în pace.

PAUL GOMA ŞI TURNĂTORII

Domnul Goma a avut bunăvoinţa, ca şi în alte dăţi, să-mi ofere ultima sa apariţie editorială: ***Jurnalul***, în două volume, al anilor 1999-2003. Cartea va fi, cu certitudine, prilejul unor noi polemici, unde argumentele detractorilor săi cu pana muiată în vitriolul Securităţii vor umple iarăşi multe pagini confuze pentru cititorul tânăr neavertizat. Voi încerca, în câteva rânduri, să exprim ceea ce am resimţit la lectura acestui ultim ***Jurnal*** al scriitorului.

Paul Goma este un Român care îşi iubeşte dureros de mult ţara şi acest sentiment se resimte la fiecare pagină din ***Jurnal***. Bineînţeles că pentru a sesiza acest lucru, cărţile sale trebue citite, ceea ce nu este întotdeauna cazul celor care scriu sau vorbesc despre ele, şi aceasta s'a văzut clar în cazul mult criticatei sale lucrări, *"Săptămâna Roşie - Basarabia şi Evreii"*. Domnul Goma face parte dintre puţinii exilaţi care nu s'au întors încă în ţară. Cel puţin în Paris, aceştia nu sunt mulţi, din câte cunosc eu, cum mulţi nu sunt nici cei care nu pun piciorul în saloanele Ambasadei securisto-comuniste române din rue de l'Exposition sau a Centrului său *"foarte cultural"*, cum ar spune Domnul Goma. De altfel, Domnia sa a avut bunăvoinţa să-mi acorde un amplu şi extrem de lucid interviu pe această temă, în 1999 (*"Trădarea Exilului ?"*).

Au trecut de atunci 6 ani şi nu cred să se fi schimbat prea multe între timp, deci intervalul rămâne şi astăzi la fel de actual. Am putut-o constata chiar anul trecut, în Noembrie, când, la insistenţele lui Ilie Mihalcea, am acceptat să-mi exercit dreptul (şi nu obligaţia) de vot contra candidatului comunist Năstase. Primirea, încă dela poartă, a fost de o mârlănie şi agresivitate rar întâlnite, cu excese de autoritate de plutonier-major cu aere de colonel, de biet căţel dresat să muşte, ca pe vremea Odiosului. Atunci m'am simţit din nou, *"ca acasă"*, precum m'am simţit şi la geamlâcul dela Serviciul consular de alături, unde, *"noii diplomaţi"* formaţi după aşa-zisa revoluţie doresc să te prezinţi cu căciula'n mână spre a solicita un drept pentru care mai achiţi şi o taxă piperată.

Ca şi Domnul Goma, toate aceste puţine persoane îşi iubesc dureros patria care i-a abandonat, care i-a uitat, care nu mai are nevoie de ei şi-atunci rămân captivi liberi ai propriului lor exil. Căci nimeni nu se poate duce, *"în vizită"* la el acasă, aceasta este absurd. Sau atunci încetează a mai fi Român, devenind Francez, Neamţ sau American şi se va duce în România aşa cum m'aş duce eu *"în vizită"* să vizitez... Japonia. Situaţia exilatului este complexă şi cei din ţară nu o pot nicidecum înţelege, neavând cum. Exilul nu se poate explica nimănui, el doar se trăieşte. Dureros. O afirm în totală cunoştinţă de cauză, după 28 ani de exil neîntrerupt de nici un fel de vizite.

Vorbeam deci de ***Jurnalul*** lui Paul Goma şi mă voi opri la ultimul: ***Jurnal 2001-2002-2003*** (vol. VIII, Criterion Publishing, Bucureşti, 2004), în care am avut plăcerea să găsesc pagini de o mare sensibilitate, de o imensă încărcătură şi trăire emotive. Relaţia scriitorului cu ţara este, aşa cum spuneam, o relaţie de dragoste. Ca cea cu o femeie iubită, frumoasă dar capricioasă, pe care din când în când o mai certi, atunci când simţi că se îndepărtează de tine. Iubirea este un sentiment complex, ca şi exilul, şi unele aparenţe pot înşela. Cei care s'au iubit cu pasiune au cunoscut momente de beatitudine, dar s'au şi sfâşiat, cu tot atâta pasiune. Or, dragostea de ţară a lui Paul Goma nu este una platonică, nici căldicică, ci pasională. Pe femeia care te scoate din minţi, dar te mai şi înşeală, o certi, îi mai tragi şi-o scărmăneală bună, după care însă, neputând s'o laşi şi să nu o mai iubeşti, o iei din nou în braţe s'o mângâi şi s'o dezmierzi. Cam aceasta este relaţia Domnului Goma cu ţara, o repet pentru cei care cumva nu au înţeles-o: o relaţie de dragoste.

Iată de exemplu una din aceste pagini, scrisă cu pana pătimaşă a revoltei sale permanente de, *"justiţiar"* care, spre deznădejdea multora, nu mai oboseşte cerând ca ticăloşii şi criminalii să plătească pentru faptele lor: *"Alţi securişti pretind că ei nu au, <lucrat> la anchete, ci doar la... supraveghere, la adunare de informaţii... Că nu au agresat fizic, în birourile de anchetă - dar îi <vizitau> ei pe oameni? Le fixau întâlniri, <conspirative> ? Le propuneau <să ajute organele>, dând <o mică informaţie> despre un coleg, despre un vecin, despre un unchi? Iar dacă acela se codea, nu trecea securistul (care nu dăduse o palmă în viaţa lui) la ameninţări?, la şantaj? - promiţând <unele avantaje> - dacă acela este, <român adevărat şi om de înţeles>? Obosit, terorizat, omul accepta în cele din urmă să dea, <mica informaţie> - care era găsită prea mică, drept care securistul trecea la violenţe, nu doar verbale, şi îl acuza pe nefericit că îşi bate joc de organe, de partid - <chiar de tricolor>, că e mincinos(!), necinstit(!!), că vrea ca Ungurii să răpească Ardealul, că abia aşteaptă să intre Ruşii în România (de parcă n'ar fi fost intraţi, în continuare, din 26 Iunie 1940, când ne-au furat Basarabia, Bucovina de Nord, Herţa)! Un asemenea lucrător MAI este tot atât de adânc vinovat ca şi bruta care îi snopea în bătăi pe arestaţi, pe deţinuţi. Fiindcă şi el atenta la ceva - la urma urmelor mai preţios: sufletul omului. Un torţionar îţi rupea dinţii, îţi frângea oasele, îţi exploda ficatul - uneori te lăsa invalid pe viaţă; cestălalt, <nedătătorul unei singure palme>, atenta la demnitate. Un schilodit în bătaie (dacă are noroc) scapă cu viaţă, cu sufletul intact. Dar un, şi el, nevinovat, însă pe care securistul, <nonviolent> l-a terorizat, l-a ameninţat, l-a şantajat, l-a momit cu mărgele de sticlă din dotarea MAI şi l-a obligat să devină turnător? Acela nu se mai vindecă în veac. - din pricina cui? Un singur răspuns: din a Securităţii, ea este Răul Absolut."* (pag.21)

Nu, să nu ne facem iluzii. Românaşii noştri, cu puţine excepţii, nu cred să fi rămas schilodiţi sufleteşte. Odată pentrucă mulţi (prea mulţi, chiar) au fost delatori voluntari, uneori chiar fără a urmări vreun avantaj personal din această afacere, ci doar pentrucă aveau boală pe... Popescu. Nu pentrucă delatorul urmărea să-i ia casa, nevasta, slujbuliţa sau ce-o mai fi avut omul acolo, ci doar pentrucă Popescul naibii era mai inteligent, mai cult, mai frumos, mai cu succes la fete, mai talentat, mai elegant sau mai băncos decât el, denunţătorul cel pizmaş, veşnic umilit în condiţia lui de inferioritate faţă de Popescu. Făcându-i-o el Popescului, acesta va avea necazuri mari şi implicit va fi mai puţin frumos, nu prea va mai avea succes la fete şi nici aşa de spiritual nu va mai avea chef să fie în societate. Ce fericire! Păi cum să-i pară rău turnătorului că l-a coborît în sfârşit pe Popescu la condiţia sa? Din contra, el se va felicita în sinea-şi: *"Deştept am mai fost, i-am făcut-o amicului, i-am ars-o peste bot, că prea se dădea mare!"*

Acesta-i cazul cel mai inocent, căci celălalt este mult mai ticălos, întrucât urmărea obţinerea unui avantaj personal, condiţionat de facerea de rău, de distrugerea altei persoane care nu-ţi făcuse poate nimic. Că delatorul era voluntar sau cedase securiştilor, este important dar nu esenţial. Pentrucă putea să nu cedeze, dacă avea suflet, şi să nu facă rău semenului său, turnându-l duşmanului lor comun, Securitatea. Or, chiar şi astăzi, turnătorii demascaţi (e drept că nu au fost prea mulţi, cei demascaţi) ignoră orice sentiment de ruşine şi de culpabilitate. Iată un alt citat din ***Jurnal***, tot despre turnătoria la Români:

"Mai există o categorie de simpatrioşi ... Eh, aceştia... Îmi produce greaţă şi milă (dar nu condamnare) acel special mod de <răsucitură> al unora - şi despre asta am mai scris: X, prietenul, colegul tău, strâns cu uşa de Securitate (sau de <cerinţele> Cadrelor - în chestiunea unei promovări), dă despre tine o declaraţie... defavorabilă; - iată, nu i-am spus direct: delaţiune, turnătorie; şi-o mărturiseşte singur, băşcălios («Să vezi ce chestie mi se'ntâmplă... Ha-ha ! ...»), sau după ce tu, aflând, îi arunci în obraz măgăria, el o explică, o justifică astfel: «Eram încolţit, mă aflam într'o situaţie .fără ieşire, nu aveam decât soluţia asta»... (adică: turnătoria). Dacă ai fi rămas aici, la recunoaşterea <situaţiei"> - într'adevăr, corneliană; - tu, cel-turnat-fără-voie (mai adevărat: de-nevoie...), ai fi ridicat din umeri şi, dacă ai fi fost bun creştin, l-ai fi consolat: <Lasă... Nu-ţi mai face sânge rău...> Însă X: fără bun-simţ, fără măsură, fără obraz, fără simţire (altfel spus: nesimţit) nu se opreşte aici, la recunoaşterea propriei slăbiciuni, a păcatului - trece fulgerător la interpelarea-interpelatului, adăugând: <...Tu ce-ai fi făcut în locul meu?> Despre asta era vorba? Despre ce aş fi făcut eu - dacă?, nu despre ceea ce a chiar făcut el, măgarul? Tactică mizerabilă de schimbare-a-locului, scopul fiind tentativa de diminuare, ba chiar de ştergere a propriei culpe, prin implicarea ... ta, victimă a lui (doar tu fuseseşi turnat, nu viceversa!). Printr'o astfel de interpelare, viermele din/de amic nu întreabă, ci răspunde în locul tău - implicit - când nu o face explicit: <În locul meu şi tu ai fi făcut la fel!> (pag.271).

Nici umbra unei umbre de remuşcări nu vine să umbrească tihna delatorului: *"Aşa era pe vremea aceea, nu se putea altfel"* - este găselniţa cel mai des întâlnită. Ce regrete poate avea cel care-ţi dă o astfel de replică parşivă? Şi cum să-şi vindece el sufletul schilodit de Securitate? Vindecarea începe cu recunoaşterea vinei faţă de victimă, care te eliberează de o mare povară. Apoi îi ceri iertare şi dacă victima ţi-o acordă, de-abia atunci înseamnă că eşti pe calea vindecării. Eu nu am auzit de multe cazuri de procese de conştiinţă la Români, ci doar de, cum ar spune Paul Goma: *"Păi dacă Popescu era în locul meu, ar fi făcut la fel!"* Deci, într'un fel, eu, care l-am turnat pe Popescu, sunt chit cu el, căci şi el *"m'ar fi"* turnat pe mine, şi-atunci nu am pentru ce avea regrete.

"Bineînţeles că voinţa şi căile Domnului ne sunt neştiute nouă dar, până la proba contrarie, eu unul rămân sceptic faţă de remuşcările şi regretele turnătorilor <cu sufletele schilodite de securişti>, căci cel care devine delator nu poate avea suflet. Una dintre cele două ticăloase care l-au denunţat pe inginerul Gheorghe (Babu) Ursu, i-am uitat numele, n'a avut nici o clipă regretul actului comis şi nu s'a simţit năpădită de remuşcări sau responsabilă de moartea acestui om: <Păi dacă a fost prost, n'avea decât să nu-şi lase Jurnalul în sertarul biroului şi să nu uite sertarul descuiat!>, ar fi răspuns aceasta unei jurnaliste indignate de absenţa oricăror regrete la această persoană care prin actul său a cauzat, chiar dacă involuntar, moartea unui om. Va fi reuşit ea între timp să-şi realizeze şi asume vot. Nu au împlinit 18 ani şi la vârsta de 12, 13, 14 ani deci, ei citesc această literatură despre ţara lor. Eu nu cred că din aceşti copii se poate de educat mari patrioţi. Pedagogii singuri la şcoala respectivă au spus: cum dumneavoastră ca oameni ai statului, ca oameni ai guvernului permiteţi acest lucru? Vă mulţumesc.> (pag. 615).

Dar cine este vajnicul tovarăş patriot de mai sus? Ei bine, Victor Stepaniuc este jurist, istoric şi chiar critic literar! Poate chiar şi poet, adaug eu, după citirea textului. În orice caz, spune Paul Goma, agentul rus Stepaniuc *"nu a citit nici măcar ce scrie pe coperta cărţii, altfel ar fi dat corect prenumele autorului: Paul şi nu Pavel"*. Capabil numai de ură Paul Goma? Este posibil, însă cu condiţia să nu-i fi citit cărţile, ci doar articolele detractorilor săi, ceea ce nu constituie mijlocul cel mai bun de a-şi face o părere justă despre un autor. Insensibil Paul Goma faţă de alte sentimente omeneşti? Nimic nu este mai fals şi mai răuvoitor. Întâi pentrucă setea de justiţie nu implică neapărat ura şi nici nu exclude existenţa altor sentimente. Faptul că Paul Goma este direct şi nu caută ca stilul său să placă tuturor, cu orice preţ, este, pentru cine doreşte să cunoască omul Goma, nu numai scriitorul, un motiv în plus de a-i citi acest *Jurnal*. Închei cu un paragraf reprezentativ pentru faţa ascunsă a scriitorului, cea pe care, din pudoare şi-o dezvăluie doar arareori :

"În exil am cunoscut trei perechi: Ioneştii, Eliazii, Monicii. Nu am ştire de cuvintele lor din momentele fără martori, dar era uşor de înţeles: din iubirea, complicitatea, unirea'n-cuget-şi'n-simţiri a alcătuitorilor acestor perechi rămăsese strugurele necules cu intenţie, ori uitat în vie, chircit, nu frumos de privit, dar cu cât de dulci boabele, de parfumate, de stafidate - de vânturi de toamnă, de brumă, de primele geruri: tandreţea, forma sublimată a iubirii." (pag. 632).

Radu NEGRESCU-SUŢU, Paris

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL

CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor se pot face după cum urmează:

Din Canada şi U.S.A. se pot trimite *"Cecuri Personale"*

Din Europa numai *"Mandat Poştal"* sau *"Euro Cec"*

Alte continente - *"Cec Internaţional"*

Adresa ziarului este:

CUVÂNTUL ROMÂNESC

P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet, Hamilton Ont. Canada

Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

startec SM

THE WORLD, CLOSER TO HOME

Companie de telefonie interurbană în serviciul dumneavoastră

* Tarife convenabile
* Calitate superioară
* Fără taxe ascunse
* Servicii în româneşte

De peste 10 ani oferim canadienilor servicii de telefonie interurbană

În viitor, ne angajăm să oferim aceleaşi servicii de calitate la preţuri favorabile clienţilor noştri

Sunaţi astăzi la Startec să aflaţi cum puteţi economisi

1-800-841-2384

Long Distance * Toll Free * Cell Connect * ADSL * Dial Up Internet

www.starteccanada.ca

EXECUŢIA MAREŞALULUI ANTONESCU

- Un asasinat săvârşit prin încălcarea Constituţiei -

Col (r) Marin PÂRVULESCU

Consemnarea de-a lungul vremilor a faptelor, situaţiilor şi întâmplărilor nu s'a făcut întotdeauna doar pentru a le transmite urmaşilor dar şi din nevoia celor implicaţi de a se justifica. Un astfel de sentiment al responsabilităţii ulterioare este inexistent în mentalitatea şi în modul de gândire de sorginte comunistă. ***Şefii comunişti din trecut şi până în zilele noastre, au fost stăpâniţi de sentimentul unei atotputernicii veşnice şi nelimitate, excluzând posibilitatea de a li se pretinde mai târziu explicaţii şi de a răspunde pentru consecinţe chiar şi atunci când a fost vorba de vieţi omeneşti.***

Trecutul comunist al poporului român, (ca dealtfel al tuturor popoarelor care au trecut printr'o astfel de dramatică experienţă), este caracterizat de aceea, prin confuzie şi incertitudini, deşi a fost din plin presărat cu masacre, crime, deznădejde şi suferinţe practicate făţiş şi la lumina zilei.

Acelaşi comportament, pornit din convingerea că nu vor da niciodată socoteală pentru faptele lor, s'a manifestat nu doar în contextul represiunii datorate *"luptei de clasă"* ci şi ***în cazul sângeroaselor lupte interne de partid pentru acapararea puterii.*** Nu pot fi clarificate, măcar din punct de vedere istoric, împrejurările asasinării unora dintre liderii de frunte ai PCR, (Ştefan Foriş, Lucreţiu Pătrăşcanu), de către propriii lor tovarăşi ajunşi la putere. Nici asasinarea în 1989 a şefului statului comunist nu a avut loc în condiţiile unei minime respectări a legii. În condiţiile în care cei care acaparaseră atunci puterea, (I. Iliescu şi P. Roman), precum şi cei care subordonau Armata, Securitatea şi Justiţia, (V.A. Stănculescu şi Voican Voiculescu), sunt în viaţă şi pot fi anchetaţi, nu se poate stabili nici măcar dacă şi unde au fost ucişi şi în caz afirmativ, unde au fost înhumaţi Nicolae şi Elena Ceauşescu. Nu este în discuţie dacă trebue sau nu să ne lamentăm pentru dispariţia dictatorului comunist, dar este vorba de împrejurările în care un cetăţean a fost ucis. Suntem, (ca pretenţii), la nivelul unor state civilizate, în care nu se renunţă la elucidarea unor pierderi de vieţi omeneşti prin violenţă, săvârşite cu multe decenii în urmă.

Execuţia mareşalului Ion Antonescu şi a celor din grupul său, de fapt, (prin încălcarea prevederilor Constituţiei de atunci), un asasinat, ***nu putea să aibă loc decât după regulile bunului plac ale autorităţilor comuniste care acaparaseră deja putere sub protecţia armatei roşii de ocupaţie.***

Reconstituirea acestui episod dramatic din istoria României, (execuţia celui care fusese prin Constituţie, Conducătorul statului român), se bazează doar pe probe disparate, publicate pentru prima dată, (după ştiinţa noastră), în Caietul 1 al Magazinului istoric număr din 1993, de către Marcel Ciucă şi Ghe. ...vid şi comentate de ...tre Alexandru Ionescu în *"România liberă"* din 8 Ianuarie 1994.

După respingerea recursurilor tuturor celor şapte condamnaţi la moarte de către aşa-zisul Tribunal al poporului, (Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Vasiliu, Gh. Alexianu, Radu Lecca, Eugen Cristescu şi Constantin Pantazi), ar fi urmat ca ministrul Justiţiei să supună hotărîrii regelui cele şapte cereri de graţiere însoţite de o scrisoare către suveran. ***În arhive s'au păstrat însă textele a două variante de scrisoare către rege,*** de fapt ciorne a două texte atâta timp cât ele nu sunt semnate şi neînregistrate. Din textul primei ciorne rezultă că ministrul Justiţiei i-ar fi supus regelui spre a hotărî, cererile tuturor celor şapte condamnaţi la moarte, fără a-i face vreo propunere. Din textul celei de-a doua ciorne de scrisoare, (cu erori de datare), rezultă însă că ministrul Justiţiei i-a propus regelui *"pentru înalte raţiuni de stat, respingerea cererilor de graţiere făcute de către Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Vasiliu şi Alexandru Alexianu şi comutarea în muncă silnică pe viaţă a pedepsei cu moartea aplicată condamnaţilor Constantin Pantazi, Radu Lecca şi Eugen Cristescu".*

Numai că, prin Decretul Regal datat 1 Iunie 1946, Regele Mihai I-ul răspunzând raportului ministrului secretar de stat la Departamentul Justiţiei, (Lucreţiu Pătrăşcanu), decretează *"comutarea în muncă silnică pe viaţă a pedepsei cu moartea la care Constantin Pantazi, Radu Lecca şi Eugen Cristescu au fost condamnaţi prin sentinţa din 20 Mai 1946", **fără nici o referire la condamnaţii pentru care se propusese,*** (potrivit textului uneia din scrisorile adresate regelui), respingerea graţierii.

Absenţa din textul Decretului regal a oricărei referiri la mareşalul Antonescu şi la ceilalţi trei condamnaţi la moarte, exclude ipoteza ignorării şi lăsării fără răspuns, (negativ sau pozitiv), ***a cererilor acestora de către Cabinetul Regal, dacă ele ar fi fost supuse de către ministrul Justiţiei, hotărîrii regelui ii.*** Nu există în această privinţă decât o singură explicaţie: ***cererile de graţiere ale mareşalului Antonescu şi celorlalţi trei condamnaţi,*** (care dealtfel vor fi executaţi odată cu el), ***nu au fost prezentate regelui.*** În consecinţă a ***existat aşadar, un al treilea text de scrisoare către rege care a însoţit doar cererile celor trei condamnaţi pentru care regele a hotărît graţierea.***

Ascunderea cererii de graţiere a mareşalului prin nesupunerea acesteia hotărîrii regelui, s'a datorat fără îndoială evitării unei posibile confruntări a regimului comunist, deja instaurat, cu suveranul ţării în condiţiile în care nu venise încă vremea ca voinţa acestuia să fie ignorată şi în care, pe de altă parte, graţierea mareşalului era ***inadmisibilă pentru cei care hotărîseră deja să fie executat,*** *"tribunalul poporului"* nefiind decât o unealtă.

Dar cine sunt cei care hotărîseră deja?

Istoricii se află încă în faţa unor ipoteze. Incertitudinile se datorează printre altele unei ***liste dactilografiate descoperită ulterior, nedatată, dar semnată de către primul ministru al guvernului comunist, Petru Groza*** şi pe care sunt înscrise numele celor condamnaţi la moarte. ***Pe această listă este scrisă de mână menţiunea "exec" în dreptul numelui celor care au fost executaţi şi menţiunea "comutare" în dreptul numelui celor cărora li s'a comutat condamnarea la moarte în muncă silnică pe viaţă.*** Aceste menţiuni (de mână), par să-i aparţină lui Petru Groza. Dar nu se poate preciza dacă acesta a făcut adnotările potrivit propriei sale hotărîri sau a notat ceea ce i s'a cerut, el nefăcând decât să noteze decizia altora pe care a transmis-o executanţilor.

Se pare că cea de-a doua ipoteză este cea reală: ***Moscova nu putea lăsa la discreţia primului ministru român această decizie, chiar dacă el se bucura de loialitatea sa deplină.***

Execuţia mareşalului Antonescu şi a celorlalţi trei înalţi demnitari români, (lipsiţi de dreptul de a fi graţiaţi), va fi adusă la cunoştinţa publică printr'un comunicat de presă din 3 Iunie 1946. ***Nici de această dată nu va lipsi elementul de mistificare a adevărului necesară manipulării populaţiei.*** Astfel că în acest comunicat se va menţiona în mod mincinos că *"M.S. Regele a respins cererile de graţiere ale celor executaţi"* şi că *"numai după ce s'au respins cererile de graţiere s'a luat măsura executării sentinţei Tribunalului Poporului".*

* * *

Aşadar, după ce l-a ţinut în detenţie în URSS timp de aproape trei ani, ***Moscova îl va preda pe Mareşalul Antonescu pentru a fi ucis de către Români, chipurile printr'un tribunal românesc, inscenând respingerea graţierii de către regele României.*** Scenariul mincinos al execuţiei mareşalului Antonescu va fi folosit ca pretext pentru defăimarea ulterioară, până în zilele noastre, a regelui şi prin consecinţă a monarhiei româneşti. Decenii la rând poporul român va fi manipulat să creadă, (iar unii dintre noi chiar posesori ai unor patalamale de *"istorici"* mai cred şi astăzi), că Regele Mihai putea să-l graţieze pe mareşalul Antonescu, dar nu a făcut-o.

Col. (r) Marin PÂRVULESCU

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

● Ziarele din Iulie-August 1955, prin pana unor scribi partinici (şi chiar mai mult decât atât) mereu-tot-timpul-fără-contenire se apleacă precum o mamă nevitregă, deasupra Conferinţei şefilor guvernelor SUA, URSS, Marii Britanii şi Franţei dela Geneva (18-23 Iulie), unde au fost abordate probleme ale relaţiilor internaţionale şi, în special, problema germană. În contextul numeroaselor oscilaţii ale politicii externe sovietice, cu acţiuni pe calea destinderii împletite strâns cu cele care duceau la încordare şi tensiune, această întâlnire la vârf a jucat un rol important incontestabil în ceea ce priveşte atenuarea unor stări conflictuale.

Cum e relatat evenimentul în *"organele"* pemeristo-reperiste? Păi cum să fie, într'un mod convenabil regimului *"democrat-popular"*, în culori optimiste, cu accent deosebit pe cuvântarea primului-ministru sovietic, mareşalul Bulganin. De exemplu, *"Scînteia" scrie că propunerile lui Bulganin în domeniul dezarmării şi în problema germană "pot fi puse de acord cu propunerile primului-ministru englez Eden".* O subliniere apăsată se face asupra acelei părţi a discursului liderului sovietic în care se arată că *"principala piedică în calea reunificării Germaniei o constituie remilitarizarea Germaniei occidentale şi aderarea ei la NATO". "Bulganin a făcut eforturi evidente pentru a se apropia în unele puncte de puterile apusene"*, adaugă oficiosul dâmboviţean. În fine, *"această conferinţă deschide calea examinării în continuare şi a rezolvării în comun a celor mai arzătoare probleme internaţionale, cum ar fi problema securităţii europene, problema dezarmării, problema germană... Rezultatele ei vor întări şi mai mult voinţa popoarelor de a lupta pentru continua slăbire a încordării internaţionale, pentru ca omenirea să iasă definitiv din tunelul războiului rece".* Limba de lemn a propagandei roşii, se observă, funcţiona aproape *"ireproşabil"*. În privinţa speranţelor şi dezideratelor respective, a fost nevoie să treacă multă vreme până a putea fi transpuse în practică...

● Aniversarea lui 23 August îi determină din nou pe ucenicii-vrăjitori din publicistica oficială să-şi bage în priză capetele cu tic-tacul lor silit, încât să se facă zgomot, spre a nu se putea gândi. Depunându-şi în gazete icrele... culturale, ei dovedeau, încă şi încă o dată, că nu le lipsesc sarea şi talentul ci coloana vertebrală. Să te ferească Dumnezeu de prostia deşteptului! Trecând dincolo de lozincile obişnuite, întrecerile în cinstea..., angajamentele, adunările, discursurile, telegramele de felicitare, care execută variaţiuni pe tema dată, fiind mereu-gata cu *"verbul"* potrivit, ne sare în ochi, totuşi, o nepotriveală. Şi nu una oarecare. Măi, să fie! Uite-o, negru pe alb: 23 August, *"ziua eliberării patriei de către Armata Roşie cu sprijinul comuniştilor români"* s'a dus pe apa Sâmbetei. Data cu pricina, acum, înseamnă *"eliberarea de către forţele patriotice cu sprijinul dezinteresat (sic) al Armatei Sovietice"!* Ce spinare solidă trebue să fi avut presa, ca să scape basma curată (!) *"eliberatoarele"* trupe de ocupaţie...! De altfel, nu toţi semnatarii sunt azi decedaţi. Unii găsesc răgazul să-şi scrie, în ţară, peste hotare, memoriile: de regulă o încrezută şi incălcită flecăreală, ce nu te lasă să bănuieşti înfăptuirile vizionare de care erau în stare pe când erau sub protecţia *"organelor noastre"* şi le mai ticăia ceasul în clădirea bucureşteană din Piaţa Stalin. Şi pe când cunoşteau viitorul *"luminos"* al comunismului, însă nu ştiau cum o să se'nchidă dugheana...

● Întreaga suflare românească, cu inima la... gură, se pregătea să întâmpine *"eroic"* cel de-al doilea Congres al P.M.R.-ului. Puteau jurnalele să nu iasă înaintea intereselor *"preocupante"* ale oamenilor muncii dela oraşe şi sate? Afirmând convingerea fermă *"în victoria finală a păcii şi a socialismului în întreaga lume"* (ce prediecţie!), condeierii mercenari arătau că *"România populară a învins toate obstacolele puse în calea ei de forţele imperialiste, a reuşit să-şi dezvolte industria, puterea energetică a ţării, agricultura, comerţul interior şi exterior, a făcut să crească venitul naţional şi nivelul de trai al populaţiei cu 2,5 ori faţă de anul 1948"* ş.a.m.d. Ceea ce presa oficială nu putea explica Românilor e de ce ei continuă să se îmbrace prost şi să se hrănească prin sistemul de cartele, de ce viaţa cotidiană rămânea la fel de precară şi cenuşie, de ce drepturile omului erau încălcate fără scrupule de ordin politic sau moral, de ce peste un milion de coreligionari de-ai noştri se găseau în închisori şi lagăre, de ce rezistenţa armată dăinuia în Carpaţi, de ce exilul românesc era ticsit...

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să facă o donaţie (plătind abonamentul) la ziarul "Cuvântul Românesc", pot trimite banii în valută naţională numai prin Mandat Poştal la adresa

Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"
Dl. Dumitru Arnăutu, Str. Aleea Poiana Muntelui
Bloc OD 3, Sc. 4, Et. 7, Apt. 151
Bucureşti, Sect. 6, România
Tel: 746 46 59

În duh şi adevăr

PILDA SFÂNTULUI ŞTEFAN

Sergiu GROSSU

Natura proprie, dominantă a vieţii creştine este ***lupta***, conform îndemnului pe care îl adresează Ap. Pavel ucenicului Timotei: *"Luptă-te lupta cea bună a credinţei.* Trei secole mai târziu, Sf. Ioan-Gură-de-Aur va lansa lumii această chemare la războiul Spiritului: *"Să mergem cu inima largă la luptă, privind pe Iisus cel Răstignit, care de pe cruce ne întinde ajutorul său, biruinţa şi coroana... Împărăţia lui Dumnezeu nu se va da unor pierde-vară, ci acelora care luptă pentru ea şi muncesc în slujba lui Dumnezeu... Să mergem cu inima largă la luptă!"*

Un luptător neînfricat pentru cauza lui Hristos a fost şi sfântul Ştefan, pe care Biserica noastră ortodoxă îl sărbătoreşte în a treia zi de Crăciun, socotindu-l - pe bună dreptate - drept cel dintâi martir al creştinismului. Despre el citim în Faptele Apostolilor că *"era plin de har şi de putere, şi făcea minuni şi semne mari în norod"*. Ceea ce caracterizează deplin pe arhidiaconul Ştefan este ***îndrăzneala***: mai întâi, îndrăzneala în faţa atacurilor cărturarilor şi fariseilor, reprezentând protipendada religioasă a vremii sale; în al doilea rând, îndrăzneala în propovăduirea Evangheliei, în mărturisirea Domnului şi Mântuitorului Iisus Hristos; şi, mai presus de toate, îndrăzneala în faţa morţii.

Apostolul Pavel, în întâia sa epistolă către Tesalonicenі (capitolul 1, versetul 5) scrie: *"În adevăr, Evanghelia noastră v'a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cú putere, cu Duhul Sfânt şi cu o mare îndrăzneală"*. Tot aşa L-a mărturisit pe Hristos şi Ştefan: ca unul care ştia îndemnul lui Dumnezeu: *"Strigă în gura mare, nu te opri! Înalţă-ţi glasul ca o trâmbiţă şi vesteşte poporului Meu nelegiuirile lui..."* Ca unul care avea viu în sufletul său promisiunea Domnului: *"Pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri..."*

De vreme ce ştim cine este şi ce este Adevărul, nu putem să vorbim decât despre Adevăr. Ceea ce nu este lucru uşor. Pentrucă trebue şă avem ***curajul adevărului***, ca Ştefan. Foarte mulţi ştiu că Iisus este *"Calea, Adevărul şi Viaţa"* întregii lumi, dar n'au curajul să mărturisească acest fapt. Se tem de consecinţele acestei cunoaşteri; se tem de familia lor, unde întâlnesc ignoranţă, indiferenţă sau ostilitate; se tem de vecinii lor, care se arată batjocoritori sau, pur şi simplu, atei; se tem de prietenii cocoţaţi pe piscurile unei raţiuni suspicioase; se tem, adică se temeau mai ales atunci când se aflau dincolo de fosta cortină de fier, de poziţia doctrinară a guvernelor comuniste, pentru care religia este un *"opiu"* înşelător, reflectând ideologia reacţionară a *"claselor exploatatoare"*...

Pentru a avea curajul Adevărului, trebue să iubeşti Adevărul aşa cum l-a iubit Ştefan. Dragostea dă curaj. Iubind, putem înfrunta şi lumea şi moartea. *"Dragostea este tare ca moartea"*, citim în Cântarea Cântărilor. Prin iubirea de Dumnezeu noi căpătăm îndrăzneala pe care a avut-o şi sfântul Ştefan, fiind oricând gata de luptă - indiferent de vânturile potrivnice care ne învăluie - pentru Adevăr, pentru Iisus, pentru realizarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ.

Iubindu-L pe Iisus, Ştefan nu se teme de hula mulţimii, de ura preoţimii orgolioase, de complotul societăţii acuzată de el în felul acesta: *"Oameni tari la cerbicie, netăiaţi împrejur cu inima şi urechile! Voi întotdeauna vă împotriviţi Duhului Sfânt... Pe care din prooroci nu i-a prigonit părinţii voştri? Au omorit pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-aţi vândut acum şi L-aţi omorit, voi, care aţi primit Legea dată prin îngeri şi n'aţi păzit-o!..."* **(Faptele Apostolilor, 7. 51-53)**. Ştefan nu se temea, căci citise, de bună seamă, în cartea proorocului Isaia: *"Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume, eşti al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine şi râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, şi flacăra nu te va aprinde"* **(Isaia, 43. 1-2)**.

Iubindu-L pe Iisus, Ştefan a rămas senin în prigoana ce s'a dezlănţuit împotriva lui. Nu ne spune, de altfel, şi Domnul: *"Ferice de cei prigoniţi din pricina neprihănirii, căci a lor este împărăţia Cerurilor"*? Lumea urăşte pe cei neprihăniţi. Societatea, atunci când are baze materialiste, antiCreştine, urăşte şi prigoneşte pe copiii lui Dumnezeu. *"Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei, ne mângâie Mântuitorul. Dar pentrucă nu sunteţi din lume, şi pentrucă Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăşte lumea"*. Neprihănirea lui Ştefan, viaţa lui curată, atitudinea lui înrăzneaţă, credinţa sa în Iisus Hristos cel răstignit şi înviat, era o ofensă adusă cărturarilor şi fariseilor *"tari la cerbicie"* şi *"netăiaţi împrejur cu inima"*. Vorba lui Iisus, puritatea lui îi turbura, credinţa lui îi întărâta.

Sfântul Ştefan nu este un caz izolat. În toate timpurile au existat oameni credincioşi care au fot persecutaţi din cauza neprihănirii: Iosif, de către nevasta lui Pontifar; Ilie, de către împărăteasa Izabela; Ioan Botezătorul, de către Irod, deoarece s'a încumetat să-i reproşeze: *"Nu-ţi este îngăduit să ţii nevasta fratelui tău!"*. Vorbind despre *"norul de martori"* ai Vechiului Testament (la care noi putem adăuga pe toţi *"martorii"* neprihănirii, dela Irod până în zilele noastre, pe toţi Ştefanii care s'au stins fie în lagărele de muncă forţată ale Siberiei, fie în puşcăriile Chinei maoiste, fie în Aiuduri şi Jilave necruţătoare), sfântul Pavel scrie că toţi aceşti martiri *"au suferit batjocuri, bătăi, lanţuri şi închisoare; au fost ucişi cu pietre, tăiaţi în două cu fierăstrăul, chinuiţi; au murit ucişi de săbii, au pribegit îmbrăcaţi cu cojoace şi în piei de capre; lipsiţi de toate, prigoniţi, munciţi - ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustiuri, prin munţi, prin peşteri şi prin crăpăturile pământului..."* **(Evrei, 11. 36-38)**.

Vrăjmaşii lui Iisus au crezut că dacă îl vor ucide pe Ştefan vor ucide şi Adevărul pe care îl susţinea el. Dar Ştefan n'a fost un înfrânt, ci un biruitor prin moartea sa. Fiindcă ***teama morţii*** dispare când îl iubeşti pe Dumnezeu: *"Vă spun vouă, prietenii Mei, să nu vă temeţi de cei ce ucid trupul şi, după aceasta, nu mai pot face nimic"*. Şi chiar înainte de Iisus, psalmistul David nu striga oare: *"Carnea şi inima pot să mi le prăpădească, fiindcă Dumnezeu va fi pururea stânca inimii mele şi partea mea de moştenire"*? Numai aşa se explică de ce, târât afară din cetate şi ucis cu pietre, sfântul Ştefan are puterea să se roage în genunchi: *"Doamne, nu le ţinea în seamă păcatul acesta!"* Dar bine, Ştefane - ar trebui să reacţionăm, astăzi, sub impulsul comodităţii, al fricii sau al tăgadei impuse de aşa-zisele circumstanţe excepţionale - nu vezi, că vrăjmaşii tăi şi-ai lui Iisus te ucid? Nu te uiţi la mâinile tale zdrobite, la carnea ta sfârtecată de pietre? Ce-i păsa lui Ştefan! El nu mai era pe pământ: *"Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu"* **(Faptele Apostolilor, 7. 56)**.

Viaţa sfântului Ştefan a fost, cu adevărat, o viaţă trăită cu sens. El n'a alergat în van. El avea certitudinea vieţii veşnice şi credea, cu toate fibrele fiinţei sale mântuite, că Domnul Iisus este *"învierea şi viaţa"*, că oricine trăieşte şi crede în El *"nu va muri niciodată"* **(Ioan, 11. 25-26)**.

O, dacă am avea şi noi Românii, credinţa pilduitoare a sfântului Ştefan, dând posibilitate Spiritului să biruie asupra omului firesc din noi şi Luminii, coborâtă de sus, asupra forţelor întunericului acestui veac ticălos şi viclean! O, dacă în clipa trecerii noastre în veşnicie, am putea să murmurăm şi noi, întocmai lui Ştefan: *"Doamne Iisuse, primeşte duhul meu!"*

TABLETA LUNII

SALCÂMUL ŞI NORUL NERODITOR

"Nu-mi place nici ce sunt, nu-mi place nici cum sunt, nu-mi place nici unde sunt!" se mărturisea maica salcâmilor norului hoinar care îşi ducea de căpăstru propria lui umbră să şi-o adape la izvorul din coasta muntelui. *"Numele meu e Acasiana. Oamenii m'au poreclit salcâm, un nume turcit cu ochi alungiţi de î şi limbă de sacâz".*

"Norule, cât de fericit eşti tu! Tu poţi fi orice şi poţi merge pe unde vrei. Acum eşti rispit ca brazdele de otavă pe măgurice, acum eşti lebădă pe un cer pierdut printre trestii, peste un timp eşti întunecatul zimbru luând soarele în coarne, apoi pădure, castel, sau cerşetor olog la poarta mănăstirii.

Copiii mei - desculţi şi flămânzi! Hainele lor - primite dela vreun mort. Când suntem prea trişti ieşim în tinda dealului şi ne uităm la fetele tale". "Când o să fim mari, nu e aşa mamă, că o să ne căsătorim cu fetele norilor?" Înainte de amurg fetele norilor încearcă zeci şi zeci de rochii pentru balul din palatul lunii. Unele sunt roşii ca floarea de mac însăilată cu diamantine puncte de rouă, altele ca albăstruiul şoptit pe scoică spre peruzea şi jocul din rouă a porfir, unele sunt verzi precum cămeşuţa brotăcelului, altele sunt făcute din spumă de lapte şi borangic. La toate soarele le tiveşte marginile cu aur curat cusându-le franjuri împierlate de cleştar de jur împrejur. Le spuneam copiilor că este vai şi iarăşi vai de cei care se îndrăgostesc de fiicele norilor care sunt fărmăcate să rătăcească toată viaţa lor. Ei mă întrebau: De ce? Şi eu le răspundeam să întrebe moara că numai şopârlele şipotelor ei, într'o noapte cu lună plină, au vrăjit toate sălciile şi toate fetele norilor.

"Norule, spune-mi şi mie la ce mi-i bună umbra mea, în care mă împleticesc în fiecare zi, la ce mi-i bună umbra mea care de fapt nici măcar nu este a mea, la ce mi-i bună că-mi slovenește abecedar străin pe împrumutu-mi de argilă? La fel i-am spus şi soarelui la spovedanie: Nimeni nu m'a iubit, nici măcar moartea! Nu a fost păcat cu gândul sau cu freamătul pe care să nu-l miros spre întocmire în izlazurile pustii ale inimii mele. Am invidiat mărul cum poate să facă o fructă atât de perfectă că nici diavolul nu a cutezat să îndrăznească să-i atingă ispita de spaimă a ispitirilor, am purtat zavistie nucului pentru fiecare castel şi palat de lemn din fiecare nucă, răutate am măcinat, pumn de pumn, chiar şi pentru alunul ce-şi îmbracă fecioarele lui pentru nuntă în veşmânt de ceruri crude şi gulere de dantelă venusiană. Ce să mai zic de gutuiul cu altarele lui mai înalte decât moartea! Sau cum poate vişinul din floare să rotunjească strengarele fructe care se joacă de-a noi cei pierduţi? Fructe care ne întreabă de-a culoarea de gustul raiului: Oare când aţi uitat să mai fiţi tineri rotundului? De-a geometria sferică a ochiului şi a vişinei contemporană cu somnul rotund al lui Dumnezeu. În prostia mea nu am putut să-mi închipui că fiica mea ar putea să fie ca persica sau gutuia cu faţă atât de fină, cum poate să aibă viţa de vie sâni atât de frumoşi, cum poate coranul unui vrej, dintr'o floare gălbuie şi oficoasă, să răsare o lună verde de pepene? Soare, iartă-mă!"

- *"Şi ce ţi-a zis Soarele"*, întrebă norul.

- *"Ce să-mi zică"* răspunde Maica Salcâmilor ştregându-şi o lacrimă? *A îndrugat ceva, un fel de cuvinte din necuvinte ca banul de risçă": "Lemn luminat aduceţi-mi Mie, aşa a grăit Domnul, nu jerfă din său de animale. Lemn luminat aduceţi-vă Mie. Altarele mele să fie cioplite numai din lumina prea curatului lemn de salcâm, aşa grăitu-a Domnul"...!*

***

...şi norul plecă pe cărarea singuratică cugetându-şi cu amărăciune întoarcerea din cer: *"Omule, omule - neam prost de salcâm! Când vei afla cine eşti? Nici lemnul soarelui, nici chiar părelnicul lemn de coral al curcubeielor mele n'a fost ales de Tâmplar spre cioplire. Tâmplarul avea nevoie de o inimă de salcâm din care să cioplească apoi crucea din inima omului..."*

... şi norul neroditor începu să se stingă tiptil soarelui. De data aceasta trăgea căpăstrul morţii şi propria lui umbră.

Dumitru ICHIM

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI Culegere de Zahu Pană	$ 20	CERŞETORUL PORŢILOR DE ROUĂ, poezii de Dumitru Ichim	$15
PITEŞTI de Dumitru Bacu	$ 20	FÂNTÂNA LUMINII, poezii de Dumitru Ichim	$10
DIN ŢARA LUI CAIN de Dumitru Philip	$ 20	PETALA INFINITULUI ALB poezii de Florica Baţu	$ 15
ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA de Aurel Sergiu Marinescu	$ 20	LA PORŢILE DISPERĂRII de Forica Baţu	$10
O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC de Aurel Sergiu Marinescu	$ 20	**CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ**	
CRIZA POLITICĂ ŞI CONTEMPORANĂ ÎN EXILUL ROMÂNESC de Ion Boieru	$20	RED HORIZONS by Ion Mihai Pacepa	$ 20
CORABIA PIERDUTĂ Comentarii politice la zi de Viorel Paltin	$15	JOURNEY TO FREEDOM by Nicholas Dima	$ 15
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) culegere de texte	$15	ROMANIAN CULTURE IN AMERICA by Rev. Fr. Vasile Haţegan	$ 10
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI de Petru Gheorgheoni	$10	POEMS FROM COMMUNIST PRISONS, collected by Zahu Pană translated by Mother Alexandra	$ 7
EXIL-OAMENI ŞI IDEI de S. Constantinescu	$10	BASARABIA AND BUKOVINA by Nicholas Dima	$ 15
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE de Nicolae Dima	$10	TRANSYLVANIA by Titus Podea	$ 15
SÂNGELE TEMNIŢEI ŞI POEME de Radu Gyr	$10	PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in communist Romania by Leonard Kirschen	$ 20
POEZII ALESE ŞI ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE de Nichifor Crainic	$10	A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity by R.W. Seton-Watson	$ 30
CU ACUL PE SĂPUN poezii de Zahu Pană	$10	CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE by Alex. Creţianu	$ 20
AMINTIRI DIN COPILĂRIE de Paraschiv Nămăloasa	$10		

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela: Dl Tudor Murgoci, 39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. Canada N2B 1T1

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

ALEXANDRU NEMOIANU- *ACUM,*

Noua apariție a scriitorului conține mai multe eseuri politice, culturale și recenzii din ultimii ani. Sunt trăirile legate de diferite evenimente din trecutul familial pentru care autorul are o dragoste constantă. Ne aducem aminte că subiectul uneia din cărțile sale anterioare a fost dedicat satului natal din Banat, *Borloveni*, leagăn de civilizație ancestrală, în care descrie cu un patos inegalabil amănunte legate de sat, izvorîte dintr'o dragoste nețărmurită față de glia strămoșească. Cartea de față este structurată în trei părți cu referire la întâmplări din lumea românească, în prima parte, din lumea americană partea a doua și în tot locul, adică din ambele, în ultima parte.

În prima parte, în *"O rană mereu deschisă"*, aflăm stabilirea unui raport onest pentru un emigrant între păstrarea spiritului românesc, pe de o parte, și țara de adopție, pe de altă parte. În special după momentul *"Decembrie 1989"*, când teoretic *"exilul"* a luat sfârșit deosebindu-se unii de alții prin căutarea unei situații economice mai bune și cei *"vechi"*, anteriori lui Decembrie 1989 care, păstrându-și valorile românești și modelul existențial românesc pot să se adapteze condițiilor țării în care trăiesc. Autorul rememorând lumea românească definește Țara Almăjului, *"universul"* lui la care face un singur rabat: *Nu înseamnă că în Almăj sunt cele mai frumoase locuri din lume*, dar, pentru autor, sunt cel puțin la fel de frumoase ca altele. Având un cult deosebit pentru strămoșii lui cărora le știe întreaga istorie cu toate poticnirile și realizările lor, revine, cu nostalgie la *"Casa Boldea"* din Borlovenii Vechi, valea Almăjului - casa strămoșilor săi - unde se păstrează portretele răstrăbunicilor, învățătorul Pavel Boldea (1840-1917) și soția sa Maria, portrete de prin anii 1890, ambii creionați drept personalități puternice ale căror trăsături de caracter s'au întipărit în toți membrii de familie care le-au urmat. Despre fiul acestora, Pavel Boldea și nepotul lor, Romulus Boldea - bunicul autorului - are cuvinte admirabile dar fără să comită vreo știrbire a realității. Cu această dragoste față de strămoși traversăm încetișor, împreună, istoria Banatului din a doua jumătate a secolului al XIX-lea până la venirea comuniștilor la putere care au distrus nenumărate gospodării ale țăranilor români, atât de renumite mai ales în Valea Almăjului. Prin urmare și Casa Boldea a avut de suferit în vara anului 1944 la care s'au adăugat și irecuperabilele pierderi pe care le-a suferit familia lui Romulus Boldea. Toate reparațiile au fost suportate de Virgil Nemoianu, fiindcă familia lui Romulus nu mai avea resurse. După o viață frământată, Romulus Boldea trece la cele veșnice în 1970, urmat de soția lui Otilia, după 5 ani. Casa familială a rămas în cele din urmă în grija nepoților lui, respectiv Alexandru Nemoianu, autorul rândurilor de față și Silvia Cincheza, aducându-se din nou în stare funcțională pentru anii care urmează. Cu răbdare este prezentat crezul politic al lui Romulus Boldea de *creștin, național, democratic, tradiționalist și decent*. În continuare urmează câteva eseuri cu alte întâmplări din Borloveni cât și unele care demonstrează rebarbarizarea lumii prin atacarea unui prieten de familie de o bandă de răufăcători aflați în cârdășie cu elemente decăzute ale satului. Un eseu interesant este consacrat relațiilor dintre România și diaspora românească. Potrivit opiniei autorului, ar trebui evitată o ruptură între ele, situație de care profită figuri dubioase care ajung să fie luate în serios de Țara care nu are vreme să afle cine este reprezentativ și cine nu. În eseul *"Popă de țară"*, luarea în derâdere a clerului român este ofensatoare, în contrast cu meritele inegalabile ale multora pentru păstrarea și promovarea tradițiilor naționale. Iar răsplata lor - afirmă autorul și ce mare dreptate are - *a însemnat sărăcie, nerecunoștință ori marginalizare*. Într'un alt eseu constată că în România o schimbare reală poate avea loc după ieșirea din viață a generației (nocive) aflată acum în faza de bătrânețe, peste 60 de ani. Și sunt înșirate mai multe exemple care explică mentalitatea veche în contrast cu noua generație.

Un eseu aparte este dedicat apreciatului istoric care a fost Radu Popa, un arheolog și medievist de excepție, un cunoscător al istoriei bisericești care a avut curajul să pună lucrurile la punct - în public - atunci când *"părerile oficiale"* erau false sau denaturau adevărul. El a conceptualizat o nouă metodă de înțelegere a *"evului mediu"* românesc prin sistemul *"reconstrucțiilor regresive"*.

Sunt prezentate câteva împliniri culturale românești. Una dintre ele este apariția Bibliei în traducerea Arhiepiscopului Bartolomeu al Clujului, un netăgăduit șlefuitor al cuvântului care a realizat un *"monument, parte a modelului existențial românesc"*. Tot o realizare este considerată contribuția lui Eugen Raica despre *Pastoralele* Arhiepiscopului Valerian, monografia satului Ciuguzel întocmită de părintele Ilie Morar, cât și lucrarea lui Vlad Protopopescu, *Dacii și Romanii*, în contrast cu lucrarea lui Dan Oltean, *Religia Dacilor*, care nu este altceva decât o încercare de falsificare a istoriei.

Câteva recomandări sunt adresate și *"presei exilului"* pronunțându-se pentru înlăturarea unei terminologii depășite, iar referitor la *Curierul românesc* din București sugerează o mai mare atenție în colportarea știrilor, fiindcă altfel dă prilej la *"bârfă și dezinformare"*, apreciind *"cazul"* unei biserici din California drept plin de neadevăruri și tendențios - fără să putem preciza la care biserică se referă autorul!

"Extinderea" NATO este considerată de autor o aberație și fără sens atâta timp cât a dispărut Uniunea Sovietică. *"România a intrat în NATO* - afirmă autorul - *fiindcă doar în acest fel, lăsând să fie controlată de <noul imperiu>, și-a putut salva integritatea națională"*. Ceea ce, dacă este adevărat, este foarte grav!

Urmează capitolul de mijloc, *Acum - în Lumea Nouă*, cu îndemnul de a rămâne cinstit sufletește chiar dacă nu ești pe placul *"puternicilor zilei"*. Apoi este condamnat *"globalismul"* cât și eșecul administrației în cazul Coreea de Nord care determină o proliferare fără precedent a armelor nucleare. În *decăderea presei americane*, pe care autorul ar fi preferat să o numească *dispariția presei americane*, sunt condamnate toate măsurile care au dus la transformarea Americii din cea mai iubită țară, în cea mai disprețuită, din cauza pierderii simțului măsurii pe plan mondial, iar lagărul dela Guantanamo este comparat cu închisoarea dela Pitești. La toate acestea presa tace, fiindcă *"mijloacele de informare în masă au capitulat"*. Și mai categoric este autorul în eseul condamnării propagandei noului imperiu, fiindcă ei au instaurat *"un regim de <neocezarism> însemnând plutocrație sălbatecă, folosirea iresponsabilă a banilor publici și promovarea fără limite și rușine a intereselor celor bogați, iar pe plan extern o agresivitate nemaiîntâlnită în istorie"*. Referințele la tezaurul public arată că acesta este gol, sistemul de asigurare socială nu mai există, cheltuielile pentru armată și securitate au devenit gigantice, fapt pentru care propaganda putredului imperiu, o necesitate care este în *"fioroasă"* asemănare cu a imperiilor premergătoare. În acest mod sigur că *"popoarele își merită conducătorii pe care îi au"*, ceea ce noi care venim din Est înțelegem ce înseamnă, autorul precizând că *"am săvârși un păcat de neiertat dacă, măcar o clipă, am uita că în Estul Europei comunismul s'a instaurat cu binecuvântarea puterilor democratice"*. Fiindcă, într'adevăr, se uită și unii total inconștienți nici măcar, astăzi, nu realizează sau ignoră din prostie, această realitate. În America, conștiința civică este la pământ, din cauza manipulării pe care cei născuți în afara acestei țări nu și-o pot imagina. Este condamnată de asemenea isteria prorăzboinică și întreaga propagandă deșănțată și se afirmă că toate sistemele întemeiate pe minciună și ipocrizie au avut o viață scurtă. În opinia autorului, drumul dezastrului pe care a apucat țara se vădește în 4 moduri: hotărârea de a duce războiul continuu (contra *"terorismului"* ceea ce este tot una cu *"lupta de clasă"*); așa-zisul *"act patriotic"*; decăderea vieții publice la nivelul minciunii permanente și criza economică.

Ultimul grupaj se referă la *"Acum - în tot locul"*, cu mai multe eseuri de o verticalitate debordantă în care zbiciuirile usturătoare nu lasă loc la nici un fel de dubii în privința baricadelor pe care se situează, cu vrednicie, autorul. Chiar dacă vor fi unii care nu-i împărtășesc opiniile critice, cel puțin pot să aprecieze la superlativ sinceritatea totală și dorința de mai bine a acestui frumos ideal care a fost America pentru cei dinaintea noastră, cu speranța - totuși - a unei posibile reînvieri și îndreptări a ei. Și ceea ce este de o excepțională valoare - și nu trebue să uităm asta - că autorul își expune aceste opinii de aici, din America, nu de aiurea *"filosofând"* basme fantastice despre ceea ce presupun unii (Români, desigur) despre America dela ei din bătătură. Pe unii îi va apuca isteria citind cartea scriitorului Alexandru Nemoianu, fără să înțeleagă că nu toți au drept ideal să fie *"călare"* pe câte un vas de război și să taie capete de Arabi!

Constatăm o atitudine vehement critică a autorului la adresa politicii expansionist destructive a unicului imperiu rămas după Războiul Rece. Cât și o condamnare a atitudinii mai mult decât tolerante a Românieі, chiar de *"slugărnicie"* față de acesta. *"Curajul"* criticului autorului devine volum de volum mai ascuțit precum devine și politica americană mai dezastruoasă. Chiar dacă sunt critice, eseurile aduc o necesară aerisire, o reîmprospătare a bunului simț și mai multe clarificări de opinie acolo unde în cele câteva ziare românești din America, prin mulți (chiar prea mulți!) *"scribi responsabili cu șlefuitul podelelor"*, în cele mai bune maniere ale *"Scinteii"* de odinioară, exersează din nou și nu fac altceva decât să ridice osanale *"președintelui"* iubit. Parcă am mai auzit asta undeva??

Pentru această nouă contribuție literar-politică, scriitorului Alexandru Nemoianu i se cuvine întreaga apreciere fiindcă subșternerea adevărului în public nu este o treabă la îndemâna oricui și mai ales puterea, curajul și hotărârea de a rămâne în slujba Adevărului și susținerea lui, cu care și-a luat asupra sa și reeducarea conștiinței civice la Românii din America.

Pr.Gh.NAGHI

Cartea se poate procura dela editura Limes, Str. Snagov, 3/9 3400 Cluj Napoca, România, e-mail: edituralimes@yahoo.com sau, în America, telefonând direct autorului: (517)522-8260.

O EVOLUȚIE COMPLEXĂ: DUMITRU ȘERBAN

Prof Dr.Viorel ȚIGU

Se află în contextul artistic contemporan o seamă de evenimente, expoziții, concerte, apariții editoriale, care reflectă consecința culturală existentă. Este o consecință a unei anumite dezvoltări, dar și un produs individual al gândirii artistice, deoarece opera de artă este o tentativă spre unic, văzându-se cum se scurg în ea energiile civilizațiilor, așa după cum afirma Henri Focillon. Procesul creației artistice constă, după cum bine se cunoaște, din două faze diferite, dar condiționate succesiv: o fază subiectivă, cunoscută doar de artist, deoarece se produce în spiritul lui și o fază obiectivă de sensibilizare a viziunii. Viziunea sa lăuntrică este lucrul principal. Finalitatea operei de artă, valoarea sa, vor fi dominate de conținutul mesajului, deoarece și artistul cu publicurile sale sunt universuri întrunite laolaltă prin însuși sensul operei de artă.

La Dumitru Șerban opera este o anticipație de formă ideală, pe care el o vede cu ochiul minții, fiind un vizionar al unei noi ordini de existență și făuritor de frumusețe. Sculptura lui are un modelaj sensibil, exprimă impalpabilul, fixează mișcarea, profund gândită, lirică, dar cu sorginte de adânci rezonanțe, îți creează un direct sentiment al monumentalului. În afară de timp istoric și de determinare geografică, această monumentalitate este intimă, iar stilizarea este formală și liberă ce echilibrează totul, rămânând în cadrele unei viziuni statuare proprii și manifeste.

Dumitru Șerban privește, trăiește, creează din nou, caută și aduce fenomenele separate în complexul lumii, raportându-se totul la etern. Această extroversiune a interiorului lui închide în el lumea, are în el pământul, prinde rădăcini în solul pe care-l domină.

"Cumpăna apelor" și *"Cascada"*, două lucrări în marmură roșie, de o impresionantă acuratețe și monumentalitate, au în ele acel *"liturgic somn de norme"*, ce se desprind din străfundurile miturilor noastre și rămân între bunăcuviință și simbol.

Lucrările lui poartă pecetea formei ideale, apropiindu-le de normele personale de frumusețe, care pot fi extrapolate într'o *"Cântare a Cântărilor"* în planul spațiului nostru, deoarece ele degajă o stranie împletire de carnalitate și transfigurare lirică. Toate aceste însușiri conduc spre un dialog între creație și public, punând în evidență personalitatea stilistică și sinceritatea ideilor, creându-se un flux de comunicări și un mediu.

Ansamblul lucrărilor lui, îmbină cele mai autentice valențe ale unei tradiții vii și ale unei culturi artistice perene, un imn în care răbdarea înțeleaptă și dârzenia se împletesc cu o vibrantă sensibilitate inundată de o transfigurată lumină. **Continuare în pag. 11**

CONSTANŢA: FILE DE ALBUM

—Ilie RAD—

La Editura Dobrogea din Constanţa a apărut, recent (2005), o lucrare unică, după ştiinţa mea, în spaţiul cultural românesc: un album al unui mare oraş (Constanţa), cu imagini preluate, aproape exclusiv, din *ilustrate şi vederi de epocă*. Autorii acestei inedite lucrări sunt doi distinşi cărturari dobrogeni, legaţi cu trup şi suflet, cum se spune, de pământul dintre Dunăre şi Mare: Aurelia Lăpuşan şi Ştefan Lăpuşan (cărora li se adaugă Gheorghe Stănescu, posesorul unei *"excepţionale colecţii de ilustrate vechi, adunate cu devoratoare pasiune"*). Soţii Aurelia şi Ştefan Lăpuşan nu sunt la prima lucrare scrisă împreună. În răstimpul unui deceniu, ei au dat la iveală contribuţii temeinice despre diverse domenii ale istoriei dobrogene: *Cernavodă* (1995), *Medgidia Carasu* (1996), *Constanţa. Memoria oraşului* (1997), *Drumuri în istorie* (1998), *Techirghiol pentru Europa* (1999), *Drumul pâinii în istoria Dobrogei* (2001), *Navigaţie sub control. Din istoricul căpităniilor româneşti* (2005). Alături de aceste lucrări, Aurelia Lăpuşan, care este şi directorul Trustului de Presă *"Cuget Liber"*, cea mai mare întreprindere de profil din Constanţa, şi cadru didactic la Secţia de Jurnalistică a Universităţii *"Ovidius"*, a mai publicat două volume de proză (*Spovedania unei femei*, 1995; *Maria*, 2002), o plachetă de versuri (*Chemarea dragostei*, 1996) şi două lucrări de specialitate: *Teatrul şi presa în Dobrogea. Consideraţii despre recepatrea estetică a actului teatral* (2000); *Jurnalism. Genurile presei* (2002).

Structurat în 86 de secvenţe, albumul îşi depăşeşte condiţia de ghid ilustrat al unui oraş turistic, prin arta şi ştiinţa autorilor de a releva acele episoade din istoria Constanţei, care au relevanţă în plan naţional (uneori european şi chiar mondial). *"Această carte* - spun autorii într'o foarte scurtă prefaţă - *s'a născut din dorinţa noastră de a continua cele două ediţii monografice - Constanţa. Memoria oraşului -, aducând noi şi relevante mărturii în biografia sentimentală a fermecătoarei aşezări dela malul mării. Am strâns din file de cărţi, colecţii de ziare şi din amintirile oamenilor paginile care urmează. Cu iubire şi respect pentru istoria acestor locuri, pentru fascinanta cultură a Cetăţii, pentru pitorescul ei inegalabil şi năvalnica-i tinereţe multimilenară (...). Am adus travaliul cercetării mai aproape de prezent, am valorificat şi darul lăsat nouă de unul dintre primii monografişti ai Constanţei, publicistul Tiberiu Petrila Slătineanu, fotografii realizate în laboratorul ghidurilor sale din anii '60. Am lăsat astfel parfumul timpului să inunde peste viaţa oraşului de astăzi ca o provocatoare chemare la dragoste"*.

Aşa cum stă bine unei astfel de lucrări, autorii încep cu legendele privind constituirea oraşului Constanţa, respectiv cu legenda Argonauţilor. Se spune că Iason, plecat în căutarea lânii de aur, a găsit-o tocmai în Colhida. Pentru a-i da lâna, regele Colhidei, Aietes, îl supune pe Iason la mai multe probe anevoioase, pe care acesta le trece, ajutat de Medeea, fiica regelui, care se îndrăgosteşte de erou. Cum regele nu-şi ţine promisiunea, Medeea fură lâna de aur şi fuge împreună cu Iason, luându-l cu ei şi pe Alsyrtus, fratele Medeei. Regele vrea să-i prindă, dar Medeea îşi ciopârţeşte fratele, în semn de răzbunare, aruncând bucăţile acestuia în mare. Regele încearcă să le recupereze din apa însângerată, strigând: *tomi, tomi*, adică bucată, bucată. Aşa s'a născut prima denumire a oraşului, *Tomis*! Prădată de Goţi în anul 368 d.H., cetatea Tomisului este refăcută de împăratul Constantin cel Mare, care îi schimbă numele în *Constantiana* sau *Constantia*. Pe timpul sultanului Baiazid Ilderim, Constanţa este cucerită de Ali Paşa (1393), schimbându-i-se numele în *Kiustenge*. Autorii urmăresc apoi principalele momente din dezvoltarea oraşului: construirea primei linii ferate din Imperiul Otoman, pe ruta Cernavodă-Constanţa, dată în folosinţă în anul 1860; revenirea Dobrogei în componenţa României (23 Noembrie 1878), reşedinţa judeţului mutându-se dela Tulcea la Constanţa; construirea podului *"Carol I"* dela Cernavodă (inaugurat în 1895), creaţia inginerului Anghel Saligny, operă citată şi astăzi în toate tratatele privind construcţia podurilor, podul fiind al treilea ca mărime din lume şi cel mai mare din Europa acelui timp. (Faimosul pod a fost distrus, la 7 Octombrie 1916, din ordinul Marelui Cartier al Armatei Române, pentru a nu permite intrarea trupelor Puterilor Centrale în Dobrogea, el fiind apoi refăcut, după război, sub ochii lui Saligny); odiseea statuii poetului Ovidius (opera sculptorului italian Ettore Ferrari, cel care este şi autorul statuilor lui Lincoln, din Washington, a lui Garibaldi din Pisa şi a lui Eliade Rădulescu, din Piaţa Universităţii din Bucureşti), statuie dezvelită la 18/30 August 1887. Sunt evocate apoi alte momente memorabile: descinderea lui Eminescu la Constanţa, în 1881, odiseea echipajului rusesc de pe Potemkin, în 1905, un echipaj format din 700 de oameni, care cer azil politic în România. Aflăm că Lenin însuşi ar fi vrut să vină în România, pentru a conduce de aici revoluţia bolşevică. Noul lider n'a mai venit, dar a lăudat, într'un articol din *Times*, faptul că *"guvernul român a procedat corect, ignorând cererea ţarului de a considera pe matrozii răsculaţi drept delicvenţi de drept comun. Ceea ce, de altfel, era şi de aşteptat dela guvernul unei ţări care se respectă"*. La fel de interesantă este istoria Bricului Mircea, botezat astfel de scriitorul Ion Ghica, ambasadorul României în Anglia (ţară unde s'a construit nava-şcoală), în amintirea lui Mircea cel Bătrân, care a avut în stăpânire şi Dobrogea; vizita ţarului la Constanţa (Iunie 1914), cu amănunte inedite: operaţiunile de acostare ale yahtului imperial *"Standard"*, cu care a venit familia imperială rusă, au fost executate *"cu o precizie remarcabilă"*, după cum scrie presa vremii, de către căpitanul Eugen Botez, nimeni altul decât renumitul scriitor Jean Bart. Numeroase momente ilustrează o istorie mai aproape de zilele noastre: dezvelirea statuii Reginei Carmen Sylva (distrusă de comunişti), creaţia sculptorului Ion Jalea, statuie inaugurată în prezenţa Regelui Carol al II-lea; dezvelirea statuii lui Eminescu, opera sculptorului Oscar Han; plecarea trupelor sovietice (1958), secvenţe cu Maria Antonescu, soţia mareşalului Antonescu; o scurtă evocare a Canalului, mormântul intelectualităţii româneşti, pentru a încheia cu zilele Revoluţiei din Decembrie 1989, *"o revoluţie plină de har, fiindcă bunul Dumnezeu a răbdat destul păgânitatea ce a fost şi a umplut inimile grozavilor tineri cu forţă şi putere"*, după cum scria arhimandritul Arsenie Papacioc.

Alături de frumoasele ilustrate de epocă (şi câteva fotografii), sunt excerpate fragmente din firmane turceşti, acte administrative, scrisori personale sau oficiale, articole de ziar, toate refăcând parfumul social, politic, lingvistic şi mental de odinioară. Ca într'un scenariu, autorii ştiu să pună în scenă frânturi din discursul unui mare om politic, fragmente din reportajul unui autor cunoscut sau mai puţin cunoscut, textul unui Ordin de zi al Armatei Române, gândurile unui ierarh etc., ceea ce imprimă textului o narativitate vecină cu epica dintr'un roman.

Bazat pe o amplă documentare (sunt peste 170 de referinţe critice), având o *Bibliografie generală* şi un *Indice de nume*, albumul de faţă îmbină atributele textului ştiinţific (rigoare, exactitate, documetare) cu frumuseţea unei pagini literare, din care nu lipsesc amănuntul pitoresc, insolit, dialogul viu, reportajul autentic. De exemplu, aflăm că, pe vremuri, pudoarea pe litoral era atât de mare, încât *"fetele nu cutezau să se arate pe plajă de-a valma cu băieţii, măcar că purtau nişte costume de baie din care nu se vedeau decât gleznele, braţele până la cot şi gâtul dela omuşor în sus"*. Un memorialist, Ion Ionescu Johnson, povesteşte că, într'un an, una din marile atracţii ale plajei erau plăcintele fostului căpitan de stat major, Constantin Creangă, fiul lui Ion Creangă, care *"se lăsase de ostăşie şi acum învârtea un fel de negoţ, care se pare că-l mulţumea mai mult decât l-a putut mulţumi trecerea prin armată"* (p. 86).

Trebue remarcată acurateţea stilistică a textului, grija pentru amănuntul lingvistic, transcrierea corectă a documentelor de epocă, toate acestea trădând condeiul exersat al autorilor. Sunt foarte puţine scăpări de corectură (*spendide* în loc de *splendide*, p. 5); de stil (*să navige* în loc de *să navigheze*, p. 7; expresia *mai întâi de alţii* în loc de *înainte de alţii*, p. 8) sau de tehnoredactare. De asemenea, pentru un nedobrogean, mai puţin obişnuit cu vocabularul marinăresc, singularul substantivului *chei* (*cheu*) sună ca o abatere dela limba literară. Atât la *Bibliografia generală*, cât şi la *Indicii bibliografici*, ar fi fost necesar ca titlurile de cărţi şi de reviste să fie culese, conform uzanţelor interne şi internaţionale, cu *italice*. La indici (note), autorii trebue daţi în ordinea nume de botez+nume de familie, ex.: Andrei Rădulescu, Nicolae Iorga, Ion Faiter ş.a., ordinea inversă fiind păstrată doar la *Bibliografia generală* (ceea ce se întâmplă). Am făcut asemenea mici observaţii ca o dovadă a unei lecturi foarte atente şi pentru ca acestea să fie remediate la o necesară reeditare. Sper ca ele să fie văzute ca o dovadă a iubirii ce le-o port celor trei autori, pentru munca depusă în arhive şi biblioteci, o muncă lipsită de spectaculozitate, pe care aşa de puţini o mai îmbrăţişează în ziua de azi, meritul autorilor fiind cu atât mai mare.

Apărută în excepţionale condiţii grafice, *Constanţa. File de album* este o lucrare ştiinţifică, literară şi culturală de ţinută, despre care poţi spune, cu deplin temei, folosind cuvintele argheziene: *"Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!"*.

O EVOLUŢIE COMPLEXĂ: DUMITRU ŞERBAN

Urmare din pag. 12

Dumitru Şerban nu este numai strict omul de creaţie, este mai mult - restaurator. A-ţi asuma răspunderea într'o astfel de specialitate, un sine qua non este o mare şi temeinică cultură, multă răbdare şi profesionalism. Numai aşa s'a putut realiza restaurarea *"Monumentului Eroilor"* din Primul Război Mondial, amplasat în parcul din spatele Primăriei Aradului. Aproape distrus, prin muncă şi dăruire, colectivul condus de Dumitru Şerban i-a redat frumuseţea şi substanţa sufletească, refăcând cu migală şi dragoste fiecare suprafaţă a ansamblului, dăruindu-ne o lucrare care de fapt a fost, de atenţie sensibilă, înscriind perfect noile intervenţii în peisajul întregii suprafeţe. Aşa se explică de ce ansamblul monumentului capătă semnificaţie şi autenticitate.

Munca de creaţie şi restaurare a artistului plastic Dumitru Şerban, tributară etosului sfârşitului de veac XX, trebue cântată în nevoia de poezie intimă şi religioasă, de interiorizare şi lirism, dar mai presus de orice, în nevoia de profesionalism.

CURRICULUM VITAE:

Născut la 3 Iulie 1948 la Gura Ialomiţei, jud. Ialomiţa. Absolvent al Liceului de Artă Plastică *"Nicolae Tonitza"*, Bucureşti şi al Institutului de Arte Plastice *"Nicolae Grigorescu"*, Bucureşti, promoţia 1977, sculptură, clasa profesorului Vladimir Predescu. Artist liber profesionist, membru al U.A.P. din România, membru A.I.A.P. 1965, debut la pavilionul B. Herăstrău, Bucureşti - Expo Tineret.

Expoziţii personale: 1979 - Arad.

Expoziţii naţionale: 1979 - Bucureşti, 1980 - Bucureşti, 1981 - Bucureşti, 1982 - Bucureşti, 1984 - Bucureşti, 1986 - Bucureşti, 1987, 1989 - Arad, 1988-1995 - Arad.

Expoziţii de grup: 1978 - Drobeta Turnu Severin, 1979 - Timişoara, 1979 - Arad, 1981 - Sibiu, Baia Mare, Bucureşti.

Simpozioane de sculptură: 1974 - Turnu Severin, 1975 - Călăraşi, 1979 - Arad, 1980 - Arad, 1981 - Arad, 1982 - Costineşti, 1986 - Macea, Arad.

Simpozioane internaţionale: 1984 - Ungaria, 1992 - Germania.

Expoziţii în străinătate: Ungaria, Iugoslavia, Germania, Italia.

Premii: 1978-1979 - Premiul I pentru sculptură, tineret, Arad.

Din 1979 devine preşedintele *"Atelier 35"* până în 1990, când a fost ales preşedintele Filialei U.A.P. Arad, iar din 1991 vicepreşedinte al U.A.P. din România.

Prof Dr. Viorel ŢIGU

DISPUTE INTELECTUALE

—Petre IANCU—

O carte (din 1993) care a făcut epocă, dar rămâne în Occident controversată, în ciuda, sau poate tocmai din cauza atentatelor dela 11 Septembrie 2001 - *"Ciocnirea civilizaţiilor"* de Samuel Huntington.

În plin război antiterorist, un conflict în fapt identitar, declanşat la scară globală de un grup fundamentalist-islamic, la 11 Septembrie 2001, poate părea curioasă acrobaţia intelectuală la care continuă să se dedea nu puţini gânditori europeni. Fenomenul – în fond firesc, devreme ce reflecţia autocritică e imanentă bagajului cultural occidental – a luat amploare şi în România.

Pentru unii rămâne de o actualitate presantă identificarea de răspunsuri la întrebări academice privind de pildă antica, dar nu evaporata segregaţie românească între autohtonişti în genere mistici şi colectivişti pe de o parte şi universalişti, de regulă raţionalişti - critici şi liberali pe de alta. Sau depistarea unei mereu invocate a treia căi, *"salvatoare"*, fie între socialism şi capitalism, fie între occidentalism şi naţionalism. Întrebări similare ceva mai puţin locale, se referă la o presumtivă necesitate a reideologizării culturale, sau la criza epistemologică, aruncând dubii asupra validităţii cunoştinţelor şi teoriilor noastre. (Petre Iancu despre unele din întrebările şi ideile marcând spaţiul cultural românesc).

Într'un recent număr al *Dilemei* vechi, Simona Şora, posesoarea unui radar intelectual de o reconfortantă precizie a grupat chestiunile menţionate, supunându-le atenţiei unora dintre aşii gândirii contemporane româneşti. Un răspuns foarte incitant a furnizat Andrei Cornea. Reluând tezele din cărţile sale din ultimii ani, *"Turnirul Khazarilor"* şi *"Dela şcoala din Atena la şcoala dela Păltiniş"*, Cornea propune aderarea la opţiuni secunde, ca soluţie de evitare a relativismului cultural şi moral care a redus la absurd gândirea postmodernă apuseană.

Întrucât opţiunile prime ale unor culturi sau religii, nu sunt pe deplin justificabile raţional, (mama mea e mai deşteaptă şi mai frumoasă decât a ta) ci supuse principiului reversibilităţii, Cornea sugerează necesitatea replierii pe opţiuni identitare secundare. În opinia lui, s'ar impune, pe de altă parte, renunţarea la proba veritaţii unui proiect sociocultural, căreia Cornea îi substituie testul responsabilităţii etice a autorului ei.

Altfel spus, şi musulmanul şi creştinul, relevă *"Turnirul Khazar"*, se pot întâlni, coexista şi deci supravieţui pe terenul Vechiului Testament; aşa cum, în sfera politică, fascistul şi comunistul, incapabili să reziste în parametrii sistemului totalitar advers, sunt forţaţi să recurgă la cea de a doua lor opţiune şi să se regăsească, alături, în democraţia de tip occidental, care, graţie spaţiului ei de libertate, suportă deopotrivă ideologia marxistă şi pe cea rasist-antisemită.

Din păcate, această teorie, menită, salutar, să depăşească fatalul relativism moral al stângii apusene, în opinia căreia Pol Pot, Saddam sau George Bush ar avea în sistemele lor proprii de referinţe o validitate egală, rezistă prea puţin tocmai probei veritaţii, recuzate de Andrei Cornea, dar recomandate de sfintele scripturi pe care dom-

Continuare în pag. 14

Testamentul din morgă

-Volumul 2-

Prietenilor mei Ilie Mihalcea şi Sabin Botaş, care au insistat fără încetare să termin această mărturie.

Remus RADINA

Cuvânat înainte

În anul 1978, reuşind prin mari proteste să obţin un paşaport pentru o vizită medicală în Franţa, am scris la Paris în condiţii indescriptibile o mică mărturie despre închisorile comuniste prin care am trecut, sub dictaturile tiranilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Nicolae Ceauşescu. Dădusem cuvântul de onoare mamei mele, care plângea la plecare, că mă voi întoarce şi ştiam ce mă aşteaptă la revenirea în ţară.

Dar am considerat că ar fi o laşitate de neiertat ca odată scăpat din cortina de fier să nu mărturisesc Occidentului ce se întâmplă în România, chiar cu riscul de a fi ucis la întoarcere. În România se ucideau încă oameni.

Scrisesem toată mărturia, inclusiv volumul 2 pe care îl rescriu acum, dar nu am avut timp să-l transcriu pe curat şi-mi expira viza de pe paşaport, astfel că l-am distrus. În anul 1980, după moartea mamei mele, am fost împins să plec din nou în Occident şi m'am stabilit la Paris, dar nu am mai continuat să scriu mărturia. Fiind bolnav de ciroză hepatică dela canalul morţii Dunăre-Marea Neagră şi cu o tumoare la glanda hipofiză din cauza loviturilor la cap dela Gherla, cu puţina energie care o mai aveam, am organizat douăzeci de pelerinaje la cimitirele româneşti din Franţa, începând cu cimitirul dela Soultzmatt din Alsacia, unde dorm 687 de tineri români, căzuţi în captivitate germană, în Primul Război Mondial.

Am rămas uimit la cercetarea arhivei cimitirului din Soultzmatt, unde am găsit ziare din ziua de 9 Aprilie 1924, când a fost inaugurat acest cimitir de bunul rege Ferdinand şi de regina Maria. Dintr'o coincidenţă stranie, ziua mea de naştere este 9 Aprilie 1924 şi am avut o emoţie intrând în acest cimitir.

În afară de pelerinaje, am organizat manifestaţii anticomuniste, cu scopul de a întări speranţa poporului român. La nebunia lui Ceauşescu de a distruge satele, am răspuns cu două versuri scrise cu litere mari, pe o pancartă de zece metri:

Ceauşescu, fou de rage
Détruit tout les villages!
(Ceauşescu, nebun de turbare,
Distruge toate satele!)

Cu această lozincă am manifestat la Catedrala Notre-Dame, din centrul Parisului, şi la ambasada română, unde în anii '80 a fost ucis un Român şi aruncat pe trotuar, cu cuţitul în spate!

Pe toate clădirile publice din Franţa se află scrise cuvintele "LIBERTE, EGALITE, FRATERNITE", ca idealuri ale revoluţiei franceze. Înţelesesem de mult că acestea sunt valori creştine. Dar mare mi-a fost mirarea când, cu ocazia unei vizite la Paris, Papa Ioan Paul al 2-lea a afirmat clar că *"libertatea, egalitatea şi fraternitatea"* sunt valori creştine. Fiindcă unii oameni politici au refuzat să scrie în actualul tratat constituţional despre rădăcinile creştine ale Europei, mulţi Francezi au votat contra la recentul referendum. Este o nebunie să o auzi pe Marie Gergers Buffot, secretara partidului comunist francez, atacând Europa liberală şi pe reprezentantul troţkiştilor chemând la luptă contra capitalismului, toţi urlând internaţionala ca pe timpul cortinei de fier. Până la urmă, lupta de clasă a învins şi Franţa a respins tratatul constituţional, spre consternarea ţărilor europene, care se visau unite.

Revenind la Papa Ioan Paul al 2-lea, precizez că el a fost un prieten al Românilor. Cu ocazia beatificării lui Eremia Valahul, la 30 Octombrie 1983, Papa a spus: *"Eremia din Valahia, frate capucin, este fiu al României, nobila naţiune care poartă în limba şi numele său amprenta Romei. Fericitul Eremia, venind din România în Italia, a legat Orientul de Occident în istoria sa personală, lansând un pod simbolic între popoarele şi între Bisericile creştine"*. Papa a mai afirmat că România este *"grădina Maicii Domnului"*.

Deşi nu ştiu cât mai am de trăit şi dacă voi reuşi să termin volumul 2, îi ascult pe prietenii citaţi mai sus şi mă las în seama Domnului. Mă urmăresc versurile neuitatului Vasile Militaru:

"Un vârtej nebun de-atunci / Cată să mă'ngroape, / Ca pe-un pai când îl arunci, / În vâltori de ape".

În anul 1947, fiind trecut în retragere din armată, fără nici un drept, am intuit ce mă aşteaptă sub blestematul regim comunist şi am notat într'un carnet următorele versuri proprii:

"O carte'nvechită mâncată de cari / E basmul trăirii mele, / O închisoare cu zăbrele, / În care zac iluzii de Icari!"

Versurile au fost profetice, în anul 1948, la 24 de ani, am intrat în închisorile comuniste.

Primul volum l-am publicat în *Cuvântul Românesc*, datorită regretatului Eugen Bârsan şi Domnului George Bălaşu. La dosarul acuzării din anul 1980, Securitatea a anexat câtvea numere din *Cuvântul Românesc*, apoi m'a condamnat la 16 luni. Ulterior, la intervenţia unor ţări occidentale au transformat închisoarea în amendă şi m'au împins să plec în Franţa.

Acum Domnul Bălaşu a decis să urmez aceeaşi cale, să public tot în *Cuvântul Românesc*, deşi nu se ştie cât va mai rezista şi această publicaţie.

Eu încep capitolul 1 cu aceeaşi expresie cu care începeam zilele în închisorile comuniste: *"Început şi lui Dumnezeu laudă"*.

Capitolul 1.

Motto: *"Doamne, rămâi cu noi că s'a făcut noapte"* (Luca, 24, 29)

Mulţi Români m'au întrebat cum am scăpat din morga în care mă închisese Goiciu. Mai întâi am continuat reflecţia la faptul că după convingerea mea democraţia este sistemul politic care corespunde ideilor evangheliei.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în anul 1943, filosoful Jacques Maritain, refugiat în Statele Unite ale Americii, a publicat o carte intitulată *"Creştinism şi Democraţie"*, care a fost paraşutată asupra Franţei ocupate.

Maritain aminteşte că sufletul este în mod natural Creştin.

Democraţia, respectul persoanei umane, libertatea, buna credinţă internaţională, au cel mai solid fundament în religie. Organizaţia Naţiunilor Unite, care se născtea în acei ani în Statele Unite, în localitatea Dumbarton Oaks, vrea să instaureze o ordine internaţională în care spiritul lui Hrist va conduce inimile oamenilor şi ale naţiunilor.

Vice-Preşedintele Statelor Unite, Henry A. Wallace, declara în 1942: *"Ideea de libertate derivă din Biblie şi din extraordianra ei insistenţă asupra demnităţii persoanei. Democraţia este singura expresie politică veritabilă a creştinismului"*.

Chateaubriand, la sfârşitul vieţii sale, exprimase aceeaşi gândire.

Democraţia este de esenţă evanghelică. După Maritain, trebue o inspiraţie eroică şi o credinţă eroică, care fortifică şi înviorează raţiunea şi pe care nimeni altul decât Iisus din Nazaret n'a încitat-o în lume.

Thomas Masaryk, pe care l-am citat în primul volum, trage o concluzie edificatoare: *"Eu întemeiez democraţia pe iubire, pe iubire şi pe justiţie, care este matematica iubirii"*.

Morga era închisă cu o uşă de fier şi nu avea nici o deschidere sau fereastră. Ea era o mică încăpere, avea forma unui cuptor de pâine din Bărăgan şi era zidită la câţiva metri de zarca Gherlei. Astăzi nu mai există, va fi demolată la sfârşitul anului 1960, când după venirea lui Gheorghiu-Dej dela ONU, ministrul Justiţiei (se pare Adrian Dimitriu) a vizitat închisoarea Gherla. Morga a fost demolată de deţinuţii politici (frontierişti) condamnaţi pentru *"rebeliunea dela Gherla"* şi supuşi la pedepse de exterminare.

Actualul comandant al teribilei închisori Gherla (construită de Unguri) era Petre Goiciu din Galaţi, om de o cruzime rară, de origine Găgăuz, fost mecanic de locomotivă şi prieten sau rudă cu Gheorghiu-Dej. Dej a asasinat mult mai mulţi Români decât Ceauşescu. Goiciu îşi storcea creierul de cretin şi beţivan pentru a inventa noi metode de tortură, cum este închiderea oamenilor în morgă.

În besna celulei, am gândit la un verset din Evanghelie: *"Doamne, rămâi cu noi că s'a făcut noapte!"* Cum am mai spus în volumul 1, fără Dumnezeu, nu am fi putut rezista. Apoi am repetat cuvintele sfântului Apostol Pavel: *"Si Deus pro nobis, quis contra nos?"* (Dacă Dumnezeu este cu noi, cine poate fi împotriva noastră?).

Acest verset l-am învăţat aici, în Gherla, în toamna anului 1957, dela regretatul profesor de limbă latină Bobei, din Turnu Severin. El era la câteva zile de moarte şi a fost lăsat de Goiciu să moară în celulă.

Tot dela el am reţinut un text foarte semnificativ al lui Cicero: *"Nulla est enim tanta vis, quas non fere ac viribus debilitare frangique persit"* (Căci nu există o putere atât de mare, care să nu poată fi slăbită sau înfrântă prin fier sau prin alte puteri). El ne cita acest text, pentru a ne convinge că fiara comunistă va fi învinsă, ceea ce noi toţi credeam cu putere, dar numai după moartea noastră. Nimeni nu bănuia atunci că fiara va cădea lamentabil, tocmai când se credea că este pe punctul de a învinge.

Apoi am rostit rugăciunea Bisericii Ortodoxe, la culcare: *"Îngrădeşte-mă, Doamne, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Tale Cruci şi mă păzeşte de tot răul. În mâinile Tale, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, îmi dau duhul meu. Iară, Tu mă binecuvântează, mă miluieşte şi viaţă veşnică îmi dărueşte, amin"*.

Când eram în izolare şi nu aveam decât betonul, mă aşezam pe bocanci şi dormeam puţin, într'un echilibru dificil. M'am trezit şi am rostit rugăciunea dimineţii, pe care am învăţat-o la canalul Dunărea-Marea Neagră, dela preoţii greco-catolici: *"Dumnezeiască Inimă a lui Iisus, îţi ofer prin mijlocirea Inimii nepătate şi neprihănite a Sfintei Fecioare, toate rugăciunile, lucrările şi suferinţele zilei de astăzi. Le unesc cu toate acele intenţii cu care Te jertfeşti Tu pe altarele noastre din lumea întreagă"*.

Torturile în închisoare puteau începe în orice moment, ziua sau noaptea. În fiecare dimineaţă repetam două verseturi ale lui Beileau, care îmi atrăgeau atenţia că onoarea odată pierdută, se pierde pentru totdeauna:

"L'honneur este comme une isle escarpée et sans bords, / Ou ni peut plus rentrer, dés qu'en on est dehors!" *(Onoarea este ca o insulă stâncoasă şi fără ţărmuri, / Odată plecat de acolo, nu te mai poţi întoarce!)*

Trebuia să te încordezi din toate fibrele fiinţei tale, pentru a rezista la torturi; ele puteau fi permanente, cum s'a întâmplat în închisorile îngrozitoare dela Piteşti, Gherla sau Canalul Morţii Dunăre-Marea Neagră.

Sergiu Mandinescu, fostul coleg dela liceul militar *"D.A. Sturdza"* din Craiova, chinuit în mod barbar la închisoarea pentru studenţi dela Piteşti, a descris în poezia Amin, disperarea lor din acele clipe:

"Ah, cum îşi mai holba ochii istoria! / Nu-i venea să creadă că'n geamătul nostru scrâşneau Cloşca şi Horia, / Că'n sufletul nostru de nădejde orfan, Atârnau nojiţele dela opincile lui Badea Crişan. // Ah, Doamne! Iată-mă aici la ceasul ocmorilor / Îmbrăţişându-mi durerea sub lespezi de patimi şi chin. / Aştept Învierea, aştept Arhanghelul zorilor, / În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, amin."

Remus RADINA

Paris, 22 Iunie 2005

DISPUTE INTELECTUALE

Urmare din pag. 13

nia sa le invocă. Prevăzând dilemele morale ale posterităţii lui Moise, Deuteronomul, cartea a 5–a Bibliei ebraice şi creştine ne învaţă să-i distingem pe proorocii falşi de cei adevăraţi pe criteriul (istoric) al materializării prevestirilor lor. Deci pe criteriul experienţei şi al bunului simţ. E adevărat că istoria (universală) poate fi şi este o permanentă sursă de controverse, devreme ce, potrivit învinşilor ei, ar fi scrisă şi rescrisă de învingători. Totuşi, doar ele, în speţă istoria şi experienţa sunt unicele izvoare orientative valabile, apte să depisteze căile realmente viabile pe care ar trebui să purcedem. De unde se deduce importanţa primordială a memoriei şi, prin extensie, a procesului totalitarismelor, inclusiv, desigur, a celui comunist. Ştim de pildă, din experienţă, că drumurile colectivismului, ale nelibertăţii celorlalţi, deci drumurile naţionalismului, rasismului şi urii de clasă, sunt înfundate, la capătul lor omenirea trezindu-se cu hecatombele de morţi din cuptoarele dela Auschwitz, din Gulag, din turnurile gemene ale New Yorkului demolate de islamişti. Dată fiind experienţa, n'ar fi fost (şi pentru politologul american Samuel Huntington, sau pentru Sirianul Bassam Tibi, din Germania, nici n'a fost) vreo problemă identificarea, din timp, a uriaşului pericol prezentat de fundamentalismul islamic. Că Americanii şi Europenii au preferat să ignore şi primejdia şi avertismentele minţilor lucide e cu totul altă poveste şi ţine de factura precară, de carenţele aparent inerente democraţiei. Care democraţie nu decade din acest motiv din însuşirea ei de a fi cel mai viabil model, sau cea mai bună formulă politică inventată vreodată de omenire, după cum a observat Churchill cândva, cu mult înaintea actualelor dispute intelectuale. Fapt e că nu puţine teorii actuale suferă de sofism. Extrem de răspândită e prezumţia (falacioasă în fond, dar sugerată de o tristă experienţă) că democraţia, de pildă, ar fi, până la un punct, compatibilă cu ideologiile totalitare. Însuşi Cornea, un autor de mare clasă, relevă pe bună dreptate că, nu întâmplător, extremiştii de oriunde, forţaţi să-şi părăsească ţările de origine şi să facă opţiuni secunde, aleg să se refugieze nu în dictaturi ale lumii a treia, ci în democraţiile occidentale, fiind toleraţi pe terenul statelor de drept.

Lucrurile s'au schimbat

E adevărat că, prin natura lor, democraţiile admit un larg evantai de opinii şi ideologii, tolerând adesea, în mod regretabil, chiar şi intoleranţa faţă de ele. Dar nu la nesfârşit. Ofensiva americană pentru extinderea democraţiei în lume demonstrează că la Washington cel puţin s'a conştientizat în fine imposibilitatea coexistenţei cu extremismul în actuala lume globalizată. Fiindcă antagonismul veritabil nu opune comunismul fascismului sau extrema stângă celei drepte, ci toate formele de extremism şi dogmatism colectivist laolaltă libertăţii individuale, deci temeliei oricărei democraţii, pe care adepţii regimurilor totalitare vor sfârşi în mod necesar prin a încerca s'o sugrume (înainte chiar de a se lupta unii cu alţii). Proba veritătii e facilă. Pactul Hitler-Stalin, care a precedat ultimul război mondial şi l-a condiţionat parţial, antisemitismul stalinist, însuşi naţional-comunismul ilustrează la fel de convingător această teză ca şi alianţa actuală a islamiştilor europeni cu extrema stângă antiglobalistă şi cu extrema dreaptă neonazistă. Terenul comun al tuturor acestor mişcări nu e presupusa lor opţiune secundă, în speţă capitalismul şi pluralismul politic al democraţiilor occidentale, cât adversitatea virulentă pe care toţi extremiştii o împărtăşesc faţă de acest sistem. E o duşmănie ireductibilă, eliminatorie (cum ar califica-o istoricul american Daniel Goldhagen), trăită şi exprimată sintetic prin antisemitism, anti-americanism, antioccidentalism şi antiindividualism. Este o vrăjmăşie comună manifestându-se, în mod necesar, ori de câte ori i se acordă prilejul, în chip violent. Iată motivul pentru care pentru fanatici şi colectivişti (de orice soi) democraţia nu poate fi niciodată o veritabilă opţiune secundă, ci doar, cel mult, incita, prin toleranţa ei constitutivă, interpretată de extremişti drept slăbiciune, la tentativa demolării ei.

În revanşă, democraţiile (inclusiv cele europene) au înţeles ori sunt pe cale să înţeleagă că sunt obligate să restrângă mult limitele toleranţei şi deci ale libertăţii pe care-o acordă cetăţenilor ei.

În fine, fascinantă, dar nu mai puţin sofistică mi se pare înlocuirea probei veritătii cu a responsabilităţii personale, propusă de Andrei Cornea. Problema e că teoria unui fanatic, a unui fundamentalist politic sau religios care îşi trăieşte fără rest modelul propus de el altora ca bine comun nu se poate bucura de vreo precedenţă, aşa cum propune Andrei Cornea, afirmând că nu trebue să credem *"în ceea ce a spus Socrate, ci în Socrate însuşi, cu spusele, cu viaţa şi cu moartea lui cu tot"*. Fiindcă în acest caz ar trebui să credem şi în Torquemada, şi în Hitler, pentru a reduce această teorie la consecinţele ei absurde această teorie. Altfel spus, la alt nivel firesţe, C-tin Noica nu e în opinia mea totuna cu Adrian Marino (pe care, în ce mă priveşte, îl prefer net) deşi pot împărtăşi la rigoare admiraţia lui Andrei Cornea pentru rectitudinea morală a amândurora.

Din păcate, nimic nu ne poate scuti de datoria de a decide cine are dreptate, aşa cum democraţiile, (în ciuda teoriei gaulliste sau criticilor socialiste germane la adresa capitalismului) nu vor putea renunţa la sarcina de a alege între alternativa globalizării (pe baza extinderii democraţiei) şi cea a autodesfiinţării (în temeiul menţinerii excesului de toleranţă propriu relativismului).

Petre IANCU

(text difuzat de Deutsche Welle)

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

UN ÎNALT REPREZENTANT AL KREMLINULUI A FĂCUT LA TIRASPOL ŞI CHIŞINĂU O TRECERE ÎN REVISTĂ A FORŢELOR ANTIMOLDOVENEŞTI

Sosirea inopinată în Moldova a lui Modest Kolerov, şeful Direcţiei pentru relaţii interregionale şi culturale cu ţările străine din Administraţia preşedintelui Federaţiei Ruse, în preajma alegerilor pentru funcţia de primar al Chişinăului, nu lasă urmă de îndoială: Moscova încearcă iarăşi să se implice în procesele politice din Moldova. De altminteri, precum consideră unii analişti, misiunea lui Kolerov, fost *"expert în tehnologii electorale"* şi editor al revistei Internet *"regnum.ru"*, iar astăzi înalt funcţionar la Kremlin, depăşeşte cu mult cadrul luptei electorale din capitala Republicii Moldova.

Se pare că Modest Kolerov, ideolog al *"apărării totale şi pretutindeni a intereselor naţionale ale Rusiei"*, care înţelege într'un mod foarte original aceste interese, încearcă să reanimeze în Moldova un larg front anti Voronin. Totodată, proaspătul consilier al lui Vladimir Putin pentru probleme ce ţin de combaterea *"revoluţiilor color"*, este gata, cu cinismul caracteristic oamenilor de profesia lui, să adune în această coaliţie monstruoasă forţele politice care se exclud reciproc de pe ambele maluri ale Nistrului. De altfel, succesul acestei acţiuni este garantat de câtiva factori. În primul rând, toţi aceşti oameni, atât de diferiţi la prima vedere, nu îşi ascund ura faţă de actuala putere din Moldova în general şi faţă de Preşedintele Voronin în particular. În al doilea rând, ei sunt mânaţi de stări de spirit revanşarde după eşecul din alegerile parlamentare din primăvara acestui an, cu care încă nu s'au resemnat. În al treilea rând, lor le convine pe deplin divizarea teritorial-politică a ţării, prin urmare, nu le convine spiritul activ al Chişinăului oficial pentru soluţionarea problemei transnistrene, spirit care a sporit considerabil după victoria în alegeri. Interesele coincid, iar aceasta înseamnă că, coalizarea forţelor dela poluri opuse din Chişinău şi Tiraspol pare absolut posibilă. Şi chiar logică.

La o adică, noi am văzut în acţiune coaliţia perversă a autorităţilor ilegale dela Tiraspol cu opoziţia *"centristă"* dela Chişinău, condusă de Serafim Urechean şi întărită cu un fugar, autoritate în lumea interlopă, în ajunul alegerilor din luna Martie. Atunci, toate resursele organizatorico-propagandistice transnistrene au fost puse la bătaie pentru înfrângerea Partidului Comuniştilor din Moldova şi, respectiv, pentru victoria Alianţei *"Moldova Noastră"* a lui Serafim Urechean. Această legătură era atât de evidentă, încât ea nu era negată nici chiar de liderii AMN. Ulterior, anume acest lucru a constituit pentru Dumitru Diacov şi Oleg Serebrian o justificare suficientă pentru ieşirea din blocul lui Serafim Urechean.

Însă, după înfrângerea în alegeri, alianţa anti Voronin dintre Chişinău şi Tiraspol s'a dovedit a fi demoralizată. Se consideră că unul dintre scopurile vizitei în Moldova a lui Modest Kolerov este tentativa de a-i îmbărbăta puţin pe membrii acestei alianţe, de a le insufla un spirit combativ. La drept vorbind, în cele câteva luni care au trecut dela alegeri, anume de aceasta s'a ocupat site-ul Domnului Kolerov *"regnum.ru"*, concesionat în totalitate ideologilor din rezistenţa anti Voronin dela ministerul Securităţii din Transnistria, Serghei Ilcenko şi Dmitri Soin (ultimul este ofiţer activ în mgb din rmn).

În spaţiul virtual al site-ului *"Regnum"*, ocupă un loc solid şi declaraţiile antimoldoveneşti ale lui Serafim Urechean, Valentin Krâlov şi Valeri Klimenko. Cu alte cuvinte, site-ul care aparţine lui Modest Kolerov a devenit, într'un anumit sens, un model al viitoarei colaborari politice renăscute între funcţionarii şi serviciile speciale dela Tiraspol, pe de o parte, şi opoziţia de diferite nuanţe dela Chişinău, pe de altă parte. Scopurile acestei cooperări nu trezesc îndoieli nimănui: la modul ideal, este vorba de înlăturarea dela putere a lui Vladimir Voronin. În cel mai rău caz, drept un succes al deschiderii *"celui de-al doilea front anti Voronin"* s'ar putea considera distragerea conducerii Moldovei dela soluţionarea diferendului transnistrean.

În elegantul hotel *"Dedeman"* din centrul Chişinăului, Modest Kolerov a avut întrevederi cu toţi cei care vor putea fi folosiţi ulterior în scopurile enumerate mai sus. Dintre cei *"iniţiaţi"* fac parte şi jurnaliştii care scriu pentru mijloace de informare moscovite: poziţia lor este foarte importantă pentru crearea unei versiuni digerabile a eventualelor evenimente viitoare din Moldova pentru consumul intern în Rusia. Să zicem, răsturnarea anticonstituţională din Chişinău va putea fi prezentată drept un avânt revoluţionar al maselor împotriva *"regimului totalitar"*.

Domnul Kolerov a dialogat şi cu politicienii marginali Valentin Krâlov şi Valeri Klimenko, *"Ruşi de profesie"*, reprezentanţi ai comunităţilor ruseşti, care se situează, de asemenea, în mod făţiş pe poziţia protiraspoleană. Caracterul picant al situaţiei rezidă în faptul că, deja la Tiraspol, lui Modest Kolerov i s'a plâns cineva pentru faptul că Valeri Klimenko, fiind conducător al mişcării *"Ravnopravie"*, *"a reuşit să se interpună, în calitate de mediator, între comunităţile ruseşti din Transnistria şi ambasada rusă, dar el îşi însuşeşte, pur şi simplu, ajutoarele ruseşti destinate Transnistriei"*. (Citatul este dintr'un articol publicat pe site-ul lui Kolerov însuşi, *"regnum.ru"*). Dar se pare că astfel de *"fleacuri"* nu l-au jenat defel pe funcţionarul din Kremlin.

Printre cei invitaţi să discute cu Modest Kolerov au nimerit şi Ion Guţu, *"politician prorus"*, şi jurnalistul Viorel Mihail, redactor-şef al hebdomadarului *"Săptămâna"*, cunoscut prin fidelitatea sa faţă de *"clanul Lucinschi"*. În alegerile trecute, el l-a susţinut fără rezerve pe Serafim Urechean, oferindu-i pentru publicitatea electorală a blocului acestuia cea mai mare parte din spaţiul de ziar al *"Săptămânii"*. Viorel Mihail este considerat drept unul dintre cei mai influenţi membri ai *"echipei lui Urechean"*.

Nu a rămas fără atenţie nici principala resursă a fostului primar al Chişinăului. Modest Kolerov a avut o întâlnire cu activiştii din aşa-numita *"Asociaţie a primarilor"*, care a fost fondată pe timpuri de Serafim Urechean pentru lupta cu actuala putere în teritoriu. În felul acesta, au fost trasate contururile componentei chişinăuene a viitoarei opoziţii anti Voronin.

Despre componenta tiraspoleană a acestei coaliţii se poate judeca după întrevederile pe care reprezentantul administraţiei dela Kremlin le-a avut în capitala Transnistriei. El a fost primit de Igor Smirnov, a avut întrevederi cu Dmitri Soin, un reprezentant marcant al mgb-ului din rmn.

Kolerov a avut o întâlnire aparte şi larg mediatizată cu activiştii din aşa-numita corporaţie internaţională a tineretului *"Proriv"*. Această *"corporaţie"* întruneşte în rândurile sale câteva organizaţii neguvernamentale dirijate de serviciile speciale transnistrene şi de Soin personal, majoritatea din care sunt de sorginte fascistă. *"Proriv"* îşi declară pe şleau scopul său: răsturnarea actualului regim din *"statul vecin"*, adică din partea din dreapta Nistrului a Republicii Moldova. Unii observatori consideră că *"corporaţia Proriv"* ar putea fi folosită în calitate de organizaţie *"de acţiune directă"*, capabilă să provoace tulburări în Chişinău. Se cunoaşte faptul că membri ai organizaţiilor care fac parte din *"Proriv"* au fost pregătiţi să se infiltreze în Chişinău pentru a participa la acţiunile de protest care erau preconizate să aibă loc după alegeri.

Aşadar, contururile unei largi coaliţii anti Voronin au fost trasate. Există aici ideologi, structuri organizatorice, *"combatanţi"*. A rămas să ne lămurim doar dacă constituirea respectivei coaliţii este o comandă a Kremlinului sau acesta este, totuşi, modul în care Domnul Kolerov personal vede evoluţia relaţiilor moldo-ruse.

(Comentariu politic al Agenţiei "Moldpres")

PPCD DIN REPUBLICA MOLDOVA ARE PROBLEME

Cinci membri ai PPCD din Republica Moldova au fost excluşi din formaţiune, pe motiv că ar manifesta atitudini sfidătoare şi ostile faţă de colegii de partid şi că s'ar eschiva dela îndeplinirea îndatoririlor statutare. Între cei cinci, doi consilieri municipali de Chişinău, care au fost somaţi să-şi depună mandatele de consilier, şi preşedintele Asociaţiei Euro-Atlantice din Republica Moldova. Cei cinci sunt acuzaţi de comportament incompatibil cu calitatea de coechipieri politici, precum şi de faptul că ar căuta să profite personal în detrimentul celorlalţi colegi şi al formaţiunii în ansamblu, că ar manifesta carierism şi sete de căpătuire.

Acuzaţii respinse de cei cinci părîţi care, în replică, susţin că decizia de excludere a fost luată după ce ei au pledat recent pentru democratizarea PPCD. Mai mult, Sergiu Burcă, preşedinte al Asociaţiei Euro-Atlantice dela Chişinău, susţine că a fost exclus din partid împreună cu cei patru colegi ai lui deoarece liderul PPCD, Iurie Roşca, s'ar teme cronic de concurenţă. Burcă a mai spus că Roşca nu gestionează transparent fondurile partidului. Şi consilierul municipal Mihai Roscovan susţine că excluderea sa şi a colegilor săi este o răzbunare a conducerii partidului pentru propunerile de democratizare a formaţiunii, făcute la ultima reuniune. El crede că PPCD nu poate cere dela Partidul Comuniştilor, pe care-l caracterizează drept un partid autoritar, să se democratizeze fără ca mai întâi să procedeze la reforme. Cred că aceasta a deranjat conducerea partidului, a mai spus Roscovan, care a adăugat că a aflat despre decizia de excludere din presă. Mihai Roscovan, care nu a luat încă o decizie în ce priveşte renunţarea la mandatul de consilier municipal, susţine că organele de conducere ale PPCD activează pe principii nedemocratice, iar liderii partidului iau deseori decizii abuzive în numele formaţiunii, care nu corespund statutului acestei formaţiuni.

Lovitura vine într'un moment delicat din existenţa PPCD din Republica Moldova, care pe 3 Iunie a aniversat 17 ani dela înfiinţare, moment delicat pentrucă acum două luni, liderul PPCD, Iurie Roşca, a decis să-l sprijine în numele unor interese naţionale pe comunistul Vladimir Voronin pentru a obţine cel de-al doilea mandat de preşedinte al Republicii Moldova. Decizia nu a fost înţeleasă nici de analiştii politici şi nici de jurnalişti, nici măcar de toţi membrii PPCD, cu atât mai puţin de electoratul fidel al creştin-democraţilor moldoveni, care era obişnuit cu mesajul profund anticomunist promovat de această formaţiune.

Un prim barometru al mutaţiei politice pe care Iurie Roşca a decis să o facă pe 4 Aprilie va fi scrutinul local anticipat ce va avea loc pe 11 Iulie, pentru funcţia de primar general al Chişinăului. Nu este exclus ca atunci, candidatul PPCD, Gheorghe Susarenco, fost viceprimar, fost judecător la Curtea Supremă de Justiţie şi un om onest, să plătească pentru oalele sparte de şeful său de partid, Iurie Roşca.

REPUBLICA MOLDOVA SURSĂ A TRAFICULUI DE PERSOANE

Raportul Departamentului de stat al Statelor Unite ale Americii referitor la traficul de persoane, R. Moldova este plasată în categoria ţărilor sursă a traficului de femei. În aceeaşi categorie sunt plasate ţări precum România, Bulgaria, Croaţia, Estonia, Macedonia, Serbia-Muntenegru, Georgia, Slovenia şi Turcia.

În raportul Departamentului de stat se arată că victime din R. Moldova sunt din ce în ce mai mult traficate în Turcia, Orientul Mijlociu şi Rusia - în această din urmă ţară, mai cu seama minori. Informaţii noi arată ca bărbaţi din R. Moldova sunt traficaţi în ţările baltice şi ţări ale fostei Uniuni Sovietice pentru muncă la negru în construcţii şi agricultură. A crescut de asemenea numărul persoanelor traficate în Polonia pentru cerşit, iar regiunea separatistă Transnistria a rămas o zonă de provenienţă şi de tranzit a traficului cu persoane. *"Guvernul Moldovei* – se scrie în raportul Departamentului de stat american – *nu îndeplineşte în totalitate standardele minime pentru eliminarea traficului, chiar dacă face eforturi semnificative în acest sens"*. În 2004, se arată mai departe în raport, s'a dublat numărul condamnărilor la pedepse cu închisoarea pronunţate împotriva traficanţilor. Guvernul Moldovei ar trebui să se implice mai activ în lupta împotriva traficului de persoane, se mai arată în raportul Departamentului de stat dat publicităţii la Washinton.

PARLAMENTUL R. MOLDOVA A DAT UN ULTIMATUM FEDERAŢIEI RUSE PENTRU RETRAGEREA TRUPELOR DIN TRANSNISTRIA

Ministrul moldovean al integrării, Vasili Sova, a precizat că Republica Moldova va acţiona pentru reglementarea conflictului transnistrean în conformitate cu documentele adoptate recent de parlament, dar va ţine cont de reacţia comunităţii internaţionale la deciziile adoptate.

Parlamentul moldovean a dat un ultimatum Federaţiei Ruse pentru ca aceasta să-şi retragă trupele din Transnistria până la sfârşitul acestui an.

Adjunctul său, Victor Postolachi, apreciază că Federaţia Rusă ar putea aplica noi sancţiuni economice Republicii Moldova, încercând să forţeze acest stat să accepte poziţii politice care nu-i convin. Cele două reacţii apar după ce parlamentul dela Chişinău a adoptat cu unanimitate de voturi o declaraţie cu privire la iniţiativa Ucrainei de reglementare a conflictului transnistrean, precum şi două apeluri cu privire la democratizarea şi demilitarizarea zonei transnistrene.

PATRU ŞCOLI CU PREDARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ AU FOST ÎNREGISTRATE ÎN TRANSNISTRIA

Numai 4 şcoli cu predare în limba română din Transnistria au fost înregistrate pe un termen nelimitat de către Ministerul Justiţiei al regimului separatist dela Tiraspol. Cele 4 şcoli sunt Liceul Lucian Blaga din Tiraspol, Liceul Evrika din Rabniţa, Liceul Alexandru cel Bun din Tighina şi Gimnaziul din Corjova.

Potrivit directorului liceului din Tiraspol, Ion Iovcev, cele 4 şcoli au fost înregistrate ca instituţii de învăţământ ale unui stat străin pe teritoriul Transnistriei, dar nu a putut furniza mai multe detalii privind condiţiile de înregistrare. Iovcev a mai spus că nu va accepta modificări în programa de învăţământ şi că se va opune înlocuirii Istoriei Românilor cu Istoria integrată.

Reprezentantul pentru drepturile omului din cadrul OSCE, Christine Franklin, consideră că, de acum înainte, aceste şcoli vor funcţiona legal şi nu vor mai avea probleme cu autorităţile transnistrene.

În vara anului trecut, 6 şcoli cu predare în limba română din stânga Nistrului au fost ocupate cu forţa de miliţia şi securitatea transnistreană, fiind somate să renunţe la studierea după programele de învăţământ ale Chişinăului.

CALEIDOSCOP

VACCIN ÎMPOTRIVA FUMATULUI

Un vaccin împotriva fumatului? Ciudat! Ştiam că un vaccin acţionează împotriva unor agenţi patogeni, a unor viruşi şi totuşi!

Metodele prin care cineva încearcă să se lase de fumat sunt variate. Fumătorul poate decide acest lucru printr'un act de voinţă, care presupune disciplină, sau cu ajutorul unor medicamente, cum ar fi Zyban, sau prin substituţii de nicotină în guma de mestecat. Aceste metode duc la abstinenţă în numai 15 până la 25% din cazuri şi de regulă doar pentru un an. Combinate, ele pot avea o rată de succes de 35%.

Din sectorul Biotehnică se anunţă acum o noutate, deşi la un vaccin împotriva nicotinei se lucrează de câţiva ani. Recent, Jacques Cornuz dela Universitatea din Lausanne a prezentat la un congres ce s'a ţinut la Orlando în Statul Florida rezultatele parţiale ale celui mai amplu studiu efectuat până acum. Vaccinul a fost realizat de firma elveţiană Cytos Biotechnology.

La studiu au participat 341 de fumători înveteraţi, care fumau între 10 şi 40 de ţigări pe zi de cel puţin 3 ani, dar care erau decişi să renunţe. O treime din aceştia au primit un placebo. Celorlalţi li s'a administrat vaccinul în 5 injecţii la intervale de 30 de zile. Substanţa folosită a fost o proteină de virus numită Q-beta, la care a fost cuplată o moleculă de nicotină. Combinaţia a declanşat la toţi subiecţii vaccinaţi un răspuns imunitar, mai puternic sau mai slab, contra nicotinei. După cum se dovedise în prealabil în experimente pe şobolani, răspunsul imunitar a constat în aceea că anumiţi anticorpi au captat nicotina din sânge, împiedicând ca ea să ajungă în centrul din creier unde ia naştere senzaţia de satisfacţie. La 6 luni dela începerea terapiei, 57% dintre subiecţii la care exista o concentraţie mare de anticorpi erau abstinenţi. Dintre fumătorii cu valori ale anticorpilor reduse erau abstinenţi doar 32%, nu mai mulţi decât în grupa celor care au primit placebo. Pneumologii elveţieni explică rata destul de ridicată de abstinenţă la această din urmă prin puternicul efect placebo asociat injecţiei primite şi contactului frecvent cu medicul. Unii specialişti nu agreează ideea de a administra un vaccin contra unei dependenţe complexe cum este cea de nicotină. Fumatul nu este asociat numai cu efectul nicotinei în creier, ci şi cu un comportament social. Aşa încât un vaccin poate avea într'adevăr efectul scontat numai dacă este combinat cu un antrenament comportamental.

STERILIZAREA: "O BOMBĂ CU CEAS"

Unul dintre experţii britanici în domeniul fertilităţii umane a avertizat că în următorul deceniu se va dubla numărul cazurilor de sterilitate din Europa. În momentul de faţă, statisticile arată că un cuplu din şapte nu reuşeşte să conceapă un copil pe cale naturală.

Profesorul Bill Ledger dela Universitatea din Sheffield a avertizat însă că în viitorul apropiat incidenţa cuplurilor sterile ar putea creşte la unul din trei. Profesorul Ledger a spus la o conferinţă privind fertilitatea umană că femeile ar trebui să aibă posibilitatea de a-şi întrerupe cariera astfel încât să poată avea copii mai devreme, la vârste când sunt mai fertile. Alte motive care pot duce la creşterea cazurilor de sterilitate sunt obezitatea şi bolile transmise pe cale sexuală.

Incidenţa infecţiilor cu clamidia, o boală cu transmisie sexuală care poate provoca sterilitatea femeilor infectate, s'a dublat în ultimul deceniu. În acelaşi timp, 6% dintre fetele care au mai puţin de 19 ani sunt clasificate ca obeze. În tot mai multe cupluri sterile se constată, însă, că cei cu probleme sunt bărbaţii. Profesorul Ledger precizează că se constată scăderea constantă atât a calităţii, cât şi a numărului spermatozoizilor.

"Tinerii de azi vor deveni pacienţii de mâine ai clinicilor de fertilizare umană asistată," a avertizat profesorul britanic. El a spus că incidenţa mare a infecţiilor cu transmitere sexuală în cazul tinerilor va duce la blocarea tubului falopian al unora dintre femeile infectate.

"Ulterior, când ele vor dori să devină mame, vor descoperi că nu pot avea copii." Profesorul Ledger a adăugat: *"Copiii obezi vor deveni adulţi obezi în marea majoritate a cazurilor. Multe femei care au o greutate prea mare nu au o ovulaţie eficientă."*

Un alt motiv care împiedică femeile să aibă copii sunt aspiraţiile lor la o carieră de succes. Faptul că nu pot avea un program de lucru flexibil le face să amâne întemeierea unei familii până trec de 30, sau chiar 40 de ani. *"Viitorul populaţiei Europei este pus în pericol de faptul că se nasc prea puţini copii. Viitorul continentului este pus în pericol."*

Dr. Ledger crede că nu este prea târziu să se inverseze acest proces. El dă ca exemplu ţările scandinave care au adoptat măsuri pentru a le încuraja pe femei să-şi întrerupă temporar cariera pentru a avea copii. *"Fertilitatea femeilor scade după 35 de ani,"* spune profesorul britanic. *"Este mai uşor şi mai natural să faci tot posibilul pentru a le încuraja pe femei să conceapă natural, decât să ajungă în situaţia de a avea nevoie de tratamente de fertilitate."*

Dr. Allan Pacey, dela Societatea Britanică pentru Fertilitate, spune că *"femeile sunt construite biologic să aibă copii în jurul vârstei de 20 de ani, ori în ziua de azi multe femei încep să se gândească la copii abia după vârsta de 35 de ani". "Mesajul nostru este că şansele de a concepe natural cresc cu cât femeia este mai tânără în momentul concepţiei."*

Dr. Pacey mai spune că în Marea Britanie - şi nu numai - sistemul naţional de sănătate nu-şi permite să plătească tratamentele de fertilitate. În plus, aceste tratamente nu sunt lipsite de riscuri.

Dr. Becky Lang dela Asociaţia pentru Studiul Obezităţii atrage atenţia că adesea este trecută cu vederea legătura dintre sterilitate şi obezitate. *"Obezitatea poate reduce considerabil posibilitatea de a concepe natural şi provoacă multe complicaţii odată ce o femeie devine gravidă."*

PESTE 850.00 DE ROMÂNI MUNCESC ÎN U.E.

Din anul 1990 şi până în prezent, aproape 15 la sută dintre Români muncesc în afara României, rezultă dintr'un studiu prezentat de Daniel Kozak, ofiţer de relaţii publice în cadrul Organizaţiei Internaţionale de Migrare a Forţei de Muncă (OIMFM).

"Numărul migranţilor români s'a dublat din anul 2001 până în prezent, relevă un studiu realizat de organizaţia noastră, însă suntem în cote normale, în comparaţie cu alte state", este de părere Daniel Kozak, care a prezentat studiul într'un seminar cu tema *"Piaţa Forţei de Muncă din U.E. şi Migraţia acesteia"*, organizat de fundaţia *"Romanian Gateway"*. Practic, în acest moment în spaţiul Uniunii Europene lucrează nu mai puţin de 850.000 de Români, destinaţiile preferate de aceştia fiind Italia, Germania, Spania şi, mai nou, Ungaria. *"În anul 2003, în Italia lucrau 25 la sută dintre migranţii români, dar, în prezent, procentul a scăzut la 19 la sută. O scădere dela 18 la sută la 13 la sută s'a înregistrat şi în Germania, iar în Spania trendul este similar, forţa de muncă scăzând dela 12 la sută în 2003, la 10 la sută în 2005. În Ungaria, forţa de muncă românească a crescut, însă, în ultimii trei ani, dela 5 la sută în 2003 la 14 la sută în 2005"*, a explicat Daniel Kozak.

CERCETĂTORII AR PUTEA CREA UN CREIER ARTIFICIAL

Compania International Business Machines (IBM) a încheiat un acord de colaborare cu o echipă de cercetători elveţieni pentru a crea primul model de creier artificial, au anunţat, recent, oficialii grupului american. Cercetătorii speră că modelarea creierului la nivel celular va oferi noi perspective asupra funcţionării celui mai complex organ al corpului uman.

Scopul imediat este acela de a modela neocortexul, care reprezintă 85% din masa creierului uman şi care deţine centrii vorbirii, ai capacităţii de învăţare, ai memoriei şi ai gândirii complexe.

Extinzând munca şi asupra altor zone ale creierului, cercetătorii speră să obţină, în cele din urmă, un model artificial al creierului uman, care să funcţioneze cu ajutorul computerului.

Henry Markram si echipa sa dela Ecole Polytechnique Federale de Lausanne, din Elveţia, vor utiliza, în următorii doi ani, computerul Blue Gene, al IBM, pentru a crea un model funcţional tridimensional al neocortexului. Markram a precizat că proiectul este unul dintre cele mai ambiţioase din domeniul neurologiei, întrucât există sute de mii de parametri care trebue luaţi în calcul. Sistemul Blue Gene care va fi instalat la Universitatea dela Lausanne va funcţiona cu o viteză maximă de cel puţin 22.800 de miliarde de operaţiuni cu virgula mobilă pe secundă, echivalentul a 22,8 teraflop. În urma cu cinci ani, nici un computer din lume nu putea depăşi un teraflop.

SPIONAJ PE INTERNET

Unui proaspăt director din cadrul Agenţiei Centrale de Informaţii i s'a solicitat din partea unuia dintre înalţii săi analişti din domeniul informaţiilor să înfiinţeze un grup, în cadrul comunităţii, care să examineze modul cum sunt gestionate toate noile surse de informaţii de pe Internet. În urma acestei solicitări, directorul a replicat dur: *"Eu am bani numai pentru a plăti pentru secrete!"*, scrie în *The Washington Times*, Ronald A. Marks, un veteran al CIA şi fost consilier în domeniul informaţiilor pentru lideri din Senatul SUA, precum Robert Dole şi Trent Lott.

Acesta este numai un exemplu în ceea ce priveşte baza prost informată şi deficitară prin care analiştii americani din serviciile secrete au abordat era modernă a Internetului.

În condiţiile în care milioane de pagini de informaţii gratuite sunt vehiculate în fiecare zi pe Internet, accesul este limitat atât din motive de securitate, cât şi legat de barierele limbii. În contextul în care dispune de analişti ai informaţiilor înceţi, noul director al serviciilor de informaţii ale SUA, John Negroponte, trebue să poziţioneze organizaţiile de informaţii ale Americii în secolul al XXI-lea.

Negroponte, împreună cu înaltul său analist pe probleme de informaţii, trebue să abordeze exploziva provocare a aşa-numitei informaţii din *"sursă deschisă"*, presând această sursă să sprijine noul sistem al analizelor eficiente şi folositoare pentru strategii politici americani.

Pentru John Negroponte, această muncă nu va fi deloc uşoară. În multe privinţe, comunitatea informaţiilor este o afacere de *"primă generaţie"* în acest domeniu. Creată în principal în anii '50, structura comunităţii informaţiilor şi tehnicile de împărtăşire a acestora reflectă vârsta lor - *"securizarea"* informaţiilor de-a lungul unor linii şi unei compartimentări organizatorice de gradul *"n"*, bazată uneori pe securitate, dar de cele mai multe ori pe o protejare corporatistă artificială.

Cu toate acestea, capacitatea serviciilor de informaţii americane de a dezvălui secrete valoroase împotriva adversarilor săi din perioada Războiului Rece a fost impresionantă. Aşa cum s'a întâmplat cu unii titani din prima generaţie corporatistă a Timex şi Kodak, sistemele care au avut atât de mare succes anterior au început să fie depăşite şi apoi copleşite, având în vedere că totul în jurul lor progresa.

La sfârşitul anilor '80, a devenit clar faptul că noua şi extensiva informare şi bazele de date deveniseră disponibile prea multor persoane din exterior. Odată cu inventarea şi explozia Internetului, la mijlocul anilor '90, *"secretele"* din epoca Războiului Rece pur şi simplu nu au avut întotdeauna aceeaşi valoare pe care obişnuiau să o aibă. În prezent, America se confruntă cu inamici care îşi postează cu mare satisfacţie pe Web intenţiile, forţele şi locaţiile, astfel ca toată lumea să le poată vedea.

Ce ar trebui să facă noul director al serviciilor secrete privind acest *"decalaj în informaţii"* tot mai extins? Comisia Robb-Silberman a fost cea mai recentă care a recomandat cea mai eficientă soluţie - înfiinţarea în cadrul comunităţii informaţiilor a unui Directorat al Sursei Deshis, un nucleu care să numere *"nu mai mult de 50 de analişti ce ar putea deveni experţi în informaţii, în găsirea şi folosirea unor informaţii din surse declasificate şi deschise"*. Acest lucru ar debloca în mare măsură actuala analiză lipsită de originalitate şi spontaneitate, ce se constată în comunitatea serviciilor secrete.

Adesea, analistul de astăzi trăieşte în atmosfera rarefiată a lumii clasificate - o lume a spionilor umani şi a imageriei şi semnalelor prin satelit. Totuşi, analistul are nevoie şi trebue să adapteze informaţia clasificată la contextul sursei deschise pentru ca aceasta să aibă sens cu adevărat. Mai mult decât atât, clientul său, strategul politic, trăieşte în lumea reală a aşa-numitei informaţii din *"sursă deschisă"*. Strategii politici trebue să îşi dezvolte propriul lor sistem de informaţie din *"sursă deschisă"*, printre prieteni, colegi, avocaţi şi oponenţi, la fel ca şi din sursele obişnuite dela ştiri.

Limitele cu care se confruntă analiştii care primesc informaţie din sursă deschisă sunt adesea blocate în hăţişurile unor probleme de securitate - nu vrem ca *"ei"* să ştie ce căutăm noi - o tehnologie învechită ce nu permite unui analist să acceseze cele mai performante capacităţi pentru a depista noi surse şi baze de date din lumea întreagă.

Informaţia secretă pe care o primeşte din sursă deschisă este adesea rezultatul propriei cercetări întâmplătoare, limitată de preocupările legate de securitate şi barierele lingvistice. Acest lucru este pur şi simplu inacceptabil în zilele noastre şi în această epocă.

Aşa cum a recomandat şi comisia, tehnologia poate preîntâmpina multe dintre preocupările de securitate şi poate aborda eficient cantitatea densă de date, în mod deschis. Un birou specific ar putea fi înfiinţat pentru *"a achiziţiona sau dezvolta, atunci când este necesar, tehnologii de informaţii"*, pentru a putea aborda cantitatea mare de informaţii - marea majoritate nefiind în limba engleză. Un număr de companii din domeniul tehnologiei de primă mărime din sectorul privat au abordat această problemă încă dela sfârşitul anilor '90. Poate că a venit vremea ca întreaga comunitate a informaţiilor să folosească o parte din banii şi profiturile dobândite recent pentru a-şi aduce capacităţile analitice în secolul al XXI-lea.

Analistul şi analiza sa sunt *"vocea"* informaţiilor din SUA. Dar este o voce obstrucţionată de idei învechite şi informaţie limitată. În condiţiile în care Negroponte acţionează rapid pentru a opera schimbările dorite, abordarea informaţiei din sursă-deschisă reprezintă un reper care poate amplifica puterea şi raza de acţiune a informaţiilor secrete americane. SUA nu pot permite ca acest decalaj din domeniul informaţiilor să mai dureze, conchide semnatarul articolului.

SPORT

CAMPIOANA STEAUA

După patru ani de aşteptare, speranţe şi muncă, Steaua îşi vede în sfârşit visul împlinit, este campioană şi aduce în Ghencea cel de-al 22-lea titlu cucerit de roş-albaştri. Steaua a dominat campionatul. Din etapa a 12-a s'a aflat pe primul loc. L-a cedat o singură dată lui Dinamo, în etapa 18, după care şi-a reluat poziţia de lider, pe care nu a mai părăsit-o până la final. Intraţi în partea a doua a competiţiei cu un avantaj de şase puncte faţă de principalele rivale - Dinamo, Rapid, National şi Farul -, campionii au avut un retur mai slab, datorat în bună parte şi prezenţei lor în Cupa UEFA, unde au ajuns, datorită unei prestaţii remarcabile, până în optimile competiţiei.

Succesul Stelei aparţine întregii echipe, dar rolul determinant l-a avut apărarea, care nu a primit decât 18 goluri, în timp ce atacul, în special în ultima parte, s'a aflat în suferinţă.

CONTRA CHEMAT LA PREGĂTIRI DE ATLETICO

Jucătorul Cosmin Contra a declarat că a fost anunţat de gruparea Atletico Madrid să se prezinte, pe data de 6 Iulie, la pregătirile echipei antrenate de Carlos Bianchi. Contra, care a fost împrumutat în returul sezonului 2004/2005 la gruparea Poli Timişoara, şi va pleca împreună cu soţia sa, Alina, şi cei doi copii ai lor, Sara şi Alexandru, în vacanţă în Spania.

Fundaşul echipei naţionale a precizat că ar dori să-şi onoreze contractul cu Atletico Madrid, care mai este valabil încă doi ani, dar nu exclude nici posibilitatea de a fi împrumutat la o altă echipă, variantele vehiculate fiind AS Roma şi Deportivo La Coruna.

FOTBALIŞTII DE NAŢIONALĂ STAU PRIN CÂRCIUMI ÎN LOC SĂ JOACE FOTBAL

Daniel Pancu a fost acuzat recent de Mircea Lucescu, mentorul său, că *"este pericol atunci când scapă la băutură"*.

Cristi Chivu a fost accidentat aproape un an din cauza faptului că (spun gurile rele) şi-a rupt un deget dela picior, căzând beat pe scările dintr'un club de noapte.

Adrian Mutu este un admirator declarat al femeilor, iar despre scandalul drogurilor nu mai merită măcar amintit.

Gabi Tamaş a fost implicat într'o mulţime de scandaluri bahice în discoteci, soldate cu oameni desfiguraţi şi cu geamuri sparte.

Bogdan Lobonţ este renumit pentru slăbiciunea sa faţă de alcool, iar *"prietenii"* susţin că nu a rămas insensibil nici la alte libertăţi oferite de legile olandeze.

Cosmin Contra a rămas celebru pentru două scandaluri sexuale, cu Raluca Sandru şi Laura Andresan.

Claudiu Niculescu a ajuns, din cauza jocurilor de noroc, să riste pierderea casei şi a maşinii. Soţia i-a plecat demult de acasă...

HAGI NU A PRELUAT STEAUA

Patronul FC Steaua, Gigi Becali, a declarat că antrenorul Gheorghe Hagi nu a acceptat să pregătească echipa campioană pentrucă ar fi fost obligat să obţină performanţe şi mai mari decât în sezonul trecut, inclusiv intrarea în grupele Ligii Campionilor. *"Steaua se află la un nivel înalt, a luat campionatul, a avut un parcurs bun în cupele europene şi probabil orice antrenor se gândeşte că după ce iei o echipă la acest nivel trebue să creşti şi este foarte greu anul ăsta, pentrucă în mod normal ar trebui să urmeze accederea în Liga Campionilor. Nici la ora asta nu ştiu de ce nu a vrut să vină. Părerea mea este că n'a vrut să ia o hotărâre pripită, având în vedere ce am spus mai înainte"*, a precizat Becali. *"Un antrenor când ia o echipă, probabil vrea s'o ia de mai jos. Nu pot să-mi dau seama ce il opreşte"*, a spus Becali.

CHIVU - OBIECTIVUL NR. 1 PENTRU INTERNAZIONALE MILANO

Cristian Chivu

Agenţia italiană Sports notează ca gruparea Internazionale Milano va începe recent negocierile pentru transferul jucătorului român al echipei AS Roma, Cristian Chivu, pe care îl consideră obiectivul numărul 1.

Potrivit sursei citate, după ce au studiat aducerea lui Walter Samuel dela Real Madrid sau a lui Sami Hyypia dela Liverpool, conducătorii dela Inter au decis că prioritatea pentru transferuri este Chivu. Antrenorul Roberto Mancini îl consideră pe Chivu principalul înlocuitor al lui Sinisa Mihajlovici.

PONOR, LOCUL PATRU LA SOL LA DEBRECEN

Sportiva română Cătălina Ponor a terminat pe locul patru concursul de sol din cadrul Campionatelor Europene de gimnastică dela Debrecen. Ponor, care a primit nota 9.200, a fost devansată de Isabelle Severino (Franţa, 9.575), Suzanne Harmes (Olanda, 9.375) şi Emilie Le Pennec (Franta, 9.337). România a obţinut la această ediţie a Campionatelor Europene şase medalii, două de aur prin Marian Drăgulescu la sol şi Cătălina Ponor la bârnă, trei de argint (Răzvan Selariu în concursul individual compus şi sol şi Marius Urzică la cal cu mânere) şi una de bronz, obţinută de Selariu la sărituri.

Cătălina Ponor

HĂNESCU OCUPĂ LOCUL 36 ÎN CLASMENTUL ATP

Tenismanul Victor Hănescu ocupă locul 36, cu 97 de puncte, în clasamentul Indesit ATP 2005 Race, dat publicităţii la Monte Carlo, a anunţat site-ul atptennis.com.

Hănescu a urcat 27 de poziţii faţă de ierarhia anterioară, în urma accederii până în sferturile de finală ale turneului dela Roland Garros. Andrei Pavel a coborât patru poziţii şi ocupă în prezent locul 57, cu 55 de puncte, la egalitate cu Italianul Davide Sanguinetti şi Suedezul Robin Solderling.

MUTU S'A CĂSĂTORIT ÎN REPUBLICA DOMINICANĂ

Adrian Mutu s'a decis să renunţe la burlăcie şi s'a căsătorit cu iubita sa, bruneta Consuelo, chiar în Republica Dominicană.

Cununia civilă a fost o surpriză pentru toată lumea, nici măcar naşii cuplului nefiind prezenţi la ceremonie.

Soţia lui Mutu este fiica consulului din Italia al Republicii Dominicane. Doar familia soţiei sale a participat la ceremonia căsătoriei.

BALACI: CU ACTUALUL LOT, CRAIOVA POATE RETROGRADA ŞI DIN DIVIZIA B

Antrenorul Ilie Balaci a declarat că dacă formaţia Universitatea Craiova nu va face achiziţii, sunt şanse mari să retrogradeze şi din Divizia B. *"Îmi pare rău că joacă în Divizia B, dar nefiind implicat, nu mă deranjează prea tare. Dacă vor promova din nou în Divizia A la anul? Depinde de achiziţii, pentrucă dacă vor juca cu fotbaliştii pe care i-au folosit în ultimele etape, nu-i văd în nici un caz promovând, ci mai degrabă retrogradând în Divizia C"*, a spus Balaci. Ilie Balaci a afirmat că, dacă ar fi venit la Craiova, nu ar fi făcut-o din postura de patron. *"S'au reunit? Să le fie de bine. Am vrut să mă implic, însă nu s'a putut. Acum, echipa are un stăpân, Adrian Mititelu, ce ar trebui să mai facem? Nu m'am gândit să fiu proprietar, pentrucă nu dispun de atâţia bani încât să duc echipa asta cinci, şase sau zece ani. Este greu de crezut că iei echipa şi mâine vinzi nişte jucători ca să-ţi recuperezi banii"*, a spus Balaci. Rugat să comenteze afirmaţia patronului Adrian Mititelu, potrivit căreia gruparea olteană a achiziţionat o întreagă echipă dela FC Caracal, Balaci a răspuns mirat: *"Eu, ca preşedinte onorific la FC Caracal, nu ştiu despre aşa ceva. Poate ştiţi voi mai multe, deşi sunt plecat doar de două zile. Mai este de aşteptat, o să vedeţi că o să fie altfel. Se pare că sunt doar vorbe. Or fi unul, doi, dar nu atâţia jucători cum se vehiculează. Sigur, aş fi de acord dacă asta ar ajuta-o pe Universitatea să promoveze"*.

LUCIAN BUTE ŞI-A PĂSTRAT TITLUL NABA

Pugilistul român Lucian Bute şi-a păstrat titlul NABA la categoria supermijlocie, după ce a câştigat meciul cu Jose Spearman, pe care l-a învins prin KO în repriza a opta, informează site-ul www.rds.ca.

Bute a înregistrat astfel a 13-a victorie prin KO, din tot atâtea meciuri disputate la profesionişti. *"A fost o experienţă bună pentru mine. Am învăţat multe în această seară. Am nevoie de acest tip de meciuri pentru a mă pregăti cât mai bine în vederea unei lupte pentru titlul mondial. Publicul a fost extraordinar. Mi-a transmis energia de care am avut nevoie, pentrucă a fost un meci dificil"*, a spus Bute. Potrivit sursei citate, Bute şi-a trimis rivalul la podea în prima repriză, iar Sperman s'a apărat mai bine în repriza secundă. De-a lungul partidei, Bute a pierdut trei puncte. Românul a preluat iniţiativa în repriza a treia, dar şi a patra, astfel că Spearman nu a mai reuşit să facă faţă atacurilor. În repriza a cincea, antrenorul lui Spearman l-a acuzat pe Bute că ar fi lovit după finalul rundei şi chiar a urcat în ring pentru a-i reproşa Românului acest lucru. *"Noi nu am auzit gongul. Lucian nu este un pugilist care să facă aşa ceva. Meciurile sale le câştigă în cele trei minute din fiecare repriză"*, a declarat antrenorul lui Bute, Stephane Larouche. În repriza a şasea, Bute a pierdut un punct după ce şi-a lovit adversarul sub centură, iar în runda a opta l-a trimis din nou la podea pe Spearman, care a fost numărat. *"Lucian a crescut în acest meci. El a făcut un meci foarte bun în faţa unui pugilist de calitate. Lucian a fost obligat să găsească soluţii. El a învăţat că nu poate câştiga tot timpul dând lovitură după lovitură"*, a precizat Larouche.

PIŢURCĂ: RĂDOI NU MAI ARE CE CĂUTA LA NAŢIONALĂ

Mirel Rădoi

Selecţionerul Victor Piţurcă a confirmat că Mirel Rădoi a fugit din cantonamentul echipei naţionale şi nu a vrut să joace pentru România în partida cu Olanda dela Rotterdam!

"Nu ştiu ce pedeapsă va primi Rădoi din partea Comisiei de Disciplină, dar, atât timp cât eu voi fi selecţioner, Rădoi nu va mai fi convocat la echipa naţională", a sunat anunţul surprinzător al selecţionerului. Înaintea partidei cu Olanda, căpitanul Stelei s'a plâns de dureri la genunchiul stâng, însă doctorul naţionalei, Pompiliu Popescu, a arătat că jucătorul s'ar putea reface până la ora partidei dela Rotterdam. *"Mirel Rădoi este accidentat"*, a sunat sec la acea dată anunţul FRF. Deşi nu a dorit la acea dată să provoace un scandal imens chiar înaintea unor partide cruciale pentru naţională, Piţurcă a înaintat la scurt timp un raport conducerii FRF, privind situaţia lui Radoi. Astfel, s'a ajuns ca stelistul să fie judecat de Comisia de Disciplină.

"Am discutat cu el şi i-am explicat că am mare nevoie de el şi că ar face bine să meargă în Olanda. Rădoi nu a avut nimic de comentat. După două ore, a plecat fără a avea acceptul meu sau al cuiva din conducerea federaţiei. Mirel trebuia să fie titular cu Olanda", a explicat selecţionerul. De asemenea, în raportul întocmit de Piţurcă, acesta notează faptul că i-a propus lui Rădoi să facă deplasarea în Olanda şi, dacă nu ar fi fost refăcut fizic, federaţia să îi plătească o eventuală intervenţie chirurgicală.

CLASAMENTUL FINAL AL DIVIZIEI A

ETAPA 30-A

LOC	ECHIPA	Nr.J	V	E	I	GD-GP	P
1.	Steaua	30	19	6	5	47-18	63
2.	Dinamo	30	20	2	8	60-30	62
3.	Rapid	30	16	9	5	51-27	57
4.	FC Naţional	30	17	6	7	50-33	57
5.	Farul	30	15	7	8	42-28	52
6.	Sportul	30	12	9	9	37-27	45
7.	Poli Timişoara	30	13	6	11	37-34	45
8.	Oţelul	30	12	4	14	31-32	40
9.	Poli Iaşi	30	10	8	12	28-41	38
10.	FC Argeş	30	8	12	10	32-37	36
11.	CFR Cluj	30	9	9	12	33-44	36
12.	FCM Bacău	30	8	9	13	20-28	33
13.	Gloria	30	9	5	16	38-46	32
14.	Apulum •	30	6	8	16	28-62	26
15.	FC Braşov •	30	5	6	19	28-45	21
16.	Univ. Craiova •	30	4	8	18	24-54	20

*** Ultimele trei echipe vor retrograda**

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

LOCUINŢELE DIN IMOBILELE VECHI AR PUTEA SĂ SE IEFTINEASCĂ ÎN ACEST AN

Preţurile locuinţelor din imobilele vechi ar putea să scadă până la sfârşitul acestui an, mai ales că acestea au ajuns la limita suportabilităţii şi au determinat blocarea acestui segment al pieţei, a declarat directorul agenţiei imobiliare Neocasa, Mircea Cleciu.

"Piaţa este blocată pe acest segment, nu mai sunt solicitanţi pentru oferta existentă, cererea reorientându-se spre proiectele noi", a spus Cleciu. În opinia sa, reducerea preţurilor la aceste imobile va fi însă efectivă în momentul apariţiei unui stoc nou de ofertă pe piaţă. *"La începutul anului preţurile au avansat puţin pe fondul deprecierii monedei euro, iar din acest motiv proprietarii erau înverşunaţi şi lipsiţi de flexibilitate. În prezent, aceştia şi-au dat seama că nu au cui să mai vândă, iar din acest motiv au devenit mai flexibili"*, a explicat Cleciu.

În concluzie, Cleciu a apreciat că, în premieră, oferta pe segmentul apartamentelor de bloc depăşeşte oferta. Nu acelaşi lucru se poate spune însă pentru locuinţele în imobile noi, unde oferta este în curs de formare şi nu poate face faţă încă cererii crescute. *"Pe acest segment ducem lipsă de dezvoltatori importanţi pe piaţă, ceea ce duce la această ofertă limitată. Mai mult, pe segmentul caselor în imobile noi la preţuri mai mici oferta lipseşte cu desăvârşire. Pentru segmentul valoric de până la 100.000 de euro oferta abia acum se formează"*, a adăugat directorul Neocasa.

În opinia sa, acest segment este caracterizat de o constanţă a cererii şi ofertei, care nici în viitor nu va înregistra variaţii importante. În ceea ce priveşte piaţa formată de case-vile, cererea şi oferta este diferită, în funcţie de segmentul valoric.

"Pentru segmentul valoric de până la 100.000 de euro, cererea este mai mare decât oferta, dar se observă o descreştere a cererii datorită modificării preferinţei populaţiei de a-şi construi case în regie proprie", a menţionat Cleciu.

Cu o ofertă redusă în raport cu cererea se confruntă şi segmentul valoric cuprins între 100.001 şi 200.000 de euro, cele mai frecvente solicitări înregistrându-se pentru casele în valoare de 150.000 de euro. *"Pentru segmentul 200.000-500.000 de euro, oferta este mult mai generoasă, cu un echilibru bun între cerere şi ofertă. La acest buget, o concurenţă serioasă o fac şi apartamentele de lux în imobile noi"*, a mai spus Cleciu.

Acesta a adăugat că, în prezent, tranzacţiile imobiliare active sunt în imobilele noi şi în complexuri rezidenţiale. În cazul acestora, Cleciu a arătat că preţurile vor avea o tendinţă ascendentă, având în vedere că noile proiecte vor fi disponibile la preţuri superioare celor existente deja pe piaţă, întrucât acestea vor fi superior calitative şi, în acelaşi timp, şi preţurile terenurilor cresc.

În ceea ce priveşte segmentul terenurilor, cererea este în creştere faţă de ofertă. *"O mare parte din oferta existentă nu poate fi luată în calcul, având în vedere explozia preţurilor pentru terenurile cu destinaţie rezidenţială şi alte probleme de natură juridică. Se observă, de asemenea că, în luna Martie, terenurile cumpărate în scop speculativ la sfârşitul anului 2004 au fost din nou oferite pe piaţă"*, a mai explicat Cleciu.

CIUHANDU EXCLUDE ALIANŢA CU PD

Gheorghe Ciuhandu, preşedintele PPCD, a declarat că va monitoriza solicitarea Partidului Popular European, activitatea partidelor din România ceşi manifestă dorinţa de aderare la structuri politice de doctrină populară. El a adăugat că această acţiune are ca scop excluderea din interiorul structurii populare a conflictelor de interese. În privinţa acţiunilor de alianţă, Gheorghe Ciuhandu a afirmat că nu vor exista alianţe ale PPCD cu Partidul Popular condus de Corneliu Ciontu sau Partidul Democrat. Liderul PPCD, a apreciat, în altă ordine de idei, că alegerile anticipate prezintă interes pentru şeful statului, dar nu şi pentru partidele politice din România.

VALERIU STOICA DESPRE UNIFICAREA PNL, PPCD ŞI PD:

În PNL există tot mai multe voci care susţin ideea unificării PNL, PPCD şi PD a declarat Valeriu Stoica, fostul preşedinte al PNL. El a făcut această declaraţie la Radio Mix.

BAROMETRUL OPINIEI PUBLICE

Pentru prima oară în ultimii patru ani, în percepţia Romanilor corupţia nu mai este în creştere. Potrivit Barometrului de Opinie Publică dacă mâine s'ar organiza alegeri prezidenţiale, Traian Băsescu ar câştiga din primul tur cu 56%. În schimb, unul din patru Români încă n'a aflat că premierul e liberal şi se numeşte Tăriceanu.

LISTE COMUNE PENTRU POPULARI

PPCD, UDMR, PC şi PD ar trebui să-şi unească forţele în perspectiva alegerilor şi să evalueze posibilitatea participării pe liste comune, acesta a fost mesajul de unire, lansat de liderul europarlamentarilor populari, Hans-Gert Poettering, în cadrul reuniunii popularilor europeni, desfăşurată la Bucureşti. *"E importantă colaborarea între partidele care doresc şi cele care fac parte din familia popularilor europeni şi aici în România. Tocmai de aceea, propunem să participe la alegeri pe liste comune, pentru ca nici unul dintre prietenii noştri să nu fie exclus"*, a spus Poettering, adăugând că, de fapt, aceasta este o recomandare, iar nu o condiţie. Popularul european a explicat că formaţiunea pe care o reprezintă este formată din 45 de partide diferite, provenind din 25 de ţări, unele aflându-se la putere, iar altele, în opoziţie. Tocmai de aceea, importantă este conlucrarea, nu aparteneţa la un anumit pol, importante sunt persoanele, *"pentrucă nu putem spune că intră oricine"*, după cum a ţinut să avertizeze Poettering. Acesta a mai spus că, în procesul de admitere a noilor membri în PPE, vor fi analizate programele formaţiunilor politice şi structurile lor democratice, persoanele care activează în interiorul lor, şi numai apoi se vor lua deciziile, urmând ca un cuvânt important să aibă PPCD şi UDMR, în calitate de membri asociaţi ai PPE.

MĂSURILE LUATE DE FMI, INSUPORTABILE PENTRU POPULAŢUA SĂRĂCITĂ

Măsurile convenite cu FMI pentru reducerea deficitului bugetar sunt dur criticate de liderii sindicali, care avertizează că aceste soluţii - vizând salariile, tarifele şi politica de personal - vor fi foarte greu de acceptat de către o populaţie care supravieţuieşte din *"salarii româneşti"*. Autorităţile române au convenit cu reprezentanţii FMI să reducă cheltuielile de personal, pentru a menţine deficitul bugetar la 0,75% din PIB în acest an, au declarat surse apropiate negocierilor.

Printre măsurile convenite se numără blocarea a 7.000 de posturi din sectorul public (din care 2.500 în învăţământ), plafonări de salarii, disponibilizări şi majorări de tarife.

ROMÂNIA ARE ÎNTÂRZIERI LA ŞAPTE CAPITOLE

În urma monitorizării angajamentelor de aderare, Comisia Europeană (CE) a constatat întârzieri îngrijorătoare ale României la şapte capitole, dintre care trei ar putea declanşa amânarea integrării.

România a întârziat cu lupta împotriva corupţiei şi controlul frontierelor, aplicarea corectă a regimului subvenţiilor de stat (mai ales în siderurgie), transpunerea în practică a legislaţiei privind mediul înconjurător, impozitarea, achiziţiile publice, proprietatea intelectuală şi agricultura (unde se constată întârzieri atât în ceea ce priveşte sistemul de plăţi computerizat pentru subvenţiile europene, cât şi în aplicarea legislaţiei fitosanitare).

DELA 1 IULIE, GAZELE -MAI SCUMPE CU 10%, CURENTUL - CU 5,2%, ŞI ENERGIA TERMICĂ - CU 9%

Românii vor fi asaltaţi de scumpiri. După doar două luni, gazele, curentul, dar şi energia termică se scumpesc din nou, în timp ce preţurile la carburanţi au crescut în două săptămâni cu peste 1.000 de lei pe litru.

CERERE DE AMÂNARE A ADERĂRII ROMÂNIEI LA UE

Mai multe state membre ale Uniunii Europene au cerut imperativ amânarea cu un an a admiterii României şi Bulgariei în UE, potrivit unui raport citat de agenţia de presă *Bulgarian News Network*. Cererea ar fi fost făcută cu ocazia unei discuţii desfăşurate la secretariatul Uniunii Europene dela Bruxelles

Nu s'a făcut cunoscut însă care sunt ţările care au susţinut această cerere. Amânarea admiterii României ar fi justificată, potrivit sursei citate, de *"lentoarea reformelor"*, iar în cazul Bulgariei de *"instabilitatea politică"*.

STATUTUL DE ECONOMIE DE PIAŢĂ A FOST OBŢINUT CU ATENŢII ŞI CADOURI

România şi-a obţinut, în bună parte, statutul de economie de piaţă cu atenţii şi cadouri, susţine consultantul financiar Bogdan Baltazar. Practicile bizantine au trebuit să compenseze faptul că România nu şi-a făcut lecţiile la timp şi complet, nu a reuşit să rezolve problemele cu care se confruntă economia. În opinia lui, nu avem în ţară nici o piaţă reglementată, în afară de cea valutară şi cea bancară.

VOR CREŞTE ŞI PREŢURILE

Tot la cererea FMI, dela 1 Iulie intră în vigoare noi preţuri la curent, energie termică şi gaze. Astfel, după doar două luni, preţul gazelor creşte, din nou, cu 10,2% şi se pregăteşte o nouă majorare de preţuri din toamnă.

De asemenea, preţul naţional de referinţă la energia termică trebue să crească cu 20%. Dela 1 Iulie însă, energia electrică se scumpeşte cu 5,2%, FMI solicitând includerea în preţ şi a cheltuielilor de mediu.

Din cauza creşterii preţului petrolului se aşteaptă ca preţul benzinei să crească în următoarele zile cu peste 800 - 1.000 lei / litru.

TAXĂ LOCALĂ DE TREI LA SUTĂ DIN TARIFUL DE CAZARE LA HOTEL, ÎN CAPITALĂ

Patronii de hoteluri din Bucureşti vor plăti către bugetul municipal, începând din 2006, trei la sută din sumele încasate pentru închirierea camerelor de hotel, potrivit unei hotărâri adoptate în Consiliul General al Municipiului Bucureşti (CGMB).

MAJORAREA TVA

Între timp, ministrul Ionuţ Popescu a provocat discuţii inclusiv în sânul Alianţei PNL-PD din cauza propunerii unei eventuale majorări a cotei TVA pe motiv că trebue mai mulţi bani la buget.

Veniturile vor creşte în acest an cu circa 25.000 de miliarde de lei, însă avem nişte modificări pe cheltuieli. Cea dintâi este legată de diminuarea deficitului bugetar faţă de cel iniţial, dela 1,5% din PIB la 0,75% din PIB, ceea ce înseamnă o diminuare a cheltuielilor cu aproape 500 de milioane de euro.

Aceeaşi justificare este folosită şi în cazul înghenţării salariilor din sectorul bugetar. Ministerul de finanţe vorbeşte despre binefacerile aduse încasărilor bugetare de cota unică de impozitare.

Preşedintele Comisiei de Buget-Finanţe din Senat, Varujan Vosganian, a spus însă că şi în aceste condiţii, reducerea cheltuielilor este încă necesară. *"Veniturile vor creşte în acest an cu circa 25.000 de miliarde de lei, însă avem nişte modificări pe cheltuieli. Cea dintâi este legată de diminuarea deficitului bugetar faţă de cel iniţial, dela 1,5% din PIB la 0,75% din PIB, ceea ce înseamnă o diminuare a cheltuielilor cu aproape 500 de milioane de euro"*, spune Domnul Vosganian.

ROMÂNIA FRUNTAŞĂ LA SPĂLAT BANI

România este una din principalele surse de bani murdari spălaţi, cu un nivel de 115 miliarde de dolari, se arată într'un studiu realizat de un director al Institutului Australian de Criminologie. România se clasează pe un neonorant loc 7.

TARIFELE LA GAZE NATURALE MAJORATE ÎN MEDIE CU 10,2%

Începând dela 1 Iulie, tarifele la gaze naturale s'au majorat în medie cu 10,2%. De asemenea, sunt prevăzute creşteri cu 5,2% la preţurile pentru electricitate şi cu 20% la preţul naţional de referinţă pentru energia termică.

ROMÂNII AU PROBLEME CU SOMNUL

Aproape 4% dintre Români au probleme cu întreruperea respiraţiei în somn, potrivit unui studiu al pneumologilor dela Institutul "Marius Nasta" din Bucureşti. Din cauza tulburărilor respiratorii din timpul somnului, bolnavii sunt expuşi riscului de infarct miocardic, accident vascular, hipertensiune arterială, diabet zaharat sau alte afecţiuni. Studiile actuale arată că în România există un număr crescut de pacienţi cu forme severe de boală care au şi o viaţă mai agitată, din mai multe cauze precum somnolenţa diurnă, sforăitul de intensitate maximă, somnul neodihnitor, treziri scurte dar frecvente, afectarea capacităţii de munca, transpiraţiile nocturne.

NICOLAE MANOLESCU ESTE NOUL PREŞEDINTE AL UNIUNII SCRIITORILOR

Nicolae Manolescu a fost ales din primul tur al alegerilor preşedinte al Uniunii Scriitorilor din România, cu 322 de voturi.

Contracandidaţii săi au obţinut următorul număr de voturi: Cezar Ivănescu - 84, Victor Frunză - 29, Mircea Ghiţulescu - 23, G. Gherghei - 7, Carolina Ilica şi Mihail Gălăţanu - câte 6 şi George Gibescu - 2.

DEFICIT DE TREI MILIARDE DE EURO

Deficitul comercial al României a fost, în primele cinci luni ale anului, de 3,22 miliarde euro (2,33 miliarde euro în preţuri Fob), potrivit datelor publicate recent de Institutul Naţional de Statistică, preluate de *Rompres*.

Exporturile au totalizat de 8,66 miliarde euro, valoarea acestora fiind cu 17,2 la sută mai mare faţă de aceeaşi perioadă a anului 2004. Valoarea importurilor în aceeaşi perioadă a însumat 11,89 miliarde euro, în creştere cu 22,4 la sută faţă de anul trecut.

Produsul Intern Brut (PIB) pe cap de locuitor din România a reprezentat anul trecut 32% din media statelor membre ale Uniunii Europene (UE), în timp ce Bulgaria a înregistrat un nivel de 30%, potrivit datelor Eurostat.

Cel mai mare nivel pe cap de locuitor, calculat la paritatea standardelor de cumpărare, a fost consemnat în Luxemburg, unde indicatorul a avut o valoare dublă faţă de media din UE.

ROMÂNIA PIERDE SUTE DE HECTARE DE TEREN DIN CAUZA EROZIUNII COSTIERE

Plajele şi falezele litoralului românesc vor fi, în viitorul apropiat, doar simple amintiri, dacă nu vor fi identificate urgent soluţii pentru oprirea eroziunii costiere, afirmă specialiştii prezenţi la Mangalia, la simpozionul internaţional *"Protecţia şi managementul zonelor costiere şi a zonelor umede"*, organizat de Asociaţia balcanică de mediu. Aceştia apreciază că schimbările climatice globale, transgresiunea marină şi amenajările portuare sunt doar câteva dintre cauzele care au accentuat în ultimul timp eroziunile marine şi retragerea liniei ţărmului. Potrivit specialiştilor, în fiecare an România pierde sute de hectare de teren din cauza eroziunii costiere. În ultimii 40 de ani aproximativ 2.000 de hectare din teritoriul României au fost înghiţite de apă, iar procesul continuă. O solutie pentru oprirea acestui fenomen este construirea unor diguri flotante care să fie amplasate în largul mării şi care vor capta energia care distruge ţărmul. Aceasta va fi absorbită în larg şi astfel nici plajele şi nici falezele nu vor mai avea de suferit.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

SALARIUL MEDIU NET A SCĂZUT CU 3,1 %

Salariul mediu net a scăzut în luna Nai cu 3,1% faţă de luna precedentă, până la 7,2 milioane de lei, ca urmare a primelor şi stimulentelor acordate în Aprilie, potrivit unui comunicat al Institutului Naţional de Statistică. În perioada analizată, salariul mediu brut a fost de 9,4 milioane de lei. Cele mai accentuate scăderi ale salariilor nete au fost înregistrate în sectorul intermedierilor financiare (-17,2%), cu excepţia activităţilor de asigurări şi ale caselor de pensii, în industria prelucrării celulozei şi hârtiei (-10,5%), în domeniul asigurărilor şi ale caselor de pensii (-10,7%), cu excepţia celor din sistemul public de asigurări sociale, precum şi în activităţile anexe şi auxiliare de transport; activităţi ale agenţiilor de turism (-10%).

În luna Mai s'au înregistrat şi creşteri ale salariului net la unele activităţi, precum transporturi aeriene, cercetare-dezvoltare şi informatică, învăţământ, extracţie a hidrocarburilor şi serviciilor anexe şi de prelucrare a ţiteiului, cocsificarea cărbunelui şi tratarea combustibililor nucleari.

Această evoluţie a avut loc pe fondul plăţii primelor lunare şi a indexărilor acordate retroactiv dela începutul anului. De asemenea, o majorare a salariului mediu net a fost înregistrată în industria metalurgică ca urmare a plăţii primelor din profitul net şi în agricultură, fabricarea produselor textile, fabricarea articolelor de îmbrăcăminte, tăbăcirea şi finisarea pieilor, pe fondul realizării unei producţii mai mari decât în luna precedentă.

DEFICIT DE 450 MILIOANE DE EURO AL BALANŢEI COMERCIALE AGRICOLE

Românii mănâncă fără să vrea carne de porc, carne de pasăre, tomate, zahăr, cartofi, ceapă, morcovi, pere şi mere din străinătate. Importurile se impun pentrucă producţia internă nu poate acoperi necesarul.

În primele patru luni ale acestui an, importurile de carne de porc au ajuns la 46.700 tone, în valoare de 70 milioane euro, iar cele de carne de pasăre, la 45.400 tone, în valoare de 25 milioane euro, potrivit datelor Ministerului Agriculturii. Românii au ajuns astfel să mănânce carne tranţuzească, olandeză sau germană.

Importurile de cartofi s'au mărit de 2,5 ori faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, ajungând la 34.600 tone, iar cantităţile de mere aduse din străinătate s'au dublat, până la 30.000 tone.

România a importat în patru luni 183.000 tone zahăr brazilian (în valoare de 35 milioane euro).

SALARIILE BUGETARILOR ÎNGHEŢATE PÂNĂ LA SFÂRŞITUL ANULUI

Guvernul a decis printr'o ordonanţă de urgenţă înghetarea salariilor şi a posturilor în sectorul bugetar până la sfârşitul acestui an. Salariile bugetarilor nu vor mai creşte până la sfârşitul anului pentru ca astfel suma cheltuită cu personalul bugetar să se poată încadra în limita stabilită de guvern în acordul cu FMI. Pentru angajaţii din sectorul bugetar această veste vine însoţită de o alta, care afectează întreaga populaţie.

De Vineri (8 Iulie) intră în vigoare noi scumpiri la energia electrică şi termică şi la gazele naturale. De ce? Guvernul îşi motivează decizia prin faptul că s'a angajat în scrisoarea suplimentară de intenţie negociată cu Fondul Monetar Internaţional ca nivelul cheltuielilor de personal să nu depăşească anul acesta 5 % din PIB.

Ordonanţa de urgenţă prevede amânarea majorării salariale de 6% de care ar fi trebuit să beneficieze personalul bugetar la 1 Octombrie pentru începutul anului viitor.

Înghetarea salariilor până la începutul anului viitor se aplică şi aleşilor locali precum şi personalului militar. În plus, anul acesta nu vor mai fi acordate nici un fel de prime lunare, cu excepţia primei anuale.

Ordonanţa referitoare la înghetarea salariilor din sectorul bugetar completează rectificarea bugetară la care majoritatea ministerelor deja au pierdut fonduri. Au fost însă suplimentate fondurile de sănătate, pensii şi şomaj, dar bugetul este unul de austeritate pentru majoritatea ministerelor.

Ministrul Finanţelor, Ionuţ Popescu, a declarat la BBC că odată cu reducerea drastică a cheltuielilor rectificarea bugetară era necesară.

"Din cauza reevaluării principalilor indicatori macro-economici, din cauza aprobării unor acte normative care produc influenţe asupra veniturilor şi cheltuielile bugetare aprobate prin legile bugetare iniţiale pentru asigurarea fondurilor suplimentare pentru finanţarea activităţilor şi structurilor din domeniile pentru care se poate activa clauza de salvgardare, urgenţa asigurării fondurilor pentru înlăturarea efectelor calamităţilor naturale produse în primăvara acestui an", spune ministrul Finanţelor.

REDUCERE DRASTICĂ A CHELTUIELILOR DE PERSONAL

Guvernul a decis suspendarea procedurilor de ocupare a posturilor vacante din autorităţile şi instituţiile publice, sistarea premiilor lunare pentru toate categoriile de personal din aceste structuri şi amânarea datei de majorare a salariilor personalului bugetar până la 1 Ianuarie 2006.

Măsurile de suspendare a unor noi angajări şi de sistare a premiilor lunare vor fi aplicate în perioada 1 Iulie - 31 Decembrie 2005. Guvernul a aprobat această decizie printr'o ordonanţă de urgenţă ca parte a măsurilor pentru reducerea cheltuielilor de personal la cinci procente din produsul intern brut, nivel convenit cu Fondul Monetar Internaţional şi prevăzut în bugetul de stat rectificat.

Persoanele care nu vor mai beneficia de creşterea salarială prevăzută pentru 1 Octombrie 2005 sunt cele din categoria funcţiilor de demnitate publică, funcţionarilor publici, aleşilor locali, personalului militar din instituţiile publice de apărare naţională, ordine publica şi siguranţa naţională, personalului din învăţământ, din administraţia centrală a ministerului afacerilor externe şi dela misiunile diplomatice, oficiile consulare şi institutele culturale româneşti din străinătate, magistraţilor şi altor categorii de personal din sistemul justiţiei, precum şi personalul contractual din unităţile sanitare publice şi cel al ministerului administraţiei şi internelor.

Nerespectarea acestor prevederi va fi sancţionată cu amendă dela 20 la 50 milioane lei.

PREŢUL CARBURANŢILOR AR PUTEA DEPĂŞI 1 EURO, LA SFÂRŞITUL ANULUI

Românii ar putea plăti, pentru un litru de benzină, peste un euro, dacă se menţine preţul ridicat al petrolului, iar accizele nu sunt modificate, a apreciat preşedintele grupului Rompetrol, Dinu Patriciu.

În România, preţul petrolului e influenţat, în mare măsură, de evoluţia pieţelor internaţionale, aproape jumătate din necesarul de carburanti al ţării fiind asigurat din import.

SALARIUL LUI MUGUR ISĂRESCU, 6.200 DE EURO PE LUNĂ

Unul din cele mai bine păstrate secrete din sistemul bancar - salariul guvernatorului Băncii Naţionale, a ieşit recent la iveală prin publicarea pe site-ul BNR a declaraţiilor de avere în noua formă.

Mugur Isărescu a încasat anul trecut dela BNR 2,977 miliarde de lei (73.448 de euro la cursul mediu; 91.218 dolari), veniturile guvernatorului ridicându-se astfel în medie la 248 de milioane de lei (6.200 de euro sau 7.373 dolari) pe lună.

Faţă de preşedinţii de bănci, salariul guvernatorului este mai mic, având în vedere că veniturile încasate de un conducător de bancă depăşesc 10.000 de euro pe lună.

Guvernatorul BNR a câştigat astfel anul trecut cu 40% mai puţin decât Alan Greenspan, preşedintele Fed, banca centrală a Statelor Unite, care are un salariu de 171.900 de dolari pe an şi jumătate din salariul Preşedintelui SUA, George W. Bush, care are un salariu de aproximativ 200.000 de dolari pe an.

Mervyn King, guvernatorul Băncii Angliei, câştigă anual 411.160 de dolari. Cel mai bine plătit conducător al unei bănci centrale este cel din Hong Kong, care primeşte un salariu anual de 1,12 milioane de dolari, de 11 ori mai mare decât cel al lui Isărescu.

RĂZVAN THEODORESCU, CERCETAT PENAL PENTRU ABUZ ÎN SERVICIU

Fostul ministru al Culturii şi Cultelor Răzvan Theodorescu va fi cercetat penal pentru abuz în serviciu în dosarul privind modul în care au fost executate lucrările de amenajare a celor două parcuri din Târgu-Jiu, unde sunt expuse operele lui Constantin Brâncuşi. Prim-procurorul Parchetului Tribunalului Gorj Emil Moţa a declarat că urmează ca Parchetul să îşi decline competenţa în acest dosar, ancheta urmând să fie preluată de Parchetul înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

"Domnul Theodorescu este acuzat de abuz în serviciu. Din declaraţiile dela dosar reiese că domnia sa a impus atât folosirea pavmentului neagrementat tehnic în parcuri, cât şi firma «Consmin» din Petroşani care a efectuat lucrările de amenajare peisagistică. Specialiştii s'au opus folosirii materialului respectiv, sfaturile şi recomandările acestora fiind însă ignorate. Noi ne declinăm competenţa pentru domnia sa. Este un fost ministru şi astfel de anchete nu pot fi făcute decât de Parchetul General", a declarat Moţa. În urmă cu o lună, Parchetul Gorj a deschis o anchetă pentru a afla cine se face responsabil pentru folosirea *"stabilizer"*-ului la pavarea aleilor din cele două parcuri, material care se transformă în noroi la fiecare ploaie sau ninsoare.

NUMĂRUL DEPENDEDNŢILOR DE DROGURI- ÎN CREŞTERE

Potrivit unui studiu al Agenţiei Naţionale Antidrog, în primele cinci luni ale anului în curs au fost înregistrate peste 1.200 de cereri de asistenţă pentru persoane aflate în sevraj sau cu tulburări cauzate de consumul de droguri. La nivel naţional sunt cunoscute 30.000 de cazuri de consumatori de droguri de mare risc, în Bucureşti fiind un număr de peste 25.000, iar restul în Timiş, Cluj, Iaşi şi Constanţa.

ROMÂNIA ESTE DISPUSĂ SĂ RENUNŢE LA O PARTE DIN AJUTORUL U.E.

România este dispusă să renunţe la o parte din ajutorul financiar venit din partea Uniunii Europene, dacă acest lucru este menit să liniştească spiritele în cadrul organizaţiei.

Anunţul a fost făcut, de Preşedintele Traian Băsescu. Şeful statului consideră că vinovaţi de respingerea Constituţiei Europene în Franţa şi Olanda sunt politicienii acestor ţări, care au prezentat doar dezavantajele extinderii.

PIB PE CAP DE LOCUITOR- O TREIME DIN MEDIA EUROPEANĂ

Produsul Intern Brut (PIB) pe cap de locuitor din România a reprezentat anul trecut 32% din media statelor membre ale Uniunii Europene (UE), în timp ce Bulgaria a înregistrat un nivel de 30%, potrivit datelor Eurostat.

NECESARUL DE LOCUINŢE: UN MILION DE CASE

"Necesarul de locuinţe din România se ridică la circa 1 milion", a declarat Marin Cristea, directorul general al Asociaţiei Române a Antreprenorilor de Construcţii (ARACO). Chiar dacă în România se clădesc din ce în ce mai multe case, sunt situaţii frecvente când nu se respectă normele standard din construcţii.

Astfel, aproximativ 3,5 milioane de case din mediul rural au fost ridicate ilegal, fără a exista o autorizaţie de construire ori nu s'au respectat standardele specifice, a mai spus directorul general al ARACO. *"Nu vorbim de calitate, ci de case de factură tradiţională. Majoritatea caselor dela ţară se construiesc din necesitate"*, a declarat Artur Silvestri, directorul Institutului de Consultanţă Imobiliară SGA România.

UNII PARLAMENTARI AU DONAT PARTIDELOR LOR MAI MULT DECÂT AU CÂŞTIGAT

Asociaţia Pro Democraţia (APD) solicită Curţii de Conturi să cerceteze posibilele falsuri din listele de donatori ai partidelor politice, reprezentanţii organizaţiei constatând diferenţe, uneori substanţiale, între veniturile obţinute de unii parlamentari şi cuantumul fondurilor date partidelor lor. Reprezentanţii APD au analizat cuantumul donaţiilor unora dintre parlamentari - majoritatea celor descoperiţi de APD fiind din PNL sau PD - şi le-au comparat cu veniturile obţinute de aceştia în anul 2004, conform declaraţiilor lor de avere. Astfel, APD a constatat că unii parlamentari au donat chiar şi de 11 ori mai mulţi bani decât au declarat că au câştigat. Este cazul Robertei Anastase, deputat PD, despre care APD a aflat că, deşi a câştigat, conform declaraţiei de avere, suma de 21.390.731 de lei, a donat partidului din care face parte suma de 250 de milioane de lei.

Deputatii PNL Tiberiu Bărbuleţiu, Mircea Ciopragă, Daniel Ionescu, Corneliu Momanu, Dan Ştefan Motreanu, Vasile Pruteanu, Raluca Ţurcan şi Horea Dorin Vioreanu, cei ai PD Roberta Anastase, Traian Constantin Igas, Alexandru Miroseanu şi cei ai PRM Petru Calian, Dan Grigore, Lia Olguţa Vasilescu şi Mircea Costache se află pe lista celor despre care APD cere lămuriri Curţii de Conturi. Attila Bela, Ladislau Kelemen şi Attila Kovacs, deputaţi ai UDMR, se află şi ei pe lista APD. APD a descoperit că şi o parte dintre membrii Senatului României se află în această situaţie. Lista senatorilor îi cuprinde pe liberalii Viorel Arion, Adrian Cioroianu, Dumitru Constantin şi Daniel Iluşca, pe democraţii Marin Bobeş, Gheorghe David, Petru Iotcu, Dorel Jurcan şi Jan Vraciu, pe socialdemocratul Teodor Filipescu, dar şi pe Dan Claudiu Tănăsescu, senator PPRM.

Reprezentanţii APD îi includ pe această listă şi pe doi membri ai cabinetului Tăriceanu: ministrul delegat David Cristian şi secretarul de stat Florin Bejan. În două dintre cazurile semnalate de APD, reprezentanţii asociaţiei fac şi câte o menţiune. Astfel, în cazul deputatului Igas, diferenţa dintre venituri şi donaţiile făcute partidului ar putea fi acoperită de un venit suplimentar, de 6.500 de euro, obţinut din vânzarea unei maşini. În cazul secretarului de stat Bejan, diferenţa poate fi explicată prin faptul că a luat un împrumut de o sută de mii de euro dela o bancă şi şi-a vândut o maşină, pentru care a primit alţi 20.000 de euro. *"Cel mai grav lucru este faptul că, aşa cum au recunoscut deja o parte dintre oamenii politici care apar în listele de donatori cu sume neacoperite de propriile venituri, nu ei sunt aceia care au făcut, de fapt, donaţiile respective"*. *"Avem de-a face, aşadar, cu falsuri în listele donatorilor partidelor politice pe parcursul anului 2004, falsuri aparţinând celor care au întocmit şi publicat listele respective în numele partidelor. Este evident că, prin aceste falsuri, nu s'a urmărit altceva decât ascunderea identităţii adevăraţilor donatori, fie din motive ce ţin de refuzul acestora de a fi cunoscuţi, fie din dorinţa de a se masca donaţii care depăşesc plafonul maxim permis de lege (560 de milioane pentru anul 2004), prin prezentarea donaţiilor respective ca fiind realizate de mai multe persoane"*, se percizează într'un comunicat al APD. Practic, prin această metodă se anulează una dintre cele mai importante funcţii ale Legii 43 din 2003 privind finanţarea partidelor politice şi a campaniilor electorale - asigurarea transparenţei surselor de finanţare ale partidelor politice, susţine APD.

"Astfel, interesele celor care susţin financiar partidele politice rămân în continuare ascunse instituţiilor statului şi publicului larg", conchid reperezentanţii asociaţiei.

ECONOMICE

ECONOMIA EUROPEANĂ NU REDEMAREAZĂ

Ținută câteva luni la ușă ca un musafir nedorit, ipoteza unei scăderi a dobânzilor a revenit pe agenda Băncii Centrale Europene (BCE). Hotărîrea fermă prin care BCE a definit aproape în mod obsesiv *"corespunzător"* nivelul costului muncii, blocat la 2 la sută de doi ani, începe să își arate neajunsurile, provocate de o creștere economică descurajatoare și mult sub așteptări, care a dus la redeschiderea dezbaterii privind necesitatea ajutării dezvoltării chiar și cu instrumentul politicii monetare, opinează autorul articolului din *Il Giornale*.

De altfel, primul care a recunoscut implicit că ceva la nivelurile înalte ale *"Eurotower"* s'a schimbat a fost chiar președintele acestei instituții, Jean-Claude Trichet, care a subliniat, la începutul acestei luni că BCE nu are în acest moment nici o orientare de politică monetară. În limbajul băncherilor *"centrali"*, aceasta implică o strategie în care fiecare opțiune este luată în considerare. Dar starea precară a sănătății economice a Europei nu lasă nici o marjă de manevră pentru a deplasa în sus pârghiile dobânzilor. De aceea, pe tapet ar rămâne doar posibilitatea de a orienta politica monetară în sens și mai expansiv. Este o alternativă pe care piețele valutare o analizează deja de câtva timp și care, într'o anumită măsură, se află la originea deprecierii cu circa 10 la sută a monedei unice europene, euro, din ianuarie, față de dolar. Moneda unică - asupra căreia continuă să apese și dublul *"nu"* spus Constituției europene de Franța și Olanda și eșecul, la sfârșitul săptămânii trecute, a negocierilor privind bugetul Uniunii - a coborît la cota 1,22 dolari și din cauza zvonurilor relansate de agenția *Reuters* cu privire la o posibilă scădere a dobânzilor. Potrivit agenției de presă amintite, în cadrul consiliului BCE ar fi apărut opinii discordante cu privire la oportunitatea reducerii dobânzilor. Două *"filosofii"* diferite care ar fi făcut oportună o pauză de reflecție, pentru a se aștepta, în baza viitoarelor date macroeconomice, evoluția conjuncturală.

Un lucru este sigur: o dinamică economică atât de slabă a surprins BCE. *"Statisticile cele mai recente nu au evidențiat îmbunătățirea perspectivelor economice pe care le speram - a recunoscut o sursă apropiată de conducerea BCE -. În curând vom avea o idee mai clară cu privire la eventualitatea de a fi nevoiți să ne schimbăm așteptările pentru a doua jumătate a anului, astfel încât să facem mai atrăgătoare o flexibilizare a politicii monetare"*. Având în vedere cotările prețului la petrol care, se preconizează, vor depăși 60 de dolari barilul, riscul unei crize este de netăgăduit. Totuși, până în prezent nu au existat efecte secundare vizibile asupra prețurilor și a salariilor induse de scumpirea țițeiului. Și chiar ultimele statistici ale Eurostat situează inflația din luna Mai la 1,9 la sută, deci sub pragul limită fixat la 2 la sută de Frankfurt.

Este însă la fel de adevărat că o ulterioară devalorizare a euro - care trebue inclusă în calcul dacă la sfârșitul lunii se va accentua decalajul dintre ratele europene și cele americane și implicit o creștere a dobânzilor de către Federal Reserve - va duce la o scumpire a energiei cu efecte asupra inflației.

În favoarea unei reduceri a dobânzilor mai contribuie și alți factori. *"Încrederea* (consumatorilor și a întreprinderilor, n.z.) *este una din principalele probleme și nu este deloc clar cum va putea fi depășită"*, a declarat o altă sursă a unei instituții centrale, Uem. Totodată, cererea internă continuă să fie slabă. Rămâne de văzut dacă și în ce măsură o eventuală ajustare a ratelor dobânzii s'ar putea concretiza într'o creștere a consumului și a investițiilor, având în vedere faptul că actualele condiții sunt considerate deja favorabile, conchide autorul.

ȘOMAJUL AFECTEAZĂ UN TÂNAR EUROPEAN DIN CINCI

"Emplois-jeunes" (locuri de muncă pentru tineri) ori - foarte recent - *"pacte junior"* (pactul pentru juniori) în Franța, *"jobbkaert"* în Belgia, *"Ausbilden jetzt-Erfolg brauchi alle"* (formarea profesional acum, succesul are nevoie de toți/ în Germania, programul *"youthreach"* în Irlanda... - toate țările și-au încercat *"rețetele"* pentru a elimina șomajul tinerilor. Cu ce rezultate?

În Europa cu 25 de membri, rata medie a șomajului în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 15 și 25 de ani este de 18,7 la sută, adică dublă față de rata șomajului general. Desigur, există mari deosebiri dela o țară la alta. Franța, Finlanda, Italia, Belgia, Polonia și Spania (în ciuda progreselor înregistrate de ea) afișează rate ale șomajului tinerilor de peste 20 la sută. La polul opus, Danemarca, Irlanda, Austria și Olanda au o rată cuprinsă între 8 și 10 la sută. Marea Britanie, Norvegia, Ungaria se situează la jumătatea drumului (între 12 și 16 la sută). O certitudine: indiferent de performanțele unora ori altora, rata șomajului tinerilor este, în majoritatea țărilor, cel puțin egală sau dublă față de rată șomajului global.

TAROM - ÎN FRUNTE PRIN AFILIEREA LA SKYTEAM

Tarom își va mări la 900 numărul destinațiilor deservite cu începere de anul viitor, după preconizata semnare a acordului de afiliere la alianța SkyTeam, cel puțin așa declară conducerea companiei, alături de compania românească urmând să mai fie primite în SkyTeam, Air Europa din Spania, Copa Airlines - Panama și Kenya Airways din Kenya.

Toate aceste companii asociate vor adopta programul de fidelitate ale uneia dintre companiile aeriene care este deja membră Skyteam, în plus, companiile asociate vor încheia acorduri de schimb de coduri cu anumite companii membre Skyteam, pentru a extinde numărul de destinații acoperite de alianța Skyteam.

În prezent, fiecare dintre aceste patru companii aeriene care urmează să devină companii asociate Skyteam au un acord de parteneriat cu o companie care este deja membră Skyteam, astfel Air Europa este parteneră cu Air France, Copa Airlines este parteneră cu Continental Airlines, Kenya Airway este parteneră cu KLM, iar Tarom este parteneră cu Alitalia.

Alianța SkyTeam cuprinde companiile aeriene Aeromexico, Air France, KLM, Alitalia, Continental Airlines, CSA Czech Airlines, Delta Air Lines, Korean Air și Northwest Airlines, cele nouă companii aeriene transportând anul trecut aproximativ 350 de milioane de pasageri, operând 15.000 de zboruri zilnice.

Tarom, companie care a înregistrat în premieră anul trecut profit, are o flotă de 16 aeronave și transportă anual 1.200.000 de pasageri, spre 39 de destinații din 24 de state.

TAXE PE GRĂSIMI

Aproape 60% din medicii de familie din Europa susțin introducerea unui impozit *"pe grăsimi"*, care ar trebui aplicat produselor alimentare considerate nesănătoase, pentru a contribui la combaterea obezității, potrivit unui studiu citat de *Reuters*.

"Nimic nu funcționează cu adevărat dacă este doar un mesaj educativ", a spus Andy Goldberg, fondatorul institutului Medical Futures, care a realizat un sondaj pentru asociația medicilor generaliști din Uniunea Europeană (UEMO). Goldberg a mai spus că este necesar să se ia în considerare introducerea unei legislații, care să combată extinderea obezității.

Sondajul a survenit într'un moment în care cercetările au scos la iveală că valoarea tratamentului bolilor asociate cu obezitatea este egal sau chiar mai mare cu cea pentru tratarea afecțiunilor cauzate de îmbătrânire, fumat și alcoolism. *"58% dintre specialiștii în medicina generală consideră că una dintre soluții este introducerea «taxei pe grăsimi» pentru alimentele nesănătoase"*, susține studiul realizat de Medical Futures, organizație finanțată și condusă de medici.

Goldberg a mai spus că, în Marea Britanie, *"este mult mai ușor să-ți duci copiii la McDonald's și să cheltuiești cinci lire, decât să mergi la supermarketul Tesco și să cumperi o pungă de cartofi"*. El susține că primele ținte ale taxei ar trebui să fie produsele prăjite, alimentele de tip *fast food* și alte produse cu număr mare de calorii. În cadrul sondajului au fost intervievate toate asociațiile medicale din Europa, precum și 100 de medici de familie din Marea Britanie. Potrivit datelor prezentate la al 14-lea Congres European asupra Obezității, organizat la Atena, în anul 2003 au fost cheltuiți până la 96,7 miliarde de dolari pentru tratarea problemelor de obezitate din Statele Unite. De asemenea, obezitatea a reprezentat 2% din cheltuielile naționale de sănătate în Franța și Australia, peste 3% în Japonia și Portugalia și 4% în Olanda.

CUM A REUȘIT IRLANDA SĂ DEVINĂ UNA DINTRE CELE MAI MAI PROSPERE ȚĂRI EUROPENE

Iată ceva ce nu știați probabil: Irlanda este cea mai bogată țară membră a Uniunii Europene (UE) după Luxembourg. Este adevărat, da, țara care timp de o sută de ani era cunoscută pentru emigrare, poeți tragici, foamete și războaie civile are astăzi un PIB per capita mai mare decât cel al Germaniei, Franței și Marii Britanii.

Cum a trecut Irlanda dela statutul de *"sărac"* al Europei la *"bogat"* al continentului, în mai puțin de o generație este indiscutabil o poveste uluitoare care spune multe despre Europa de azi: toate inovațiile au loc la periferie, în acele țări și zone care au îmbrățișat globalizarea după cum au crezut că le este mai bine - Irlanda, Marea Britanie, Scandinavia și Europa de Est, în timp ce țările care au emulat modelul social franco-german suferă acum de pe urma șomajului și a stagnării economice, comentează cunoscutul editorialist american Thomas Friedman, într'un articol în *The New York Times*.

Transformarea Irlandei a început la sfârșitul anilor '60, când guvernul a decis ca ciclul gimnazial să fie gratuit, ceea ce a permis mult mai multor copii săraci să ajungă la liceu sau în școli tehnice. Drept urmare, când Irlanda a aderat la UE, în 1973, a putut să se bazeze pe o forță de muncă mult mai educată. La mijlocul anilor '80, Irlanda culegea primele beneficii ale aderării sale la UE, subvenții menite să construiască o infrastructură mai bună și o piață mare în care să vândă. Dar chiar și așa, Irlanda nu oferea suficiente produse competitive, din cauza anilor de protecționism excesiv și a unei proaste politici fiscale. Țara alunecase în *"faliment"*, iar tot mai mulți tineri educați alegeau să plece.

Dar Irlanda a avut curajul să se schimbe. Într'un proces neobișnuit de dezvoltare, guvernul, principalele sindicate, agricultorii și industriașii s'au reunit și au căzut de acord asupra unui program care prevedea austeritatea fiscală, scăderea impozitelor la 12,5 la sută, cu mult sub cele din Europa, moderarea salariilor și prețurilor și în special o curtare agresivă a investitorilor străini. În 1996, Irlanda a decis ca și învățământul preuniversitar să devină gratuit, ceea ce a dus la crearea unei forțe de muncă și mai educată.

Rezultatele au fost fenomenale. Astăzi, 9 din primele zece companii farmaceutice din lume derulează operațiuni în Irlanda, la fel 16 din primele 20 companii medicale și 7 din cele 10 companii de software. Anul trecut, Irlanda a atras și mai multe investiții străine, dinspre America și China, astfel că încasările la bugetul de stat din impozite și taxe au crescut și ele semnificativ.

"Ne-am stabilit un birou în Irlanda, în 1990", a explicat via email Michael Dell, fondatorul companiei Dell Computer. *"Ce ne-a atras? O forță de muncă bine educată și mediul universitar. De asemenea, Irlanda are o politică industrială și fiscală care încurajează consistent mediul de afaceri, indiferent de partidul care vine la putere. Cred că acest lucru se datorează faptului că sunt suficient de mulți Irlandezi care-și amintesc de perioada foarte grea de depolitizare a dezvoltării economice. Irlanda are o bună rețea de transport și o logistică dezvoltată, ceea ce permite transportarea facilă și rapidă a produselor pe piețele importante din Europa"*. În fine, *"pentrucă sunt competitivi, vor să reușească și au setea de a ști cum să câștige... Unitatea noastră de producție se află în Limmerick, dar avem și un personal de vânzări și asistență tehnică de câteva mii de angajați în afara Dublinului. Talentele din Irlanda s'au dovedit a fi o resursă importantă pentru noi aici ... amuzant este că suntem cel mai mare exportator al Irlandei"*, a mai spus acesta, citat de cotidianul new-yorkez.

Intel și-a deschis aici prima fabrică de producție de cipuri în 1993. James Jarrett, vicepreședintele Intel, a declarat că Intel a fost atras de marea masă de tineri educați, de impozitele scăzute și alte stimulente care au ajutat compania să economisească aproape un miliard de dolari în decurs de zece ani. *"Avem 4.700 de angajați, distribuiți în patru unități de producție, iar în Shannon avem o unitate unde sunt concepute cipuri cu contribuția unor ingineri irlandezi"*, a mai spus acesta.

În 1990, forța totală de muncă atingea 1,1 milioane de persoane. Anul acesta, va atinge cifra de 2 milioane, dintre care 200.000 sunt străini, iar dintre aceștia 500.000 sunt Chinezi. De altfel, premierul irlandez, Bertie Ahern, a declarat că *"s'a întâlnit deja de cinci ori cu omologul său chinez, în în ultimii doi ani."*

Sfatul Irlandei este foarte simplu: gratuitatea studiilor preuniversitare, scăderea fiscalității, impozite de profit mici, simple și transparente, căutarea activă a investițiilor companiilor globale, deschiderea economiei, vorbirea fluentă a limbii engleze de cât mai mulți tineri, un sistem fiscal ordonat, consens între patronat și angajați. Faceți toate acestea și puteți deveni una dintre cele mai bogate țări ale Europei. *"Nu a fost o minune, nu am găsit aur. A fost vorba de adoptarea unor politici interne corecte și de acceptarea provocării pe care o reprezintă globalizarea"*, a declarat vicepremierul irlandez, Mary Harney, citată în final de semnatarul articolului.

COLUMBUS TRAVEL SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREȚURI DIN TORONTO SPRE BUCUREȘTI, TIMIȘOARA, BUDAPESTA ȘI ORICE DESTINAȚIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din București, Timișoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANȚE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINȚA DVS.

Contactați-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

POLITICĂ INTERNAŢIONALĂ

IRAN: O VICTORIE PENTRU TINERI ŞI SĂRACI

Victoria uimitoare obţinută de ultraconservatorul primar al Teheranului, Mahmoud-Ahmadinejad, în cursa prezidenţială desfăşurată la data de 24 Iunie, a creat unde de şoc în Iran, Orientul Mijlociu şi în întreaga comunitate internaţională, din motive evidente: o asemenea victorie copleşitoare indică un sprijin generalizat acordat valorilor radicale cu care noul preşedinte iranian se identifică, notează cotidianul iordanian *The Jordan Times*.

Dela bun început, s'a anticipat o cursă strânsă, mulţi dându-l câştigător pe veteranul politic Akbar Hashemi Rafsanjani, pe care reformiştii se bazau că, dacă va câştiga, va continua reformele începute de preşedintele de până acum, Mohammad Khatami.

Cu toate acestea, creditul de care se bucura în mod vizibil Ahmadinejad le-a dat observatorilor interni şi străini deopotrivă motive să se teamă. În 1979, acesta a făcut parte dintr'un grup de studenţi care au luat sub control ambasada SUA din Teheran. Mai mult decât atât, actuala sa platformă politică privind viitorul ţării le-a dat deja multora fiori. În timpul campaniei electorale a cerut revenirea la principiile iniţiale ale revoluţiei islamice, ceea ce confirmă temerile multor Iranieni că puţinele reforme adoptate în mandatul lui Khatami vor fi acum anulate. Iar femeile iraniene probabil că au cele mai multe motive să se teamă. Totodată, Ahmadinejad a criticat ceea ce a considerat a fi prea multe concesii făcute SUA şi Uniunii Europene (UE) în privinţa programului nuclear al ţării sale. În opinia sa, Iranul are dreptul absolut de a obţine arme nucleare. Atuurile sale electorale au fost, se pare, apelul la o distribuţie echitabilă a prosperităţii iraniene şi de combatere a corupţiei.

Mahmoud Ahmadinejad

Cel mai important este însă faptul că puterea de facto continuă să fie deţinută în Iran de către liderul spiritual suprem, ayatollahul Ali Khamenei. Preşedintele de până acum, Mohammad Khatami, nu a reuşit să acopere o mare parte din promisiunile sale politice şi sociale făcute din cauza ayatollahului. Noul preşedinte s'ar putea să se confrunte cu aceleaşi constrângeri. Drept urmare, s'ar putea să fie prea devreme ca noul preşedinte al Iranului să fie judecat că este într'un fel sau altul. Timpul va fi cel care o va face.

În alegerile prezidenţiale din 24 Iunie, prezenţa la vot a fost de 46,7 milioane de alegători eligibili, dintre care între 30 şi 40 la sută sub 30 de ani (Iranienii au drept de vot începând dela vârsta de 15 ani), notează şi Sami Moubayed, analist politic sirian, semnatarul articolului apărut în publicaţia arabă *Gulf News*, 27 Iunie.

Aproape toţi candidaţii conservatori au încercat să-şi domolească tonul ultraconservator şi să ajungă la generaţiile tinere de alegători iranieni. Şi tinerii şi săracii au fost segmentele decisive pentru succesul electoral obţinut de Mahmoud Ahmadinejad. Pentrucă această generaţie post-revoluţionară, născută după 1979, nu a cunoscut autocraţia şahului, drept urmare nu a impresionat-o retorica revoluţionară a anilor '80, iar faptul că vreun candidat s'a lăudat cu lupta împotriva regimului acestuia şi cu contribuţia la înlăturarea lui în 1979, nu a avut nici o însemnatate.

Iranienii tineri şi-au dorit un preşedinte care să răspundă multora dintre problemele lor actuale. Au vrut pe cineva care să le poată crea oportunităţi pe piaţa muncii, în condiţiile în care mii de Iranieni sunt educaţi şi de cele mai multe ori părăsesc ţara pentru a se bucura de şanse mai multe în Occident. În prezent, rata şomajului este de 16 la sută, în cazul femeilor fiind însă cu mult mai mare, de cca. 21,2 la sută. În segmentul de vârstă 15-29 de ani, rata şomajului este de 31 la sută, femei şi bărbaţi deopotrivă. În trei ani, pe fondul unei rate de creştere demografică de 13,2 la sută, rata şomajului la tineri va atinge alarmantul prag de 52 la sută. Anual, pe piaţa muncii din Iran intră 800.000 de tineri, drept urmare Ahmadinejad va trebui să dubleze eforturile de creare de locuri de muncă pentru a mai ameliora aceste cifre.

Dar va avea nevoie de investiţii uriaşe şi o rată de creştere economică anuală de peste 6 la sută. Sloganurile sale electorale au promis să rezolve problemele sociale şi economice ale acestei generaţii, mai mult decât să respecte idealurile Revoluţiei Islamice.

Pragmatismul este acum mult mai important decât orice ideologie. Creşterea economică pe 2004-2005 este de doar 4,8 la sută, faţă de 6,7 la sută în 2003-2004. Cu toate acestea, unul dintre sloganuri promitea *"550 de dolari pentru fiecare Iranian"*.

În plus, tinerii iranieni se pare că au căutat un preşedinte care să poată ameliora presiunea externă asupra Iranului. Iar retorica radicală a lui Ahmadinejad a dat roade, aducându-i capital politic. Acesta a promis că va fi ultranaţionalistul serios care va avea curajul să sfideze presiunea internaţională exercitată în prezent asupra Iranului din cauza programului nuclear pe care-l derulează. Mulţi au crezut, deşi majoritatea candidaţilor au fost puternici, că nici unul nu este suficient de puternic, cu excepţia poate a lui Ali Akbar Hashemi Rafsanjani, şi că împreună cu ayatollahul să ajungă la un acord cu SUA pe chestiunea nucleară, fără internaţionalizarea afacerii, adică predarea ei în mâinile ONU.

S'a întâmplat opusul. Ahmadinejad a câştigat pentrucă era omul ayatollahului, pentrucă îi va respecta ordinele şi nu pentrucă ar fi avut capacitatea de a înfrunta de unul singur situaţia. Rafsanjani ar fi colaborat cu ayatollahul dela egal la egal, în timp ce Ahmadinejad va fi un subordonat al acestuia. Probabil că de aceea şi liderul spiritual şi-a dorit ca oricine altcineva decât Rafsanjani să devină noul preşedinte al Iranului, pentrucă dorea pe cineva pe care să îl poată cu uşurinţă manipula.

În acest moment, ayatollahul nu doreşte nici un compromis asupra activităţii nucleare a Iranului şi nu pare deloc grăbit să pună capăt animozităţilor cu SUA. Poziţie reflectată şi de recentele comentarii ale noului preşedinte iranian, potrivit căruia *"relaţiile cu SUA nu sunt o soluţie la problemele noastre"*, iar cei care *"negociază sfârşitul programului nuclear se tem şi nu cunosc poporul iranian"*, citează analistul sirian.

Observatorii din Iran spun că Rafsanjani, dacă ar fi câştigat puterea, ar fi negociat cu SUA şi ar fi oferit la schimb suspendarea programului nuclear pentru normalizarea relaţiilor bilaterale. Constituţia iraniană îi conferă preşedintelui un oarecare spaţiu de manevră în planul politicii externe, cu toate acestea sarcinile sale sunt limitate la probleme precum şomajul, corupţia, poluarea mediului şi libertăţile politice. În vremea când a fost preşedinte (1989-1997), Rafsanjani a încercat să deschidă canale de comunicare cu Washingtonul, apelând de pildă la o companie americană, Conoco, să dezvolte câmpurile petroliere din Iran. Dar a fost refuzat de Preşedintele SUA de atunci, Bill Clinton, aminteşte autorul articolului.

În schimb, Ahmadinejad a făcut eforturi să distrugă aceste relaţii şi chiar a fost implicat în criza ostaticilor americani din Iran, din Noembrie 1979, când Ambasada SUA din Teheran a fost luată sub control, iar diplomaţii americani ostatici.

În măsura în care astăzi o lume întreagă aşteaptă cu nerăbdare să vadă cum va fi ca preşedinte Ahmadinejad, un lucru este deja limpede în Iran. Există un sentiment de unitate printre Iranieni, acela că votul este o îndatorire naională şi că democraţia iraniană, indiferent de deficienţele pe care le are, trebue să învingă.

SERVICIUL MILITAR DIN RUSIA, UNUL DIN CELE MAI MARI SCANDALURI DIN EUROPA PRIVIND DREPTURILE OMULUI

După ce a fost luat în armată, în toamna trecută, Piotr, un tânăr de 18 ani din Karoliov, a fost în mod frecvent forţat de camarazii săi să se strecoare printr'o gaură din zidul cazărmii pentru a cerşi în oraşul din apropiere. Piotr povesteşte şi despre bătăile cu scaune şi cu catarama dela curea aplicate soldaţilor, despre arsurile provocate acestora cu bricheta de către superiori şi despre faptul că era nevoit să doneze sânge odată la două săptămâni pentru a face rost de mai multe ruble. Într'un final, el nu a mai putut suporta condiţiile din unitatea sa şi a dezertat, semnalează săptămânalul britanic *The Economist*.

Situaţia sa nu este singulară. Dmitri Oparin, un recrut din Celiabinsk şi fratele său geamăn Aleksander au intrat în armată în 2003. După o bătaie dură aplicată de unul din sergenţi, în luna Noembrie a anului trecut, cei doi fraţi au încercat să fugă, ucigând pentru a scăpa de poliţişti. Rezultatul a fost că Aleksander şi-a pierdut viaţa, iar fratelui său, Dmitri, i-a fost pus diagnosticul de schizofrenie.

"Serviciul militar în Rusia", scria Tolstoi la mijlocul secolului al XIX-lea, *"este asemenea morţii"*. Poate că lucrurile s'au îmbunătăţit puţin acum pentru cei 350.000 de mii de tineri ruşi recrutaţi acum în două serii pe an, însă nu trece o săptămână fără a afla de alte cazuri de recruţi care au fost ucişi, s'au sinucis, au îngheţat sau au încercat să dezerteze. Potrivit statisticilor oficiale, în rândul forţelor armate ruseşti se înregistrează anual peste 1.000 de morţi, care nu au survenit ca urmare a luptelor, şi doar într'o singură săptămână a lunii Iunie procurorii militari au anchetat 46 de astfel de cazuri.

Situaţia a devenit atât de îngrijorătoare încât ministrul Apărării, Serghei Ivanov, care susţinea de obicei că depravarea în rândurile armatei este în scădere, a promis o mai mare transparenţă în cadrul anchetelor privind moartea soldaţilor. De obicei, justificările la care se face apel sunt că sinuciderea şi crima sunt probleme naţionale (*"Armata este o replică la scară mică a societăţii şi prin urmare ea suferă de toate bolile acesteia, însă de obicei la o temperatură mai înaltă"*, scria Troţki) şi că armatele altor ţări se confruntă cu aceeaşi problemă.

Există însă şi voci care neagă însă că ar exista probleme în armata rusă, un exemplu în acest sens fiind Vladimir Valuiev, amiralul Flotei Baltice Ruse, cu baza la Baltisk, în regiunea Kaliningrad, care a pus dezertarea a 12 marinari în luna Aprilie în urma unor nenumărate abuzuri, pe seama refuzului de a merge cu vasul. Mulţi dintre recruţii din armata rusă vorbesc cu teamă despre respectarea *"dedoschinei"* sau *"regula bunicilor"*, despre care autorităţile pretind că este pe punct de dispariţie. Împărţirea recruţilor în categorii în funcţie de lungimea serviciului lor militar, sistem de persecutare care a evoluat în timpul Uniunii Sovietice, a devenit din ce în ce mai brutal în ultimele două decade. Potrivit acestei reguli, recruţii mai tineri care refuză sarcini umilitoare, presupunând printre altele cerşitul şi furatul, riscă pedepse brutale, care pot duce uneori la moarte şi de care ofiţerilor brutali şi corupţi nu le pasă.

În 2008, se estimează că serviciul militar va fi redus dela doi ani la un an, iar până la sfârşitul respectivului an se aşteaptă ca 70 la sută din armată să fie alcătuită din voluntari. De altfel, există şi semne pozitive în privinţa condiţiilor din unităţile care sunt încă de pe acum formate în mare parte din voluntari. Astfel, în cazărmile diviziei Tamansk, din apropierea Moscovei, dormitoarele au 10 paturi şi nu 100, iar soldaţii care beneficiază de un contract sunt mai liniştiţi, deoarece sunt mai interesaţi de bani decât de conflicte.

Cu toate acestea, renunţarea totală la serviciul militar obligatoriu nu este în planul autorităţilor dela Moscova. Geneneral Anatoli Mazurkevici este de părere că reducerea încă o dată a efectivelor, deja reduse la jumătate faţă de perioada Uniunii Sovietice, va pune ţara în imposibilitatea de a se apăra. Contraargumentul este însă că lipsa reformei în armata rusă face ca o mare parte a forţelor actuale să nu facă faţă unei adevărate invazii, unii ofiţeri susţinând chiar că situaţia armatei nu s'a îmbunătăţit semnificativ dela invazia Germaniei. În opinia acestora, doar arsenalul nuclear rusesc poate face faţă cu brio unei ameninţări serioase, caz în care ar fi mai util ca armata să fie lăsată să se ocupe de insurgenţele locale.

Oricum, cei care au nenorocul de a fi recrutaţi, sunt, se pare, doar cei săraci, dintre care, spun cifrele oficiale, doar 9 la sută chiar fac cei doi ani de armată. Ceilalţi mai bogaţi îşi obţin scutirea de armată pe motive medicale, prin mite uriaşe date celor care recrutează şi medicilor (sumele ating chiar şi 2.000 de dolari pentru cei care fac recrutarea sau 400 de dolari pentru un doctor), sau continuându-şi pur şi simplu studiile.

De secole, generalii ruşi au avut două atuuri în faţa inamicilor lor: primul a fost un teritoriu extins la îndemâna lor, iar al doilea, numărul mare de soldaţi, care puteau compensa lipsa echipamentului, a antrenamentului şi a mâncării. Se pare însă că situaţia de acum din Rusia, în care populaţia este în scădere, poate ameninţa aceste calcule privind apărarea. În aceste condiţii, guvernul rus vorbeşte din ce în ce mai insistent despre abolirea scutirii de armată a celor care sunt înscrişi la studii şi despre reducerea numărului de universităţi care oferă pregătire militară pe lângă cursurile lor normale în acest domeniu. Dacă aşa se va întâmpla, acesta va fi unul din factorii care ar putea ruina încrederea poporului rus în regimul, încă popular, al Preşedintelui Putin, este de părere în final *The Economist*.

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

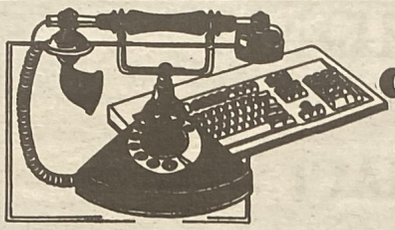

din cele 3 colţuri ale lumii

ANGELA MERKEL, PRIMUL CANDIDAT FEMEIE LA CANCELARIA GERMANĂ

Angela Merkel a fost confirmată de tabăra creştin-democrată drept candidatul acesteia în cursa pentru ocuparea funcţiei de cancelar, mulţi punându-şi speranţa în recâştigarea puterii după şapte ani de opoziţie. Desemnarea unanimă a preşedintelui Uniunii Creştin Democrate (CDU) drept contracandidatul actualului cancelar, Gerhard Schroeder, a fost primită cu aplauze la sediul din Berlin al creştin-democraţilor, mai ales că este vorba în premieră de o femeie nominalizată pentru această funcţie, remarcă *The International Herald Tribune*.

În vârstă de 51 de ani, Angela Merkel se bucură de sprijinul deplin al preşedintelui Uniunii Creştine Sociale (CSU, ramura bavareză a creştin-democraţilor): *"Angela Merkel are încrederea deplină a creştin-democraţilor şi a CSU"*, a declarat Edmund Stoiber, contracandidatul cancelarului Schroeder, în campania din 2002, învins la o distanţă mică, aminteşte IHT. După cum bine se ştie, nominalizarea Angelei Merkel pentru această funcţie s'a făcut pe fondul unui moment de mare agitaţie în politica germană şi europeană. La data de 22 Mai, creştin-democraţii au reuşit să câştige alegerile locale în landul Renania de Nord-Westfalia, punând astfel capăt celor 39 de ani de când nu s'a mai aflat aici la putere. În aceeaşi zi, cancelarul german a uimit întreaga clasă politică germană anunţând alegeri anticipate pentru luna Septembrie a acestui an, cu un an mai devreme decât era planificat.

Iar la data de 29 Mai, electoratul francez a respins Constituţia europeană, dând o lovitură mare relaţiei franco-germane consolidate în cadrul integrării europene, dar şi unităţii Uniunii Europene (UE) şi strategiei centrale ce i-a stat la bază. Cancelarul german şi-a exprimat regretul faţă de rezultatul referendumului francez, dar a declarat că procesul de ratificare a Constituţiei trebue continuat de către celelalte ţări. Ministrul său de Externe, Joschka Fischer, a afirmat că documentul european nu va mai fi negociat. *"Sunt pe deplin convins, alături de această Uniune de 25 de membri, că nu va mai putea exista un tratat mai bun"*, a apreciat acesta într'un comunicat al Partidului Verzilor (ecologiştii, aflaţi în coaliţia de guvernare). Un înalt oficial creştin-democrat a declarat că este însă imposibil de crezut că UE va mai putea continua să funcţioneze pe baze economice ca până acum. *"Constituţia nu poate fi implementată fără Franţa. Trebue să vedem dacă poate fi îmbunătăţită"*, a declarat creştin-democratul Wolfgang Schauble, un aprig apărător al integrării europene, în cadrul unui interviu acordat postului comercial german N-TV.

Totodată, acesta l-a acuzat pe cancelar că este lipsit de interes faţă de afacerile UE şi că ignoră chestiuni care cândva reflectau chiar principiile centrale ale Germaniei, cum ar fi menţinerea unui deficit bugetar mic. După cum se ştie, preşedintele francez, Jacques Chirac, şi cancelarul Schroeder au sprijinit recent o slăbire a Pactului de stabilitate al UE, care impunea limite stricte deficitului bugetar al statelor membre.

Daniela Schwartz, expert pe problemele UE în cadrul Institutului german pentru afaceri internaţionale şi de securitate, crede că Gerhard Schroeder nu a folosit legăturile strânse cu Franţa pentru a promova integrarea europeană. *"Politica s'a mutat dela nivel european la nivel naţional. Schroeder a făcut puţin pentru Europa. Nu are o viziune"*, a spus aceasta.

Creştin-democratul Wolfgang Schauble speră totuşi că Franţa şi Germania vor putea colabora din nou pentru o mai bună integrare europeană dacă creştin-democraţii vor câştiga alegerile din Septembrie. *"O posibilă schimbare de guvern ar mări şansele unei noi cooperări franco-germane, care să concentreze toate chestiunile UE"*, a mai spus acesta.

Unii analişti spun că este prea devreme să se vorbească despre relansarea parteneriatului franco-german, pe motiv că alte membre l-ar putea privi cu suspiciune, pe fondul respingerii de către Franţa a Constituţiei UE. În plus, majoritatea ţărilor foste comuniste din Centrul şi Estul Europei, care au aderat acum un an la UE, încă resimt poziţia dură pe care Schroeder şi Chirac au adoptat-o împotriva SUA şi a războiului declanşat de aceştea împotriva Irakului. În special, resimt tonul pe care au fost dojenite de Preşedintele Chirac şi faptul că au fost acuzate de lipsă de loialitate faţă de UE, pe motiv că au fost de partea SUA în acest conflict.

"Depinde de ce vor discuta cele două ţări. Dacă vor iniţia o discuţie despre viitoarele frontiere şi politici economice, precum agenda UE dela Lisabona, concepută să facă Europa mai competitivă, poate că vor reuşi să atragă sprijin de partea lor", crede Henning Riecke, expert european în securitate în cadrul Consiliului german pentru relaţii externe.

În discursul rostit după nominalizare, Angela Merkel a afirmat că respingerea de către Franţa a Constituţiei UE arată că încrederea cetăţenilor trebue recâştigată. *"Înseamnă că trebue să ne întrebăm cât de departe s'au întins frontierele europene, să ne gândim la distanţa dintre Europa şi cetăţeni. Europa trebue să discute serios şi adecvat chestiunea Turciei"*, a declarat aceasta.

Creştin-democraţii au anunţat deja că vor realinia politica externă a Germaniei, vor reafirma critic relaţiile cu Rusia şi vor încetini procesul de extindere a UE. *"Ne vom reangaja în SUA şi Europa, vom avea o dezbatere despre cât de mult trebue să se extindă UE şi vom analiza ce gen de relaţie trebue să se stabilească între UE şi Turcia"*, a declarat creştin-democratul Matthias Wissmann, preşedintele comisiei parlamentare privind integrarea UE, citat în final de IHT.

ÎNTÂLNIRE PUTIN-SCHRÖEDER- CHIRAC LA KALININGRAD

Vladimir Putin, Gerhard Schröeder şi Jacques Chirac s'au întâlnit la Kaliningrad, centrul enclavei ruse dela Marea Baltică, unde au discutat problema dezvoltării regiunii Kaliningrad în contextul relaţiilor Rusia-UE, reforma ONU, agenda apropiatului summit G8, dosarul nuclear iranian, situaţiile din Irak şi Orientul Mijlociu. După cum a afirmat asistentul preşedintelui rus, Serghei Prihotko, prioritatea cooperării ruso-franco-germane rămâne afirmarea principiilor multilateralităţii în abordarea problemelor internaţionale, în contracararea noilor sfidări şi ameninţări, şi reglementarea crizelor şi conflictelor.

Întâlnirea este prilejuită de cea de-a 750-a aniversare a întemeierii Kaliningradului, fostul Konigsberg, care până în 1945 a fost centrul provinciei germane Prusia Orientală, teritoriu împărţit astăzi între Polonia, Rusia şi Lituania. Formula întâlnirii o reiterează pe cea inaugurată în perioada crizei irakiene, când cei trei s'au opus intervenţiei militare. De pe lista invitaţilor lipsesc însă preşedinţii Poloniei şi Lituaniei, singurele ţări vecine cu enclava rusă, relaţiile cu care sunt vitale pentru economia acesteia şi securitatea întregii regiuni.

Preşedinţii Aleksander Kwasniewski şi Valdas Adamkus şi-au exprimat nemulţumirea faţă de această omisiune pe care o consideră deliberată.

SITUAŢIA DIN ORIENTUL MIJLOCIU

Criza dintre Primul ministru israelian Ariel Sharon şi ministrul de Finanţe Benjamin Netanyahu continuă, întrucât acesta din urmă îşi menţine decizia de a nu participa la votul din Khnesset cu privire la planul de dezangajare. Dacă în guvern Benjamin Netanyahu este nevoit să voteze în favoarea planului, el nu doreşte să facă acelaşi lucru în parlament, pentrucă, în principiu, se împotriveşte retragerii şi doreşte ca după prima etapă a retragerii din Nordul Fâşiei Gaza să se oprească planul de dezangajare pentru o analiză a situaţiei. În aceste condiţii, şeful executivului dela Ierusalim, Ariel Sharon, intenţionează să-l demită pe ministrul de Finanţe. Deputaţii din Likud, care se opun evacuării, promit să accelereze demersurile pentru devansarea alegerilor pentru preşedinţia acestei formaţiuni politice, cu scopul schimbării lui Ariel Sharon.

VOTUL DE NEÎNCREDERE PRIMIT DE CANCELARUL GERHARD SCHRÖDER ESTE ÎNCĂ UN SUBIECT FIERBINTE ÎN GERMANIA.

Votul de neîncredere primit de cancelarul german, Gerhard Schröder, din partea Bundestagului este încă un subiect firebinte în Germania. Cum era de aşteptat, întreaga presă din Republica Federală analizează, pe larg, situaţia creată în urma votului de neîncredere.

Marea întrebare care rămâne prezentă după votul de neîncredere primit de cancelarul Gerhard Schröder este dacă preşedintele federal Horst Köhler îşi va da acordul pentru organizarea de alegeri anticipate în această toamnă. Unele ziare germane se întreabă ce se va întâmpla acum cu Gerhard Schröder.

Cotidianul *"Bild"* scrie că o eventuală înfrângere în anticipatele din toamnă ar reprezenta o adevărată victorie pentru familia cancelarului, în vreme ce *"Süddeutsche Zeitung"* îl citează pe Gerhard Schröder: *"Acum să decidă poporul"*. *"Ziua în care Schröder a căzut de bunăvoie"* - aşa vede *"Die Welt"* una dintre cele mai ciudate zile din istoria parlamentară germană, iar *"Tagesspiegel"* se întreabă dacă decizia parlamentului reprezintă sfârşitul unei generaţii care şi-a dat singură un vot de neîncredere. Cert este că, în următoarele 80 de zile, Gerhard Schröder va mai rămâne în funcţia de cancelar, toate privirile fiind acum aţintite asupra şefului statului care, în cel mult trei săptămâni, trebue să decidă dacă va da curs solicitării de a dizolva Bundestagul şi a convoca alegeri anticipate sau va hotărî că parlamentarii trebue să-şi ducă la bun sfârşit actualul mandat.

NEGOCIERI PENTRU FORMAREA GUVERNULUI PALESTINIAN

Cabinetul preşedintelui Autorităţii Palestiniene a confirmat că organizaţia Hamas a fost invitată să facă parte din guvernul dela Ramallah, înaintea evacuării israeliene din Fâşia Gaza. Negociatorul palestinian, Saeb Erakat, a indicat că nu este prima oară când Mahmoud Abbas face această propunere, subliniind: *"Politica noastră este cea a unei singure autorităţi şi a unei singure armate"*.

Israelul a denunţat eventualitatea intrării Hamas-ului în guvernul palestinian, fiind condamnată oferta preşedintelui Abbas făcută unei organizaţii teroriste.

REFERENDUM PENTRU CONSTITUŢIA EUROPEANĂ ÎN LUXENBURG

Contextul politic european care precede consultarea populară în Luxemburg, peste o săptămână, este ingrat, după eşuarea referendumului asupra Tratatului Constituţional în Franţa şi Olanda, dar şi după nereuşita summitului UE. Cu toate acestea, Parlamentul din această ţară a decis să menţină data prevăzută de 10 Iulie pentru desfăşurarea referendumului. Deşi Consiliul European a recomandat o pauză de reflecţie pentru ţările care încă nu au ratificat Constitutia europeană, şefii grupurilor parlamentare din Luxemburg au hotărît să nu amâne decizia luată anterior. Un sondaj de opinie de luna trecută relevă că 45% din luxemburghezi se opun Tratatului Constituţional, iar 55% ar fi favorabili acestuia. Unii comentatori susţin că între timp procentele ar fi crescut în favoarea celor care Duminica viitoare vor spune nu.

După cum se ştie, Luxemburgul a deţinut preşedinţia rotativă a UE în prima parte a anului, până la 30 Iunie, încheindu-se cu un eşec ca urmare a neînţelegerii asupra bugetului comunitar pentru perioada 2007-2013. Cei 25 au intrat într'un impas datorită celor două probleme care au declanşat criza, rabatul britanic şi politica agricolă comună.

Premierul Jean Claude Juncker, cunoscut pentru diplomaţia sa, declară că nici această calitate, nici cea de finanţist nu l-au ajutat pentru a-şi încheia responsabilitatea cu succes. Respectat de concetăţenii săi, dar şi de liderii europeni tocmai pentru aceste calităţi, el a fost aplaudat la scena deschisă de eurodeputaţi cu doar o săptămână în urmă, când în şedinţa plenară a Parlamentului European a prezentat concluziile preşedinţiei luxemburgheze, aplaudat pentru modul în care a încercat să evite criza, în care, incontestabil, UE se află în acest moment. De aceea, referendumul din 10 Iulie reprezintă o nouă provocare atât pentru Juncker, cât şi pentru UE.

CRONICA VREMII

DESCHIDERI DE DRUMURI NOI

Ion BOIERU

După victoria Guvernului Tăriceanu în Parlamentul României din şedinţa comună a Camerei Deputaţilor şi Senatului, când Moţiunea de Cenzură a Opoziţiei, prezentată de Partidul Social Democrat împotriva celor două legi: a Proprietăţilor şi a modificării Justiţiei, asumate de Guvern a fost respinsă de cele două Camere ale Parlamentului, s'au deschis drumuri noi pentru actualul Guvern, oferindu-i-se şanse reale de a îndeplini cerinţele Uniunii Europene, pentru aderarea Ţării, cu îndeplinirea acestor două cerinţe: dreptul de proprietate şi Justiţia, cu întreg corolarul ei, *"corupţia"*.

Deşi PSD spera că Moţiunea va fi aprobată de Parlamentari şi că, în felul acesta, va cădea Guvernul ajungându-se la noi alegeri, voturile au fost: 185 pentru cenzură şi 286 contra. PSD a fost înfrânt.

Legile au fost urgente, pentru îndeplinirea cerinţelor Uniunii Europene, pentru Actul de Aderare, care era în aşteptare înfrigurată a îndeplinirii condiţiilor cu multă vreme înainte. Nici după atâtea înfrângeri, mai ales la alegeri şi apoi după, de proporţii serioase, PSD nu a învăţat nimic şi nu este în stare să-şi asume răspunderea pentru dezastrele aduse în guvernările sale, mai ales spentru împiedicarea procesului de revenire la normal, prin intervenţia nefastă a nomenclaturii, condusă de Ion Iliescu şi toţi proletculturiştii, ca Mitrea, Năstase, Geoană etc. Toate curăţeniile care se fac azi, în gestiunile ministerelor din guvernarea Năstase, aduc la suprafaţă grozăvii adevărate, care s'au petrecut în timpul ocupării acestora de către notabilii părîţi, ca buni gospodari. Poate vor apărea multe lucruri ciudate. Aşteptăm.

Ceea ce este ciudat, sau mai degrabă absurd, este refuzul PSD lde a se opune unei legi de a reface dreptul de proprietate al ţăranilor asupra pământului pe care l-au moştenit din moşi strămoşi, pentru care au sângerat ca să-l apere de-a lungul veacurilor şi care le-a fost răpit, şi care azi, după legi defectuoase, construite după morala comunistă, nu a mai ajuns foştilor ţărani, ci unor tâlhari de foşti membri de partid sau acoperiţi de partid. În felul acesta, s'a făcut un jaf nemaipomenit în structura legală a drepturilor de proprietate.

La fel, este surprinzătoare opoziţia PSD faţă de noile legi ale Justiţiei, pretinzând că ei au făcut un Parchet Anti-Corupţie, care dela începutul lui, nu a adus la lumină nici măcar un proces de corupţie. Ce interes zace în spatele acestui refuz de a aduce o lege pentru adevărata luptă în contra corupţiei? Dacă PSD a avut guvernări pline de curăţenie, de se tem de astfel pachete de legi?

Guvernul va reuşi acum, după respingerea Moţiunii de Cenzură a PSD, să facă o adevărată revizuire a Justiţiei, aşa încât să se refacă Statul de Drept al României, şi Justiţia să nu mai fie o batjocură în mâna politicienilor lipsiţi de demnitate şi dragoste de ţară. În felul acesta se va putea întreprinde şi o verificare a corupţiilor care s'au efectuat până acum de către guvernanţii pesedişti. Se pare că va fi un adevărat dezastru, dacă se iau în considerare dezvăluirile care s'au făcut până acum, în câteva sectoare ale vieţii publice.

De altfel, după zguduirile recente ale PSD, în urma pierderilor alegerilor din 2004 şi a luptelor interne, precum şi a scoaterii din circuitul de viaţă politică a aventurierului politic de formaţie bolşevică, Ion Iliescu, care a pervertit viaţa naţională cu calamburile lui politice şi cu mofturile lui de guvernare, abia acum, după ce se va face instrucţiunea jridică a Tribunalului Militar care cercetează cu atenţie întâmplările din perioada 1989 şi aceea din Iunie 1990 (Piaţa Universităţii) cu spectacolul uluitor al mineriadei devastatoare a ordinei de stat, ca o năvală a Hunilor de altădată, se va putea înţelege structura guvernării PSD-ului, al cărui şef, Adrian Năstase a preconizat la un moment dat un *"parteneriat cu tovarăşii dela Moscova"*. Poate ne va explica vreodată ce semnificaţie ar fi avut acel parteneriat, căci nu cred să fi existat cineva dintre Români care să priceapă rostul acestuia.

Respingerea Moţiunii de Cenzură a PSD va îngădui Guvernului o intrare în adevărată normalitate, cu modificarea celor două legi, ale proprietăţii şi ale Justiţiei. Aici, ar fi nevoie să se vadă şi reacţia unor ziarişti faţă de problemele actuale ale României, atât pe plan intern cât şi extern.

Mulţi ziarişti se dovedesc neavizaţi la problemele pe care le dezbat şi se amestecă, lipsiţi de perspectivă sau rău intenţionaţi, numai ca să încurce lucrurile sau sa facă să fie anulate unele înfăptuiri, a căror valoare nu o pot înţelege.

Momentul actual, al politicii româneşti, ar trebui privit şi analizat în perspectiva sa integrală, nu pe părţi separate, căci numai aşa va putea fi înţeles, ca o structură nouă, deosebită de cea anterioară a veşnicului îngâmfat Năstase.

Noua guvernare nu a apărut din senin, ca o generaţie spontanee, ci din eforturile unor grupuri de oameni conştienţi de nevoia unei schimbări radicale, în ciuda tuturor dorinţelor foştilor guvernanţi, Năstase, Iliescu şi ale proletarilor Mitrea, Cozmâncă, sau ale tineretului purtător de cravate roşii, anacronice şi aducătoare de nenoroc şi de triste amintiri din guvernarea partidului roşu al lui Ceauşescu şi al altora vânduţi Moscovei.

Oricât de mult s'ar trudi adversarii visători, ca să schimbe ordinea lucrurilor de azi, cu o altă gârda marxistă, din defunctul PSD, nu vor avea nici o şansă. Fiindcă s'au epuizat şi au dat ortul popii. Respingerea Moţiunii de Cenzură a PSD a fost un semnal de alarmă pentru PSD, că nu mai dispune de nici un fel de putere şi că va urma drumul pe care îl va urma, în curând Iliescu, fondatorul şi şeful lor de celule de partid, precum şi închinător al idolilor dela Moscova.

România se îndreaptă spre alte căi şi se orienteză după idealuri naţionale, pur româneşti şi creştine, străvechi şi morale.

Voinţa naţională a rupt hotăritor drumul de negaţie al unei entităţi naţionale, în Noembrie 2004. Se poate spune, chiar după scurtul timp dela instaurarea noului guvern că s'au făcut câteva progrese, atât în politica externă, cât şi în cea internă. Firește, nu se poate face o schimbare radicală, în toate domeniile. Dar, nu se pot nega nici semnele adevărate ale unor esenţiale schimbări. S'a semnat la Bruxelles actul de aderare la Uniunea Europeană de către Preşedintele Traian Băsescu şi de Premierul Tăriceanu. Apoi, după multe confuzii interne ale Uniunii Europene, în legătură cu semnarea Constituţiei Uniunii şi apoi, cu stabilirea bugetului acestei Uniuni, şi a multor poziţii luate de diferiţi responsabili sau reprezentanţi ai diferitelor consilii privind viitorul Uniunii, s'au creat o serie de confuzii, care se refereau şi la România sau la viitorul Uniunii. Dar, factorii răspunzători şi autorizaţi au intervenit şi au restabilit ordinea şi despre România s'au dat toate asigurările că nu mai există nici o problemă în ceea ce priveşte aderarea ei, dacă îşi va îndeplini obligaţiile cerute de Uniune.

Mai mult decât atât, reprezentantul oficial Scheelle a făcut declaraţii speciale legate de Legile Proprietăţii şi Justiţiei, că erau absolut necesare şi erau parte urgentă din cerinţele Uniiunii Europene. Această intervenţie poate fi luată şi ca un reproş direct la fosta guvernare a lui Năstase, căruia i se ceruse să ia măsuri cu energie în privinţa anulării corupţiei şi respectarea dreptului de proprietate.

În politica internă, dosarul cu probleme moştenite dela Năstase ar putea creea discuţii multiple, dar despre cele esenţiale nu se poate discuta, pentrucă fostul ministru PSD Muşetescu a plecat în voiaj prin străinătăţi. Poate mai târziu.

În politica externă, cei trei specialişti în domeniu: Iliescu, Geoană, Năstase au căzut în faţa naţiunii întregi cu note de repetenţi şi ar putea fi trşi la răspundere pentru semnăturile şi declaraţiile lor publice şi mincinoase, căci poartă amprenta celor mai autentici ataşaţi, fideli, ai Moscovei bolşevice.

Viziunea Preşedintelui Băsescu asupra desfăşurării unei noi structuri de orientare, în viitor, pe temeiul unei noi geostrategii are o perspectivă solidă de apărare a intereselor naţionale, pe direcţia unor noi axe politice, care au fost bine primite în toate părţile lumii, cu excepţia celor de formaţie ideologică bolşevică, şi a ziariştilor părîţi că sunt analişti, dar în fapt sunt telenovelişti de calitate suspectă.

Concepţia nouă a termenului de politică externă pornea dela situaţia geografică în care se găsea aşezată România, în zone în care se găseau şi alte ţări şi astfel deveneau vecine, dar în acelaşi timp, în alte forme de ordine geografică, şi conexiuni naturale, stăteau legate şi de ţări mai îndepărtate, prin fluvii sau mări, care puteau duce la variate puncte de interes comun, care puteau duce şi la stări conflictuale. În ultimul apărea şi nevoia de armonizare a intereselor, prin sisteme de anulare a conflictelor eventuale. În viziunea lui Băsescu a apărut ideea de axe, sau parteneiate, care să ducă la consolidarea amiciţiilor sau convieţuirea, evitându-se sursele de tulburări ale bunelor vecinătăţi. Mai interesantă a devenit Zona Marea Neagră, ca subiect de discuţie şi care a fost agreată, ca punct de plecare în discuţii viitoare, cu o largă participare şi interese variate. Astfel, şi-au manifestat interesul în viitoarele discuţii, Ucraina, Republica Moldova, Georgia, Uniunea Europeană, Statele Unite, ţările din jurul Georgiei, Turcia etc, care sunt interesate pentru o bună convieţuire.

Pentru a da o mai bună clarificare a situaţiei, de raporturi şi poziţii, între Guvernarea actuală şi Guvernarea Năstase dau aici un citat din Declaraţiile iniţiale, în şedinţa Parlamentului, ale Premierului Tăriceanu, când s'au depus legile pentru refacerea structurii juridice a Proprietăţilor şi modificarea Justiţiei: *"Dacă Guvernul Năstase ar fi aplicat reformele necesare pregătirii României pentru integrare, acum nu s'ar vorbi despre amânarea cu un an a aderării României la Uniunea Europeană. Dvs. din păcate, aţi avut alte priorităţi de guvernare, în loc să faceţi economia naţională să prospere, v'aţi îmbogăţit grupurile clientelare! În loc să consolidaţi Justiţia, aţi consolidat corupţia! În loc să restituiţi proprietăţile, aţi legiferat abuzurile! În mod cert, aveţi un model original de social-democraţie. Sper că nu ţineţi în străinătate prelegeri despre unicitatea PSD. Atunci temerile Occidentalilor ca România ar exporta corupţia în Uniunea Europeană ar fi justificate! Acum, că sunteţi în opoziţie, încercaţi să protejaţi aceste <realizări>. Ştiţi, ca şi noi, că Justiţia puternică şi independentă este cel mai eficace instrument împotriva corupţiei şi a grupurilor clientelare, dar o Justiţie eficientă nu convine intereselor Dumneavoastră, personale şi de partid"*.

Aceste declaraţii ale Premierului Tăriceanu sunt suficient de grăitoare, pentru ceea ce însemnă linia de orientare a noului guvern. Sunt semne că s'au deschis drumuri noi, cu perspective mari de realizări în politica românească contemporană.

Dar, aceste comentarii se referă la confruntarea parlamentară, între Guvern şi Opoziţia PSD. Între timp, la Tribunalul Militar s'au intensificat anchetele pentru elucidarea cauzelor şi aspectelor reale ale răscoalei din 1989 şi imediat după aceea, adevărul în ceea ce priveşte Mineriada din 1990 şi chestiunea demonstraţiilor din Piaţa Universităţii din Bucureşti.

Din presa străină

REFERENDUMURILE DIN FRANŢA ŞI OLANDA AU PROVOCAT UN CUTREMUR POLITIC ÎN EUROPA

Evoluţiile din Franţa şi Olanda îi obligă pe liderii dela Bruxelles să-şi pună întrebări în legătură cu viitorul UE, în timp ce Londra este din ce în ce mai sceptică cu privire la necesitatea referendumului în Marea Britanie, relatează *Der Spiegel*.

Preşedintele Consiliului European, Jean Claude Juncker, a pus rezultatele dezastruoase ale referendumurilor din cele două ţări pentru ratificarea Constituţiei europene pe seama lipsei de simpatie a cetăţenilor lor pentru actuala formă a UE.

Răspunzând întrebărilor privind posibilul *"deces"* al Constituţiei europene, Juncker a declarat că nu poate să dea un *"diagnostic"* definitiv. Nu se poate şti ce urmări va avea pentru *"organism"* această boală şi nici nu este prima lovitură sub centură, Europa dovedindu-se întotdeauna capabilă să se redreseze. Suntem departe de a oficia recviemul, a afirmat el. Junckers a propus la *summit*-ul european din 16-17 Iunie evaluarea capacităţii de decizie a Uniunii Europene, dar aceste propuneri nu vor exclude oprirea procesului de ratificare pe motiv că şi alte ţări au dreptul să-şi exprime opinia în legătură cu tratatul constituţional. La rândul său, Preşedintele Franţei, Jacques Chirac, care a explicat votul negativ al Francezilor prin aşteptările şi îngrijorările Francezilor în legătură cu evoluţiile europene, a opinat că, mai ales după cel de-al doilea vot negativ dat constituţiei, Uniunea Europeană trebue să îşi facă timp pentru a analiza cauzele acestor respingeri în două din ţările fondatoare ale Uniunii.

Conform prevederilor, Constituţia nu poate intra în vigoare decât dacă este ratificată de toate cele 25 de state ale Uniunii din care, până acum, au ratificat-o zece, şi doar Spania prin referendum. În 10 Iulie, va fi rândul Luxemburgului, ţară al cărei prim-ministru, actualul deţinător al preşedinţiei Consiliului European, şi-a exprimat îngrijorarea în legătură cu rezultatele viitorului referendum.

Conform preşedintelui Comisiei Europene, Jose Manuel Barroso, o decizie unilaterală, luată de unul din statele membre fără consultarea celorlalte, nu ar face decât să îngreuneze obţinerea unui consens european. Europa nu este o *"problemă"*, ci tocmai soluţia la problemele oamenilor.

La fel ca Juncker, Josep Borrell, preşedintele Parlamentului European, şi Manuel Barroso, preşedintele Comisiei Europene, au pledat pentru continuarea procesului de ratificare. Borrell afirmă că toţi cetăţenii Uniunii Europene trebue să aibă posibilitatea de a-şi exprima opinia. Juncker a adăugat că şi alţi lideri europeni cu care a avut convorbiri după votul negativ al Francezilor, ar fi de aceeaşi părere.

Guvernul german şi-a exprimat şi el regretul pentru NU-ul din Franţa şi dorinţa de a vedea procesul de ratificare continuat. În acest context, cancelarul german Gerhard Schroeder, după ce a luat la cunoştinţă cu acelaşi regret rezultatele referendumului, a dorit să sublinieze importanţa Constituţiei pentru edificarea unei Europe puternice, sociale şi democratice. Europa se află în faţa unei decizii capitale spunea şi Joschka Fischer, ministrul german de Externe.

Preşedintele fracţiunii parlamentare creştin-democrate din parlamentul german, Wolfgang Schaeuble, a acuzat, în ziarul german *Die Welt*, guvernele din Berlin şi Paris pentru *"complicitate"* în ce priveşte rezultatele dezastruoase ale referendumului din Franţa, cauzate, conform afirmaţiilor lui, de jocul dublu al acestor guverne, ce păreau să dea vina pe extinderea europeană şi a pactului de stabilitate pentru lipsa locurilor de muncă şi stagnarea economiei monetare. Rezultatele referendumurilor nu trebue să mire pe nimeni, a spus Schaeuble, atâta timp cât Bruxelles-ul are nevoie de palme pentru a se trezi din starea de incapacitate de a rezolva problemele apărute.

Un membru şi mai problematic în procesul de ratificare este Marea Britanie, al cărei ministru de Externe, Jack Straw, a lăsat să se înţeleagă, imediat după apariţia sondajelor de opinie din Franţa, că guvernul său lasă în suspensie problema desfăşurării sau nu a unui referendum.

Referendumul ar putea provoca o amară şi periculoasă înfrângere pentru guvernul lui Tony Blair, comentează *Der Spiegel*. Toţi ne punem întrebări asupra direcţiei de urmat în politica Uniunii Europene, spunea Straw, arătând că această chestiune se va discuta şi în parlamentul britanic.

Cabinetul lui Blair a refuzat o luare de poziţie în ce priveşte votul din Olanda, cu atât mai mult cu cât în Iulie, după ce Marea Britanie va prelua dela Luxemburg preşedinţia Uniunii Europene, acestei ţări îi va reveni, oricum, un rol major în deciziile referitoare la procesul de ratificare.

Guvernul ceh a fost primul care a cerut prelungirea procesului de ratificare care, conform calendarlui, trebue să se încheie în Noembrie anul viitor, pentru a da timp unor state ca Franţa să-şi revizuiască poziţia.

Reprezentantul Germaniei în prezidiul Conventului Constituţional, Klaus Haensch, chiar a cerut parlamentului olandez să nu ratifice rezultatele referendumului pentru constituţie, înainte ca toate statele Uniunii să-şi exprimat opinia şi pentru a nu bloca eventualele soluţii de ieşire din criză.

ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ HAMILTON

P.O.BOX 78010 WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONT. CANADA, L9C 7N5
Tel: 905 389 0644; 905 388 6513 E-mail: campul. romanesc @ gmail.com

Organizează anul acesta la "Câmpul Românesc" între

Vom avea ca oaspeţi personalităţi venite din toată lumea. Ne vom bucura şi de prezenţa oficialităţilor din ţară

21 AUGUST - 28 AUGUST 2005

SĂPTĂMÂNA ROMÂNILOR

Tema reuniunii

Relaţiile Românilor din emigraţie cu Ţara

Săptămâna începe cu

SĂRBĂTORIREA HRAMULUI
CAPELEI SFÂNTA MARIA
DELA CÂMPUL ROMÂNESC

CU ACEASTĂ OCAZIE SE VA OFICIA LA CAPELĂ SFÂNTA LITURGHIE DE UN SOBOR DE PREOŢI ÎN FRUNTE CU PREA SFINŢINTUL IRINEU DELA VATRA

După slujba religioasă va avea loc picnicul anual al celor trei comunităţi: Toronto, Kitchener şi Hamilton

Centrul Cultural "Nae Ionescu" dela Câmpul Românesc

COMITETUL INTERNATIONAL

AUSTRALIA:	Mihai MAGHIARU
	Mitin VARIETESCU
BULGARIA:	Prof.Nicoleta CIACHIR
BASARABIA:	Raisa PĂDUREAN
	Ştefan URÎTU
	Oleg BREGA
	Dorin CHIRTOAGĂ
CANADA:	Pr.Dumitru ICHIM
	George BĂLAŞU
	NICĂPETRE
	George SAVU
ELVEŢIA:	Ştefan RACOVIŢĂ
FRANŢA:	Ştefania BIANU
	Dan CULCER
	Sergiu GROSSU
GERMANIA:	A.Schaffer GÂRLEANU
	Alexandru DRĂGHICI
	Eugen COJOCARU
ITALIA:	Sorin CEHAN
	Marioara CÂRLAN
NORVEGIA:	Valeriu PAVEL
	Bogdan EZECHIL
ROMÂNIA:	Prof. Doru MUNTEAN
	Prof. Viorel CUCU-PALTIN
	Prof.Silviu COSTACHIE
	Daniel NEAMU
	Andrei MURARU
	Alexandru MURARU
SPANIA:	Gabriel AVRAM
SUEDIA:	Pr. BORCA
	Elena BORCA
STATELE UNITE:	Prof.John HALMAGHI
	Prof. Nicolae ILIESCU
	Prof.Nicholas DIMA
	A. Sergiu MARINESCU
	Grigore CULIAN
	Prof.Sebastian DOREANU
	Lia LUNGU
	James MILLEW
	Adriana HEGBELI

COMITETUL LOCAL

Mihaela MOISIN, Preşedinte
Dumitru RĂCHITAN Vice-preşedinte
Vasile ASCENIUK
George DONISON
Florin SĂNDULESCU
Emilia RĂCHITAN
Virgil ZAMFIR
Dana ZAMFIR
Alexandru TOMESCU
Aneta TOMESCU
Tudor MURGOCI
Duţă AMEDEO
Tudor DĂNILĂ
Constanţa DĂNILĂ
Elisabeta MOISIN
Maria ARNĂUTU
Lena BĂLAŞU

SECRETAR GENERAL EXECUTIV:
Andrei BĂDIN